

pag. 4-5

Domnii Miron Mitrea, Victor Ciorbea și Bogdan Hossu vorbesc despre pericolul unui regim militar în România

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 18 • 5 – 11 Mai • 1993 • 24 pagini – 50 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

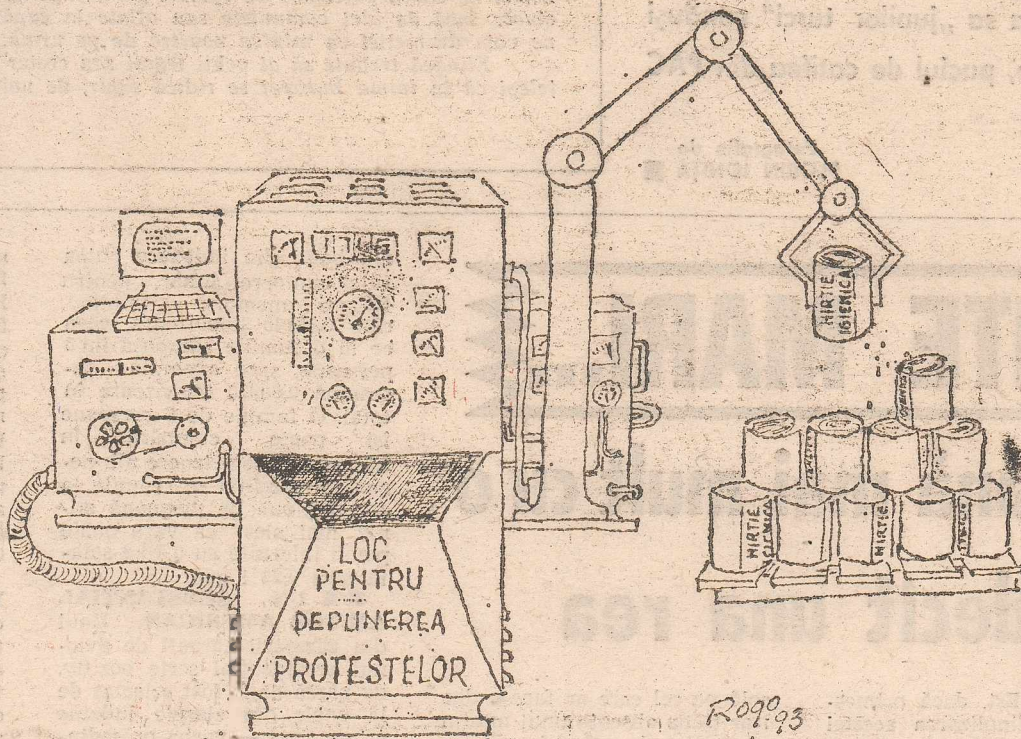
ROMÂNII CU MAI MULTE NEVESTE?

• *Secta mormonilor și-a făcut apariția și în țara noastră*

amănunte în pag. 8

„Producția
mi-a crescut”

Talonul de pensie
al domnului
Alexandru
Birlădeanu

În sprijinul afirmațiilor din
articolul publicat în FLACĂRA
nr. 14, prezentăm acest
facsimil, din care rezultă cu-
antumul pensiei: 49 035 lei.

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Inginerul Ioan Micu, omul care vindecă toate bolile

• Pentru calitățile sale miraculoase, a fost distins cu Ordinul
Cavalerilor de Malta.

pag. 17

Comisarul Cattani (Michele Placido)
își continuă povestirea incredibilelor
sale aventuri în Tadjikistan

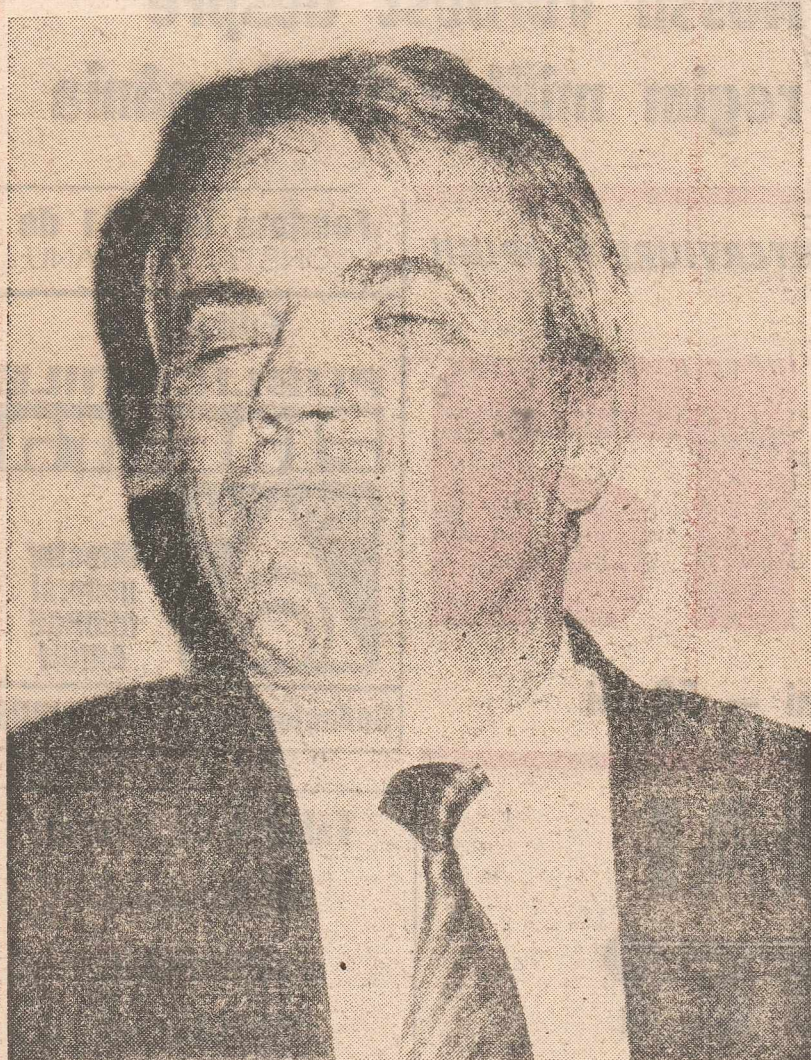
pag. 21

Avancronica unei călătorii anunțate

Vineri, 30 aprilie, cu ocazia Zilei Regatului Olan-
dei, ambasadorul COEN F. STORK a oferit o
recepție, la care au fost invitați și membri ai re-
dacției noastre. Ei s-au aflat și la lansarea unui
excepțional număr al revistei SECOLUL XX, dedi-
cat acestei țări. Ambele manifestări au fost pentru
noi un bun prilej de a descoperi, cu ajutorul unor
ghizi autorizați, câteva repere din ambianța olandeză,
în care ne vom afla peste câteva zile, încercând
s-o descifrăm în cadrul suplimentelor consacrate
Pieței Comune.

„Dumnezeu a făcut lumea, Olanda am făcut-o
noi” – iată o zicătură a acestui popor, pe deplin
acoperită de faptele lui.

V-A PLĂCUT, NU?

La Timișoara, domnul NICOLAE MANOLESCU a venit, a văzut, a invins; așa cum îi stă bine unui om politic important. Succesul său nu este strălucitor, ci eficient. „Les jeux sont faits, rien ne va plus!”, pare a le spune domnia sa „junilor turci” conduși de dl Stelian Tănase; cu alte cuvinte, puciul de catifea din PAC a eșuat...

Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ ■

Nemții noștri aur poartă,

noi cerșim din poartă-n poartă

O oază de civilizație în taifunul românesc

Sprijiniți moral și pecuniar de colosul teuton din centrul Europei, germanii din România și-au făurit un univers propriu. O lume activă, decentă, laborioasă, atât de îndepărtată de vîlvățile și convulsiile politice ale României. Acesta e, cel puțin, sentimentul pe care îl oferă emisiunile în limba germană ale Televiziunii Române. De fapt, acesta e chiar germanul cînd nu e pus să umble în uniformă și să se pregătească de luptă. În România, vocea lui nu trimite proteste în circuit parlamentar, ziarele nu-și urlă nemulțumirile, revendicările, oamenii nu ies în stradă, o liniște ironică de gospodar metodic exhală din toată ființa neamțului transilvan. Libertatea mult așteptată l-a întors la uneltele sale, la egoismul său funciar, la modul său de a fi în care individualismul și solidaritatea de neam compun de veacuri paradoxul german. O cadență fără aritmii, fiindcă neamțul s-a născut să-și respecte conducătorii, legile, instituțiile, să-și plătească impozitele, să-și onoreze obligațiile. E sentimental și pragmatic în părți egale, iar cînd vorbește, se referă neapărat la muncă, la ceea ce va face mâine, peste o lună, peste o sută de ani.

Spre deosebire de emisiunile în limba maghiară, unde protestele și maliția endemică însoțesc chiar și zimbetele redactorilor, minutele ce compun Rumänisches Fernsehen dau impresia că germanii au uitat pur și simplu că în țara asta se face politică. Reportaje de o simplitate cuceritoare prezintă activități lucrative în variate ipostaze. Într-o comună de lângă Mediaș, cîțiva sași și-au cumpărat împreună un tractor. O comisie severă pregătește restaurarea unei biserici fortificate din Ardeal. Se înființează cantine și cămine pentru bătrîni, se pun bazele unor noi asociații filantropice. Seri de lieduri, muzică de cameră, sau acel fel de petreceri în stil Kameradschaft, unde meserii trăiesc la unison un soi de bunădispoziție; pare programată, dar neamțul se simte bine. Într-un deplin respect față de legile românești, dar izolat în comunitatea sa insulară, el folosește cu folos timpul pe care alții îl pierd în dispute și parlamentări sterile.

O rigoare stearpă, insipidă, apreciază discipolii filozofiei de circuit, în care nu disting decît răceala și lipsa de fantezie a omului din nord. Numai că toți cei care i-au ironizat pe nemți pentru hărnicia lor „obtușă”, au fost nevoiți mai apoi să le adopte modelele și să cerșască împrumuturi. O situație pe care alții o înțeleg mai bine decît politicienii României. Și o înțeleg, din păcate, tocmai cei ce nu ne doresc totdeauna binele, dar care își pregătesc din vreme în Germania sprijin financiar și tutelă politică. Istoria se repetă și din nou în defavoarea românului. Capitalul german a ancorat deja, ca un imens transatlantic, în Ungaria, Polonia, Cehia, Slovacia, Bulgaria și în fostele țări ale Uniunii Sovietice, asta în vreme ce emisarii noștri ne caută parteneri de afaceri printre pauperii planetei în state măcinate încă de idei comuniste sau aflate la capătul pămîntului. Iar cînd ne vom dezmeticii cu mintea noastră de pe urmă, va fi iarăși prea târziu. Fiindcă trebuie să-ți ochii legați sau creier de papagal ca să nu înțelegi că în inima Europei se ridică sigur, de neînvins, viitorul ei stăpîn.

LIVIU TIMBUS ■

EVENIMENTE MARI...

Nimic nu seamănă mai mult cu o știre bună decît una rea

Cine vrea să înnebunească repede, are două soluții. Prima e să citească zilnic toată presa. A doua e să nu citească nimic, dar să încerce să priceapă ce se întîmplă, din comentariile celor care citesc zilnic presa. Există și o a treia soluție, dar ea e atât de rafinată încît n-o recomandăm: să nu citești un rând, dar să privești în neșire la televizor. Nebunia se produce din cauză că e pur și simplu imposibil să mai faci deosebirea dintre o știre bună și una proastă. Nimic nu seamănă mai mult cu o știre foarte bună decît una foarte rea.

■ ■ DUPĂ ARGENTINA, VENEZUELA, DUPĂ VENEZUELA, ANTARCTICA. Venezuela acceptă și ea „imediat 10.000 de imigranți” din țările

Europei de Est, dacă primește, pentru finalizarea acestei acțiuni, un sprijin din partea Comunității Europene. Decl. sprijinul trebuie să vină imediat, nu imigranții. Și intrucât „primirea va fi selectivă”, imediat vor pleca doar cei care, altfel, ar găsi de lucru imediat și la bani mai buni și-n Canada, Antarctica, în schimb, primește orice fel de imigrant, fără condiții, fără ipocrizie și fără prejudecăți. Îi primește cu toată căldura, ca pe fiul ei.

■ ■ MÂNDRIA DE A FI ROMÂN, LA PRESEDINTE SAU LA REGE? Un text plin de patriotisme semnează Horia Alexandrescu în „Cronica română”: „Nu în fiecare zi, nici în fiecare lună sau chiar an un președinte al S.U.A. primește un președinte al României... Orice persiflare sau minimalizare a importanței momentului nu numai că l-ar plasa într-o postură ridi-

colă pe cel care ar face, dar l-ar trăda absența unui minim sentiment de mîndrie patriotică”. Adevărul e că am avut un minim sentiment de mîndrie patriotică, numai că președintele Clinton l-a primit și pe regele Cioabă. Situație pentru care nu știu ce trebuie să simt.

■ ■ 0,00145 TELEVIZOR. Un cetățean iritat că nu înțelege schemele cu indexarea prezentate de premierul Văcăroiu a aruncat televizorul pe fereastră. Exact în momentul în care primul ministru expulsa pe mintea fiecăruia, că indexarea aduce, de fapt, un 1% neplanificat de bunăstare, Domnul Petre Negulescu, dacă nu se pripea, ar fi aflat că

din banii din indexare putea să-și cumpere lunar, pentru fiecare membru al familiei, câte 0,00145 televizoare, ceea ce la o familie compusă din 5 persoane, spre exemplu, înseamnă 0,00970 televizoare în total. O familie de 6 persoane își poate cumpăra în 2,8 ani 1,14 televizoare alb-negru, cu condiția să renunțe la cele 0,2 ouă de persoană zilnic, mai ales că vara ouăle pot fi înlocuite cu 0,5 kg salată plus 0,25 l apă.

■ ■ UN SUBSTANTIAL AJUTOR AMERICAN. Unul din gazetarii agreați de avionul prezidențial scrie pozitiv, de parcă ar fi fost selectat de la unele din zările județene cu un tiraj — vorba președintelui Iliescu — mai mare de 600.000 de exemplare (astfel de cotidiene apar la Frecăței, Făurei și Tîndărei: „La Washington, bile albe pentru România”. Oare câte bile în cap de locuitor or să ne dea americanii?)

■ ■ ANI FAVORABILI ȘI NEFAVORABILI. „După trei ani nefavorabili” — apreciază într-un comentariu agenția Associated Press — încep să sosească în România oamenii de afaceri. Iată, într-adevăr, o știre tonică, esențială deosebită de o alta, difuzată în 1992 de aceeași agenție care

spunea că „după doi ani nefavorabili încep să sosească în România oamenii de afaceri”. Pot să pun pariu că, în 1995, comentariul, deosebit în esență de cel din 1993, va suna astfel: „După cinci ani nefavorabili, încep să sosească în România oamenii de afaceri”. Din aceste trei știri se desprinde cu claritate ideea că ani încep să devină favorabili. Pentru oamenii de afaceri, bineînțeles.

■ ■ IMAGINEA PARLAMENTULUI ÎN PRESĂ. Un deputat PSM a propus înființarea unei comisii care să se ocupe de imaginea parlamentului în presă. E o idee bună, de natură a corecta mult imaginea PSM-ului în presă și a deputatului respectiv în PSM. Cum numărul comisiilor a crescut mult în ultima vreme, Parlamentul trebuie să creeze o comisie și pentru reflectarea imaginii presei în ele. Acțiunea se justifică prin aceea că, în timp ce se discută aprins și pe niste salarii care nici nu mai au nevoie de indexare, despre necesitatea înființării de noi comisii pentru tot felul de reflecții, parlamentarii citesc presa. Vorba unui confrate: parcă, totuși, vechii comuniști nu erau atât de proști!

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

DI senator Ștefan Radoff

nu renunță:

„Îl voi da în judecată pe Vadim”

AGRESIVĂ, DA' CURIOSĂ FOC !

● Cum își face meseria o reporteriță de la „Europa”

Reporter : Cînd vă dați demisia din Parlament ?

Ștefan Radoff : De ce să-mi dau demisia ?

Rep. : Bun, deci pentru dumneavoastră nu există motivul ? M-am lămurit...

S.R. : Da, a fost o acuzație nefondată. Dumneavoastră o

puteți argumenta ?

Rep. : Nu, că nu eu v-am acuzat.

S.R. : Atunci de ce puneți asemenea întrebări ?

Rep. : E o simplă curiozitate.

S.R. : Întrebarea este abruptă : „Cînd vă dați demisia ?” Doriți lucrul acesta ?

Rep. : Eu nu, personal, că nu-mi aduce nici un fel de privilegiu.

S.R. : Atunci, care este motivul întrebării dumneavoastră ?

Rep. : E o simplă curiozitate.

S.R. : Cartea aceea este un omagiu. Știți ceva despre ea ?

Rep. : Păi, cred că nu eu sînt cea îndreptățită să știu

ceva.

S.R. : Atunci, de ce mă întrebați ?

Rep. : V-am spus că era o simplă curiozitate.

S.R. : Dumneavoastră puneți o întrebare. De ce ? Din curiozitate de cetățean ? V-ați recomandat de la revista „Europa”.

Rep. : Exact.

S.R. : Puteți spune și numele ?

Rep. : Floriana Jucan.

S.R. : Întrebarea dumneavoastră trebuie să fie fondată pe un argument. Argumentul acela „sub centură” este provocat de domnul Vadim prin revista „România Mare” și în Cameră. Dumneavoastră cunoașteți legislația României ?

Rep. : Nu.

S.R. : N-o știți ? Atunci nu mai avem ce discuta ! Sărut mina.

● „Burghezia de roșu... niște disperati care atacă animalic !

După „episodul” de mai sus, cu un calm perfect, cu amabilitate și, mai ales, cu aceeași perfectă logică, domnul Ștefan Radoff a răspuns și în treburilor Revistei „FLACARA”.

— Din cîte știu, ați afirmat că veți ajunge pînă în fața instanței de judecată, ceea ce, în privința unui parlamentar, nu e o chestiune foarte simplă.

— Tocmai de aceea am întrebat-o pe domnișoara de la „Europa” dacă știe legislația țării. Există un Statut al parlamentarilor. Cazul trebuie înaintat mai întîi Comisiei de disciplină. În cazul în care Comisia de disciplină nu ar răspunde acestei sesizări pe care am făcut-o, eu mă voi simți obligat să-l dau în judecată pe Corneliu Vadim Tudor, iar judecătorul va fi obligat să-i ridice imunitatea parlamentară. Comisia de disciplină nu s-a putut întruni pînă acum, pentru că s-a votat bugetul, dar am fost întebat în plen dacă îmi mențin sesizarea și chiar astăzi am semnat o hirtie prin care declar că nu renunț.

— Sînteți, deci, hotărît să luptați.

— Da, pentru că eu nu sînt un om pătat. N-am fost membru de partid, sînt fost deținut politic și nu numai că n-am scris nici un omagiu pentru Ceaușescu, dar nici măcar n-am recitat, ca actor, vreo poezie de acest soi. În cele patru volume pe care le-am publicat nu există vreun elogiu, nici la adresa socializmului, nici a fostului președinte. Cred că sînt suficiente argumente pentru a mă apăra de acuzațiile mincinoase și calomnioase.

— Indiferent cît va dura ?

— Nu mă interesează durata și nici tergiversările, care apar ori de cîte ori este im-

plicat Corneliu Vadim Tudor. Nici nu mă sperie ! Este evident că ei mai au în mină atuuiri foarte solide. Au finanțe, au conturi ascunse, pe care, ușor, ușor, le scot la iveală. Sînt... mă jenez să le spun „burghezia de roșu”, pentru că burghezia avea, totuși, un anumit panăș. De fapt, mi-e milă de ei, pentru că sînt niște disperati care atacă animalic.

— De ce credeți că ați fost ținta acestui atac ?

— N-am fost numai eu. Au fost și Doinaș și Paleologu... În cadrul discuției „Motiunii de cenzură” trebuia, pe de-o parte, demonstrat că noi sîntem tot atît de păcătoși ca

domnia sa, care a scris hectare de poezie, iar pe de altă parte, se urmărea abaterea atenției de la problema esențială ce trebuia discutată. Și s-a făcut treaba asta cu acel „cărtoi” al Uniunii Scriitorilor, un „Omagiu”. Eu nu sînt în nici o carte de felul acesta — dar sînt în P.A.C. și, să nu se supere colegii din Convenție, mă situez în zona cea mai incomodă a opoziției. Ca și domnul Manolescu, de altfel. Noi nu atacăm „sub centură”, sau la persoană, pe noi ne interesează competența. Ideea de reconciliere e piatra unghiulară a partidului, dar nu se pune problema reconcilierii cu cei degradați moral, incompetenți moral.

● „Păcatul” lui Manolescu este că vrea să mențină unit partidul

— Da; sînteți un partid incomod. Domnule Radoff, au existat o serie de neînțelegeri în sinul P.A.C...

— Aș vrea să fiu obiectiv, dar nu pot să nu recunosc faptul că, subiectiv, eu mă aflu aici pentru niște oameni — unul dintre aceștia este dl Manolescu, o minte luminată, de care avem nevoie. Dar unul adoptă o atitudine ezitantă, iar alții manifestă dorința de a tranșa lucrurile categoric. Așa ceva nu este admisibil !

— S-a spus că e vorba de deviație politică.

— Nu e vorba de asta ! Totul ține de caracterul unor oameni, despre care nici n-aș mai vorbi, pentru că nu vreau să jignesc pe nimeni. „Marele Blond” este Stelian Tănase, pe care, din nefericire, nu-l poți scoate din ecuație. A fost

de la început. Există ! Păcatul lui Manolescu este că a mizat pe posibila lui formare în cadrul partidului.

— Mai are și alte „păcate” ? Mă refer la domnul Manolescu.

— În prima zi a congresului, la Timișoara, i s-au reproșat destule. Iar ca dovadă a „totalitarismului” său, el a fost cel care a insistat să fie chemați „marii absenți”. A treia zi au apărut Stelian Tănase, Dan Grigore și Călin Anastasiu și au pornit „în forță”. Reușiseră să-și facă aderenți în timpul campaniei electorale, așa că au avut adepți. S-a vorbit de „dictatura manolesciană”, de atitudine „stalinistă”, ceea ce este o absurditate ! „Păcatul” lui Manolescu este că vrea să țină unit acest partid. N-a acceptat ideea existenței a pa-

tru vicepreședinți și pentru asta a fost acuzat. Motivul refuzului său este, însă, cît se poate de clar și de întemeiat : patru vicepreședinți ar fi însemnat, din nou, o împărțire a puterii și ar fi adus multe complicații într-o perioadă ca asta, cînd politica nu are, încă, o cale clară.

— Congresul a decis, așadar, existența unui singur vicepreședinte.

— Da, Nicolae Tăran, un excelent economist. Conducerea P.A.C. înseamnă acum un președinte, în persoana domnului Manolescu, un vicepreședinte și un Comitet Național, format din 45 de oameni, cu puteri depline de control, inclusiv asupra activității președintelui și vicepreședintelui.

— Care au fost reacțiile

membrilor partidului prezenți la Congres ?

— Pe o parte din ei i-am simțit derutați, unii s-au abținut, dar marea majoritate au fost calmi, înțelegători și puși pe treabă serioasă. Lucrurile s-au întimplat așa cum trebuia să se întimpl. Acest partid tînăr este sărac, în sensul că nu are bani, dar este foarte bogat în energii. Avea nevoie de un statut, de o organizare și de o doctrină. Acest prim congres i-a adus toate astea.

— Cum ați definit doctrina Partidului Alianței Civice ?

— Instaurarea societății civile. Ce altă doctrină mai liberală să ai în acest est de Europă, cînd toate instituțiile civile trebuie schimbate, reorganizate ? Refacerea instituțiilor societății civile — aceasta este doctrina noastră.

LIANA TATOS

DOMNII MIRON MITREA, VICTOR CIORBEA ȘI BOGDAN HOSSU VORBESC DESPRE PERICOLUL UNUI REGIM MILITAR

LIVIU TIMBUS : Deci, domnilor, îmi îngădui să pun prima întrebare : Ce reproșați guvernului și de ce s-a ajuns la această ultimă fază a luptei sindicale ?

VICTOR CIORBEA : În primul rând reproșăm lipsa de dialog. Faptul că refuză negocieri autentice. După cum este cunoscut, noi am încheiat cu guvernul 2 protocoale : unul la 13 ianuarie și altul la 10 februarie. Prin ambele protocoale se prevedea obligația guvernului de a negocia cu cele trei confederații din cadrul CNC-ului aspectul privind salariul minim pe economie, raportul salarii-prețuri, garantarea plății salariului minim și multe alte măsuri de protecție socială privind categoriile cele mai defavorizate, până la data de 31 ianuarie — se menționa în primul protocol — și 20 februarie — în cel de-al doilea protocol, semnat chiar de premier. Din păcate, nici unul din aceste termene nu a fost respectat. Deci, ceea ce am cerut noi să negociem și guvernul a fost de acord, a fost un cimp mai larg de probleme decât cele legate strict de înlăturarea subvențiilor. Din păcate, guvernul nu și-a respectat aceste obligații. Mai mult, a cerut să avem discuții numai în cadrul Comisiei Naționale de Indexare pe aspecte vizând înlăturarea subvențiilor. Discuțiile cu Comisia de Indexare nu s-au purtat într-un cadru legal, neconform cu HG 843/1991, iar, pe de altă parte, revendicările noastre vizează o sferă mult mai amplă decât cele privitoare la eliminarea subvențiilor.

Fluturașul suspect din care a citat la TV dl Văcăroiu. A tipărit guvernul un fluturaș fals ?

TUDOR OCTAVIAN : Dar de ce nu vor ei să discute ?

VICTOR CIORBEA : Înainte de mitingul din 12 aprilie ați asistat la acel simulacru de dialog indirect la TV, când cei doi așa-zisi medietori au încercat să ne ducă pe căi latente, să discute orice altceva, numai despre revendicările propriu-zise, nu. În schimb, când a apărut „întimplător” dl prim-ministru, care, iarăși, întâmplător, a beneficiat de un timp dublu de atență față de noi, cei doi medietori s-au transformat în ridicători de mingi, și chiar s-a plusat, făcându-se referință la niște revendicări care nici măcar nu au fost menționate de noi, nici nu figurau în fluturașul propriu-zis...

MIRON MITREA : Îmi cer scuze că-l întrerup pe colegul meu, dar vreau să spun că eu reproșez acestui guvern și incoerența, bâlbâia, lipsa de perspectivă a programului (dar nici pe acesta nu-l urmăresc) și participarea conștientă la reinstaurarea comunismului ! De asemenea, reproșăm folosirea minciunii ca armă politică ! Apariția dlui Nicolae Văcăroiu a fost foarte clară : a prezentat un fluturaș : tot ce-a citit ca revendicări nu există în fluturașii pe care noi i-am tipărit ! Noi am spus : acțiuni pentru diminuarea șomajului, iar dl Văcăroiu a citit că până la sfârșitul lunii aprilie îi cerem să angajeze peste un milion de șomeri. Este cu totul altceva ! A bătut cimpii, că altfel nu pot să spun, pe blocajul economic. În acel fluturaș nu se vorbește de blocajul economic ! Nu pentru că nu ne-ar interesa, dar acum am vrea să acționăm pe câteva elemente mai concrete. A spus că noi cerem o indexare a salariilor cu 80 la sută, ceea ce este total fals, noi cerem de fapt refacerea puterii de cumpărare a populației prin aducerea salariului real la valoarea de 80 la sută față de octombrie 1990, o revendicare foarte veche de-a noastră. Ne refeream la corupție, măsuri concrete pentru eradicarea corupției, a celor care este

Miercuri, 28 aprilie, redacția i-a avut ca invitați pe cei trei lideri sindicali. La ora aceea, tratativele directe cu primul ministru nu erau programate ; ele au avut loc la scurtă vreme, dar, așa cum era previzibil, nu s-au finalizat

printr-un acord. A intervenit, apoi, medierea președintelui Iliescu și lucrurile au rămas, de asemenea previzibil, în coadă de pește ; e greu să vorbim de obiectivitate atunci când una dintre echipe „joacă” sub tutela arbitrilor, care an-

terior i-a numit căpitanul și i-a „trasat sarcinile” ; de obicei, astfel de arbitraje truchează meciurile...

La ora închiderii ediției, tratativele erau în curs de desfășurare, la Cotroceni, iar la metrou începuse greva.

la nivel înalt și care generează un val de corupție. Mă refer la afaceri gen „Tigaretă”, a zahărului, grului, petrolului, și mă refeream și la acele cazuri din întreprinderi — s-au spus peste 220 de dosare la Procuratură, dosare făcute de către oameni care denunță abuzurile din întreprinderi. Este deja de notorietate cazul directorului de la Balș. Deci, interpretarea fluturașului a fost total eronată. Dl prim ministru a declarat în conferința de presă de ieri sau alaltăieri că are fluturașul și-l ține la dispoziție oricui vrea să-l vadă. Noi avem informații că s-a găsit de către guvern tipografia unde am tras acest fluturaș. Așa că nu știm dacă acest fluturaș fals s-a tras pe aceeași mașină sau nu. Noi am imprăștiat peste 160 000 de exemplare...

EUGEN CHIROVICI : Deci este posibil ca el să fi tras un fluturaș fals la aceeași tipografie ?

MIRON MITREA : Este o supoziție. Noi am aflat că cei de la guvern au fost la tipografie și s-au interesat cât am plătit ; nu am plătit, noi am dat doar hirtie, restul a fost bunăvoința celor de acolo, cite exemplare s-au tras... Bănuim că vor să ne pregătească ceva. De ce nu vor să negocieze, nu știu. Negocierile pentru care noi luptăm, din păcate nu sînt cunoscute de populație. De exemplu, noi avem propunerea desființării fondului de referință la salariu, asta este o metodă care nu are ce căuta în economia noastră, trebuie să dispară. A doua problemă este garantarea salariului minim pe economie. Dl prim-ministru iese la televizor și spune că este o utopie, dl Iliescu, prin purtătorul de cuvînt, spune că este o utopie. **Atrag atenția : în Carta socială a Consiliului Europei, în care încercăm să intrăm, este prevăzută o condiție de bază de a da salariul minim pe economie.** Constituția României garantează veniturile populației. Mai mult, în Consiliul Europei se spune și care este nivelul minim de acceptare : 62 la sută din veniturile medii ale populației.

TUDOR OCTAVIAN : Dar dv. nu cereți doar, ci oferiți și soluții. Ați vrea puțin să nuanțați ideea asta ?

BOGDAN HOSSU : Unele sînt revendicări. Problema liberalizării salariilor nu este o soluție, este o consecință a situației la care s-a ajuns, pentru că în mai, în afară de salarii, nu mai există nimic blocat, din punct de vedere al liberalizării prețurilor, decât numai fondurile de salariu...

EUGEN CHIROVICI : Prețul forței de muncă...

BOGDAN HOSSU : Este anormal, dacă am ajuns în faza de liberalizare totală a prețurilor, să nu liberalizăm și forța de muncă. Se fac speculații : inflația ar crește datorită creșterii salariilor. Este un fals, demonstrat nu de noi, ci de economiști străini și români. Și de fapt, primul sindicat care s-a creat, și-mi pare rău că dl prim-ministru nu știa asta, pentru asta s-a creat : pentru revendicări salariale.

Ceea ce este grav e că de la un guvern la altul există tendința accentuată de a nu crea un parteneriat real. Guvernul are o tendință clară de a bloca acest lucru. Apoi, mai este un sistem care s-a promovat din 1990, amestecul noțiunilor de asociație profesio-

nală cu organizație sindicală și partid politic, pentru ca lumea să nu înțeleagă cu ce se ocupă unii, cu ce se ocupă alții, care este responsabilitatea fiecăreia.

„E clar că nu vor dialoga cu noi...”

Iar greva nu mai poate fi oprită în ultima clipă”

VICTOR CIORBEA : Eu aș face, deci, câteva precizări : care sînt revendicările esențiale asupra cărora noi insistăm : înlăturarea fondurilor de referință, stabilirea unui salariu minim rezonabil, care să țină seama de rata inflației, de înlăturarea subvențiilor, garantarea plății acestuia, raport adecvat salarii-prețuri și anularea acelor precizări ale Ministerului Finanțelor prin care se impozitează retroactiv anumite ajutoare care au fost acordate în cursul anului trecut. La acestea se mai adaugă alocarea unor sume necesare pentru învățămînt, sănătate, cultură, salarii cît de cît adecvate pentru cei care lucrează în aceste domenii, administrația de stat, întrucît puterea de cumpărare a acestora a scăzut față de octombrie 1990 la o treime, fapt recunoscut de Comisia Națională de Statistică și de Ministerul Muncii. Deci acestea sînt în esență revendicările noastre principale la ora actuală. Pe care, în mod repetat, le-am adus la cunoștința guvernului — dar ori de cîte ori dl prim-ministru are ocazia să apară pe post, la radio sau la televiziune, se vorbește de încadrarea pînă la 5 mai (nu mai e 12 aprilie) a unui milion și ceva de șomeri și cu totul alte afirmații decât ceea ce cerem noi.

În al doilea rînd, revin la refuzul guvernului de a dialoga cu noi, după mitingurile și conferințele de presă, am mai primit vreo două invitații să participăm la discuțiile Comisiei de Indexare. Noi am repetat că unele revendicări nu au nici o legătură cu Comisia de Indexare. Nu poate stabili Comisia, de exemplu, raportul dintre salarii și prețuri, ci numai într-o negociere cu guvernul ; abia după ce ai stabilit acest raport, Comisia de Indexare va lucra pe baza acordului, respectiv ; la fel și cu fondul de referință : nu ține de Comisia de Indexare. Dacă șase confederații naționale i-au cerut dlui Văcăroiu un dialog, a refuzat și ne-a trimis în permanență la un organism care, repet, nu are nici o competență în a rezolva aceste probleme. Deci, e clară dorința de a nu avea un dialog cu noi și de a prezenta situația într-un mod eronat în fața opiniei publice.

EUGEN CHIROVICI : Nu vedeți iminent acest dialog cu primul-ministru ?

BOGDAN HOSSU : Dacă dl președinte va acționa. Dar constatăm că a venit în țară de 3—4 zile și momentan nu există un contact clar. Instituția prezidențială ar trebui să se miște mult mai repede. Sperăm totuși că instituția prezidențială, conform Constituției, va acționa în consecință, pentru că vă anunț

că este foarte greu de de comandat o grevă generală în ultimul moment. Cum este foarte greu de acționat, ca să respecti legea, în declanșarea ei, este tot atât de greu de de comandat, pentru că oamenii odată mobiliizați, trebuie să le prezinți foarte clar argumentele pentru demobilizare. În plus, noi nu o putem de comanda decât printr-o anumită procedură statutară; cum noi am declanșat acțiunea conform unei proceduri statutare, noi trebuie să ne întîlnim, consiliile extraordinare, pentru a analiza dacă rezultatele negocierilor au ajuns într-o etapă suficientă încît să fie acceptate de jumătate plus unu — asta este statutul, e legea pentru noi, iar noi trebuie s-o respectăm! Noi sperăm, însă...

EUGEN CHIROVICI: Spuneți că așteptați reacția instituției prezidențiale. Păi a și reacționat, că doar i-am văzut pe Miron Cosma la televizor! Spunea că îl reprezintă pe 80 la sută din sindicaliști...

MIRON MITREA: Dl Cosma reprezintă pe cine vrea domnia sa!... Se încearcă tot felul de manevre. Se crede că dacă noi trei dăm două telefoane, s-a oprit greva! Or, e vorba de o procedură lungă, cînd e vorba de o confederație națională.

TUDOR OCTAVIAN: Nu cumva totul pleacă de la confuzia asta? Pentru că dacă ei sînt cîțiva care conduc țara, își inchipuie că tot așa se întîmplă și la sindicate...

BOGDAN HOSSU: Sîntem convinși că e așa. Dar noi sîntem în această situație, doar purtători de cuvînt. E adevărat, ne vedeți pe noi, dar în spatele nostru stau consiliile, care au propriile lor adunări. Statutul este clar: se face o analiză a situației economice și sociale, se prezintă organizațiilor de bază, acestea o analizează cu sindicaliștii lor, după aceea iau o decizie, o propun la nivelul federațiilor, acestea o analizează la nivelul lor și o propun la nivelul confederației. Apoi, în Consiliul extraordinar al fiecărei organizații, în care vin reprezentanții de peste tot, acolo se votează. Ei, procedura ca să poți s-o anulezi este aproape similară, în sensul în care rezultatul se transmite la bază, dar baza trebuie să voteze... după care ne vine nouă rezultatul. E adevărat, mecanismul e greoi, de-aia nu ne putem mișca atît de repede pe cît am vrea noi, liderii. Sîntem acuzați că întotdeauna ne trezim în ultimul moment. Nu-i adevărat, noi ne mișcăm cît putem de repede. Dar nici infrastructura nu ne permite — de exemplu, avem zeci de telefoane blocate...

TUDOR OCTAVIAN: Dacă dv ați avea chef, pe 4 mai, să anulați greva, puteți s-o faceți, sau nu?

BOGDAN HOSSU: Cel puțin jumătate vor efectua greva, pentru că este hotărîrea bazei...

MIRON MITREA: Deci, dacă noi, pe 4, fiind o situație foarte gravă, ajungem la niște concluzii după negocieri și zicem că sînt bune și comisia de negociere, împreună cu ceilalți, hotărîsc, în 4 mai seara, gata, acum trebuie să opriți greva, și noi ne luăm în spate riscul conflictului cu propriile noastre organizații și apărăm la televizor și spunem: fraților, nu mai facem grevă! chiar în acest caz, deosebit de clar, nu se mai poate opri greva! Dar și așa, nu știu ce lider își asumă responsabilitatea să intre în conflict cu propriile organizații...

„Care metodă?! Numiți-o dvs.!
Pînă acum le-am folosit pe toate!”

I.D. GOIA: Dv. ați arătat că sindicatul are probleme de revendicări. Sînt mai multe căi de a forța guvernul să le facă. Nu vi se pare că greva ar trebui să fie ultima soluție pentru rezolvarea acestor revendicări? În perioadele de criză nu se fac greve. Nu cumva, prin această grevă, daunele vor fi mai mari decît cîștigurile? Poate ar trebui folosită altă metodă...

BOGDAN HOSSU: Care?! Numiți-o dv! Noi pînă acum am trecut prin toate etapele, am folosit toate posibilitățile, dar nu a vrut nimeni să ne asculte...

VICTOR CIORBEA: Am folosit și încercarea de dialog, și petiția, și mitingul, și greva de avertisment, și solicitarea comisiei parlamentare speciale, și încercarea de mediere a președintelui... Alte căi care mai sînt ?!...

TUDOR OCTAVIAN: Dacă n-avem puști...

BOGDAN HOSSU: Plus de asta, mai sînt și presiunile care se fac. În procedură de urgență este introdusă în Parlament modificarea Legii manifestațiilor publice, în care orice manifestație publică este declarată înarmată și sînt responsabili organizatorii și toți participanții care nu se împrăștie imediat, nespecificîndu-se ce e aia „imediat”, cu penalitate de la 6 luni la 6 ani, dacă sînt două sau mai multe persoane cu arme la vedere sau ascunse. Ce înțelegeți dv. prin armă ?!

I.D. DOIA: O șurubelniță...

BOGDAN HOSSU: Un par de drapel sau de pancartă, luăm ce este mai evident, este armă! Deci, atenție cum se pun problemele! Asta acum și vor s-o scoată pînă pe 3 mai, în procedură de urgență. Și atunci ne

punem întrebarea: e o presiune psihologică asupra liderilor de sindicat și a manifestanților, a manifestărilor publice? Credeți că participanții vor fi timorați?

TUDOR OCTAVIAN: Cîți oameni ar intra în grevă pe 5 mai?

BOGDAN HOSSU: Pot să vă spun la ALFA. Avem strînse peste 600 000 de semnături, se derulează în continuare și săptămîna aceasta campania de strîngere de semnături. După părerea mea, prin acțiunea noastră se vor bloca peste 85 la sută din întreprinderi. Dar avem un raport de 100 la sută în domeniul mineritului, siderurgiei, metalurgiei, sectorului de extracție petrolieră, care sînt elemente de bază, inclusiv celelalte sectoare, transporturi...

LIVIU TIMBUS: În acest context, circulă foarte insistenț o altă întrebare: în cazul unor confruntări, tulburări sociale, nu credeți că de această situație vor profita cei care vor să reinstaureze comunismul? Sînt anumite semne...

BOGDAN HOSSU: Se blochează întreprinderile, dar nu sînt ieșiri pe stradă, cu tulburări publice...

MIRON MITREA: Stai puțin, Bogdan, să nu facem afirmații necontrolabile. Oamenii pot sta o zi, două, trei în grevă, după care nu poți să știi ce fac. Se pot naște conflicte sociale. Dacă sîntem stat de drept, să vă spun ce se întîmplă în vest, dar hai că nu sîntem, ce să mai vorbim, nu sîntem...

BOGDAN HOSSU: Da, noi avem întotdeauna inițiative nebănuite în Europa. Sîntem plini de surprize, nu putem să știm care sînt consecințele. Dar nu întoarcerea la comunism este problema acum, ci instaurarea unui regim militarizat, care este mult mai distrugător. Se sugerează din ce în ce mai des...

„Abia i-am ținut pe șoferi să nu calce minerii cu camioanele. Pe doi lideri, a trebuit, pur și simplu, să-i legăm de scaune!”

EUGEN CHIROVICI: Nu spunea Vadim: „Decît o democrație bolnavă, mai bine o dictatură sănătoasă”?

MIRON MITREA: Aveți dreptate. În cazul în care se va ajunge la aducerea altor părți din populație la București, vreau să atrag atenția că în '90 nu au fost numai minerii, au fost și mulți muncitori de la Galați — șeful sindicatului de la Galați ne-a și amenințat în acest sens, ne-a dat telefon după întîlnirea de la Petroșani și a spus „Vin peste voi dacă faceți ceva”! Din nefericire, și noi avem forță fizică. Vă dați seama ce greu ne-ar fi dacă ar veni oameni peste noi, la București, noi știm ce greu i-am ținut pe șoferi să nu calce minerii cu camioanele, am avut doi lideri pe care a trebuit să-i legăm de scaune, primarul Halaicu știe acest lucru, pentru că a fost de față. Deci, reacțiile oamenilor sînt foarte greu de controlat. Noi avem un control strict asupra organizațiilor, atîta timp cît nu se încearcă atacuri. De exemplu, la Constanța, Garda Financiară a vrut să le impute șoferilor că au ieșit cu mașinile la miting, și șoferii au spus „Las' că venim noi să vă arătăm cine plătește cui”. A trebuit să intervenim, să vorbim și cu Garda Financiară, să le spunem să nu pună paie peste foc, pentru că îl îndrjesc pe oameni și ne scot organizația din mină. Dacă vor aduce poliție în fabrici, asta îi va irita foarte tare pe muncitori. Poate se vor speria în cîteva orașe mici, dar nu se vor speria la București, Timișoara, Arad, în Prahova, Brașov.

TUDOR OCTAVIAN: Se vor speria la Frecăței, Tănădărei și Păurei.

MIRON MITREA: Așa este. La miting, noi ne bazăm pe 2 500 de mașini. Au fost 4 000, pentru că dl Văcăroiu a spus la televizor „Nu ieșiți”.

VICTOR CIORBEA: Totuși, cred că ceva s-a învățat din experiențele anului '90 și '91.

TUDOR OCTAVIAN: Cine a învățat? Poporul sau puterea?

VICTOR CIORBEA: Eu sper că ambii. Eu sper că s-a ajuns la un asemenea grad de maturizare încît să nu se mai ajungă la asmuțirea unei clase împotriva alteia.

BOGDAN HOSSU: Din momentul acela s-a terminat și cu Europa, deci și cu investițiile din exterior, cu Comunitatea Europeană... Nici nu trebuie să spunem noi oamenilor ceva, e suficient să se știe că vin minerii și în momentul ăla s-a pus cruce. De data asta nu ne mai iartă nimeni.

EUGEN CHIROVICI: Raporturile dv. cu puterea sînt limpezi. Care sînt raporturile dv. cu opoziția?

BOGDAN HOSSU: În general, bune. Ceea ce ti reproșăm este lipsa unui program. Noi acum vom face o grevă; în mod normal, guvernul ar trebui să cadă; în mod normal, ar trebui să vină opoziția la putere. Ei bine, ce le reproșăm este faptul că opoziția nu este pregătită în totalitate ca să preia această sarcină — de fapt responsabilitate este mai corect spus,

MIRON MITREA: „Reproșez acestui guvern participarea conștientă la restaurația comunistă!”

VICTOR CIORBEA: „Să nu se mai ajungă la asmuțirea unei clase împotriva alteia!”

BOGDAN HOSSU: „E suficient să se știe că vin minerii și în momentul ăla s-a pus cruce!”

MIRON MITREA: Iar în ce privește PRM, PSM și PUNR, ele nu există pentru noi. Nu că le subestimăm, ci efectiv nu există. Așa cum noi nu cumpărăm „România Mare”, „Europa” sau alte reviste asemănătoare. La noi sînt chiar interzise să apară în buletinul de presă. Nu pentru că nu vrem să aflăm părerile proaste ale lor despre noi, ci pentru că dacă le-am cumpăra, am încuraja acest tip de publicitate.

VICTOR CIORBEA: Însă apropo de cei care au nostalgia trecutului, pentru noi e clar că neluarea unor măsuri de protecție, mai ales pentru categoriile cele mai defavorizate, are ca efect înmulțirea nostalgicilor, creșterea pericolului unei explozii sociale. Și tocmai pentru că noi nu sîntem împotriva reformei așa cum sîntem acuzați — noi vrem și democrație, și privatizare, și trecerea la o economie de piață — pretindem asemenea măsuri de protecție socială. Pretindem măsuri tocmai pentru a evita exploziile sociale și pentru a asigura continuarea reformei și nu revenirea la comunism!

Mafia, antimafia și supermafia

A venit și rândul Italiei: masele largi populare s-au dezlănțuit și am asistat la căderea unui guvern și la descompunerea altuia la o zi după validare. Italienii sunt mândri că după ce-au răbdut ei cât au răbdut, acum, iată, și-au îndreptat șira spinării și nu vor să mai admită politicieni și funcționari corupți, nu vor să se mai lase pradă și terorizați de mafia. Ceea ce este foarte frumos, onorabil și laudabil. Da, dar Italia este la ananghie, în mare pericol. Ea a fost cuprinsă acum de vântul de destabilizare care bate în lume, dar mai cu seamă în Europa, de vreo patru ani. Adică de la căderea regimurilor comuniste din Europa centrală și de est.

Însă nu din cauza acestei căderi. Oricine analizează procesul descoperă contradicția fundamentală dintre caracterul pozitiv, benefic (pentru țările în cauză și pentru tot globul) al prăbușirii comunismului, pe de o parte, și numeroasele și grelele umări negative pe care această prăbușire le-a avut în lume, pe de altă parte. Aceste umări negative s-au produs din cauză că repulsia popoarelor est-europene față de comunism și derința lor firească de a descotorosi de acest regim au fost folosite de anumite forțe pentru realizarea propriilor lor țeluri. Conform planurilor cu bătaie lungă ale acestor forțe, țările unde au fost înlăturate regimurile comuniste trebuiau să evolueze într-o anumită direcție, într-un anumit chip, așa și nu altfel, iar dispariția comunismului ca sistem, cu toate structurile sale politice, economice, militare etc., trebuia să aibă asupra restului lumii, asupra Occidentului în primul rând, dar și a altor zone, influențe bine determinate, acestea și nu altele. Forțele pe care le am în vedere cuprind, evident, pe cei care au urmărit dintotdeauna dominația asupra globului pământesc, precum și pe cei nemulțumiți de actuala configurație a mapamondului. Mijlocul de bază în atingerea scopurilor propuse — destabilizarea generală pe Terra. (Să ne amintim că exact aceasta a fost și arma de bază a Kominternului și a K.G.B.-ului.) Cu alte cuvinte, cineva, acolo, sus sau jos, la dreapta sau la stânga, nu vrea stabilitate, pace și liniște pe planetă, vrea, dimpotrivă, scandal, încordare, nesiguranță, pentru ca în aceste condiții să poată manevra, să poată pescui în ape turburi. Adaptând la condițiile de acum și pentru trebuințele proprii vechiul dicton latin „Divide et impera”, forțele de care ne ocupăm acționează potrivit lozincii „Tulbură, zgândără, bogă zănie, ațăță, dezbină, învrăbește, dezorganizează, provoacă haos, slăbește și la sfârșit vei putea cucerii”.

N-am să fac inventarul complet al destabilizărilor din perioada post-comunistă — ele sunt numeroase —, ci am să amintesc doar câteva. Dacă trecem de revoluțiile înseși din fostele țări socialiste, dăm de momentul Târgu Mureș, care n-a însemnat altceva decât o tentativă a ungarilor de iugoslavizare avant la lettre a României. De atunci încolo, nomenclatura udueristă (în contradicție cu atitudinea rațională, rezonabilă, normală a marii majorități a ungarilor din România), în frunte cu labilul psihic László Tőkés, a acționat și acționează sub acest semn, o perpetuă prestație antiromânească, inclusiv ațărarea contra noastră a străinătății. A fost apoi cu Cehoslovacia. Am arătat în alte rânduri că desfacerea Cehiei de Slovacia a fost un proces legic, normal, el confirmând triumful principiului națiunilor — o națiune, un stat. Însă cei interesați în dezbinare și dezorganizare, forțele, mai mult sau mai puțin oculte, mai mult sau mai puțin vizibile, de regulă invizibile, de care vorbeam mai sus, n-au perceput tot așa dezunirea cehoslovacă, ci au considerat-o și au tratat-o ca pe un eveniment care face din Slovacia, pentru ei, o pradă mult mai ușoară decât înainte. Urmează foarte voluminosul, foarte importantul, extrem de complicatul și explozivul dosar al Rusiei, de care nu avem spațiul să ne ocupăm aici. În sfârșit, tragedia iugoslavă, luptele armate de acolo, care riscă (dacă nu cumva se va întâmpla o minune și înțelegerea de la Atena va fi pusă în practică) să se transforme într-un război regional ori chiar — după cum aprecia „New York Times” — într-un război mondial. Nu începe nici o îndoială că războiul din Iugoslavia fie n-ar fi izbucnit deloc, fie s-ar fi încheiat de mult, dar independența republicilor — proces la fel de firesc ca și în cazul Cehoslovaciei — s-ar fi putut realiza în chip pașnic, dacă forțele interesate în dezechilibru și scandal n-ar fi acționat din plin.

Se-nțelege de la sine că nu doar țările din răposatul lagăr socialist au fost afectate. Scăpată din chingile fricii de comunism, ca ideologie, ca sistem și ca forță organizată (monolitică, „lagăr socialist”, înarmat până în dinți, primitiv și brutal, arrogant și amenințător), frică ce a constituit vreme de decenii liantul ei, lumea necomunistă și-a slăbit coeziunea, au răbufnit vechile ranchiune, atât cele dintre state, cât și, mai ales, cele din interiorul fiecărei țări. Au simțit-o din plin — ca să ne lîmăm doar la Europa, deși problema este la fel de valabilă și pentru restul lumii, în frunte cu Orientul Mijlociu, Statele Unite, Japonia, Canada, continuând cu America Latină, Africa, Asia — Anglia, Franța, Germania. O simte acum Italia.

Mutatis mutandis, italienilor li se întâmplă acum ce ni s-a întâmplat nouă în decembrie 1989: oamenii au ieșit în stradă cerând dreptate, cinste, eradicarea corupției ș.a.m.d. la modul cel mai sincer cu putință și cu deplină îndreptățire, fără să-și dea seama că sunt de fapt împinși de la spate de alții — în limbajul acum la modă „manipulați”. De cine? Evident, nu de mafioșii lor de-acasă, împotriva cărora tocmai se ridică; aceștia, mafioșii italieni, sunt lupii, corbii, șobolanii și ploșnițele locale, puse pe a apuca tot, a roade tot, puse pe a suga sângele nației (corupându-l, în acest scop, și pe politicieni). Dar nu ei, mafioșii, sunt la originea tulburărilor de acum, fiindcă mafioșii nu sunt nici interesați, nici specializați în destabilizarea politică a Italiei. Operațiunea este înfăptuită de aceeași invizibilă „teroriști” ai mapamondului. Să-i numim supermafia. Deci, supermafia, adică tocmai acele forțe despre care am vorbit în cuprinsul acestui articol, utilizând fel de fel de mijloace și metode, de la teorii (cum ar fi, de pildă, teoria „granițelor spirituale”), la minciună, la corupere, la fals, la șantaj, la provocări, la bani, la arme și la acțiuni teroriste, urmărește să-și anexeze lumea. I-a luat acum în antrepriză pe italieni, speculând arzătoarea năzuință a acestora de a le veni de hac mafiei și corupției. Ies în piața publică italienii și mătură totul în cale. Antimafia. Și între timp, Italia se prăbușește, spre marea satisfacție și spre marele folos al supermafiei. Chiar dacă pe moment, spiritele se vor potoli, Italia a fost prinsă în vârttej. Cine vine la rând?

ION D. GOIA ■

Purgatoriul ca atmosferă de infern...

● Conflictul din BOSNIA-HERCEGOVINA capătă o a-lură simetrică: încurcăturile de pe teatrele de operațiuni sint dublate de încurcăturile din culisele diplomatice. Acest dublu nod gordian riscă să lege de mîini factori de decizie care pînă acum avem convingerea că pot comanda „parada”. Între americani și vest-europeni, între unele țări balcanice și strategia NATO, între NATO și ONU, între ruși și vest-europeni s-au căscat nuanțe semnificative și contradictorii în legătură cu modul de abordare a situației. După căderea planului Vance-Owen și după transformarea lui Miloșevici în „porumbelul păcii”, lucrurile se pot complica oricît de mult. ● După referendumul care l-a întărit, la prima vedere, pe BORIS ELTIN, dar a bătut în cuie și actualul Congres al Deputaților, experții din jurul președintelui au declanșat runda a doua în boxul politic de anvergură care macină puterea de la Moscova. Se umblă la constituție, în vederea transformării lui Eltin în cel mai puternic președinte din lume. Mai vedem. ● La 73 de ani, guvernatorul Băncii Italiei, AZE-LIO CIAMPI, a fost însărcinat cu formarea celui de-al 52-lea guvern de la război înceac. De 14 ani conducător

al celei mai proeminente instituții financiare a țării, Ciampi este una dintre puținele personalități credibile, după taifunul politic care a bîntuit Italia în ultima vreme. „Fără de partid”, economist reputat, personaj cunoscut prin calm și austeritate,

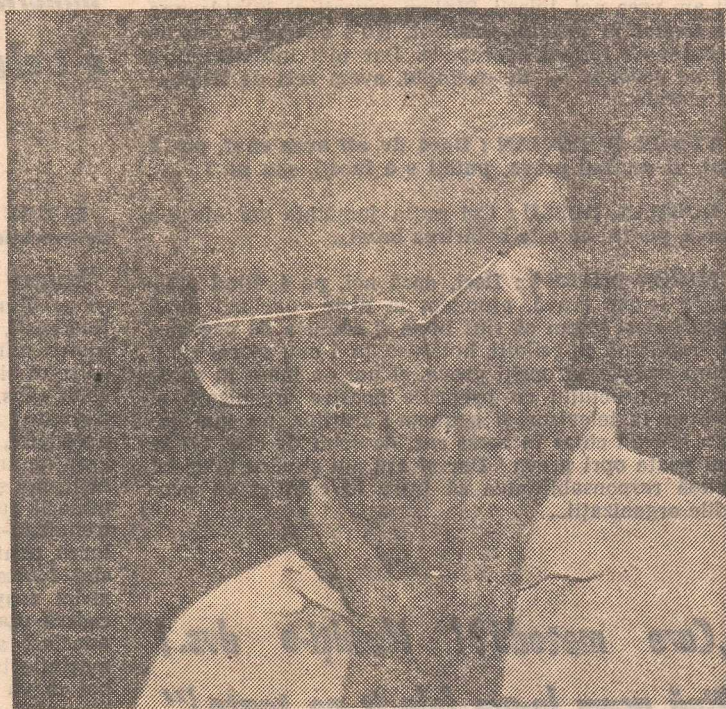
consecință, Bratislava emite alarme repetate pe tema însecurității întregii Europe centrale în condițiile negarantării actualelor granițe. ● Decizia O.E.P. de a relua negocierile de pace la Washington a creat „în spatele frontului” o situație explozivă. Cei două milioane de palestinienți din teritoriile ocupate sint puternic inflamați de fracțiunile radicale, care nu agreează deloc politica de compromis și a pașilor mărunți. Au avut loc mișcări de protest violente și replici israeliene proporționale: 57 de palestinienți au fost răniți cu focuri de armă. ● Ultimul raport al F.M.I. prognozează o creștere economică modestă a Occidentului, una extrem de promițătoare a lumii a treia (mai mult Asia, mai puțin Africa) și una stihnică a Răsăritului scufundat în tranziție. În această zonă, P.I.B. va scădea în continuare, tensionînd în-treg sistemul de relații sociale, politice, economice. „Subvențiile practicate pe scară largă întîrzie restructurarea și agravează criza bugetară”, se arată în această Biblie financiară. Atît timp cît „condițiile macroeconomice rămîn instabile”, Răsăritul va fi un purgatoriu cu toate ușile deschise spre infern.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

Ciampi nici nu a ajuns, efectiv, prim-ministru și a și produs un efect pozitiv. La aflarea desemnării sale, la bursa din Milano lira s-a întărit... ● La totalul de cinci milioane de locuitori ai SLOVACIEI, 600 000 sint unguri. După despărțirea de Cehia, aceștia au început să se miște, cerînd extinderea drepturilor și un nou statut. Președintele slovac Michal Kovak a replicat fără echivoc: „În noul nostru stat independent, minorității maghiare nu i se va acorda niciodată autonomie”. Petiționarii au înghîțit greu cuvîntul „niciodată” și se agită deocamdată în forme tot mai coerente. În

Pierre Bérégovoy
a spulberat
sîmbătă, cu un foc
de revolver
în tîmplă,
acuzățiile
de corupție;
onoarea unui
prim-ministru
se poate apăra
și așa...

Politică și claustrofobie

Detest lifturile strîmte, circulația într-un metrou aglomerat și altele asemenea. Ca mine mai sint și alții. Claustrofobia sintetizează spontan nevoia mai largă de libertate.

Cu ani în urmă am avut o criză de „claustrofobie” într-o piață cam cît aceea așezată în fața Consiliului de Miniștri din iubita noastră capitală. Era piața centrală din Tirana — loc bizar în care în fiecare după-amiază se adunau încet, încet, bărbai din toate colțurile orașului. Se adunau, fumau devorator și șușoteau. Se articulează, conform unei tradiții decantate lent, un fel de club zilnic în aer liber, fără cotizație și fără regulament scris, un club de discuții libere purtate în surdina, cu o discreție înversunată. Peste sutele de oameni din piață plutea un nor gros de „Arberia”, de melancolie acră și de disperare cuminte. Am traversat cu greu marea compactă de taclagii, care acolo, în piață, își manifestau singura libertate posibilă — aceea de a șopti într-un loc public. Scăpat din înghesuială și rămas singur cuc pe marea arteră care ducea spre muzeul faraonic al lui Enver Hodja, m-am simțit mai clausturat ca niciodată în Tirana, în Albania, în sistemul socialist.

Albania, întorcînd spatele URSS, Chinei, Occidentului și restului lumii, a fost suprema experiență de claustrofobie politică practică în lumea albă. Au fost sfîrșite metodice tradițiile, istoria adevărată, religiile, libertățile de orice fel, tihna cea de toate zilele. La intrarea în orășe sau sate, pe margini de șosele și drumuri secundare, la mare și la munte, acolo unde te așteptai și unde nu, peste tot leșeau perfid la iveală creștetele bombate sau paralelipipedice

ale cazematelor. Albania întrea era presărată de un delir de cazemate, pentru a face față, chipurile, invaziei simultane și concertate ale dușmanilor externi. Albania socialistă a căzut fără ca NATO, Tratatul de la Varșovia, ASEAN sau altele să fi îndreptat în direcția ei măcar un glonț. A căzut ca și alte dictaturi răsăritene: prin autoputerezire.

De curînd, în singura țară unde ușile bisericilor sau moscheelor au fost bătute în cuie, iar mormintele cu însemne religioase pisate cu bulldozerele, a sosit în vizită oficială Papa Ioan Paul al II-lea. Cei 300 000 de catolici și trei milioane de musulmani au transformat vizita suveranului pontif într-o gigantică sărbătoare. O sărbătoare spontană, curată, generală, chiar dacă prelatul în alb reprezenta religia minoritară a țării. Acolo, în piața Skanderbeg, mulțimea balcanică s-a simțit înfrățită și curățită sufletește. Nu departe, războiul din fosta Iugoslavie face ravagii. Ortodocșii și musulmanii se tale în bucăți cu sîrg și de multă vreme. Mai încolo, în sudul musulman al fostei URSS, oamenii, cîndva așezați în jurul aceluiași ibric de cafea, se împușcă, se bombardează, se urăsc cu patimă.

Și totuși, la Tirana, Papa Ioan Paul al II-lea a reușit să spargă protocolul singeros al tranziției infestate de intrigi, amintind mereu de toxicitatea morală a gulagului. Nu m-aș fi simțit în înghesuiala aceea febrilă altfel decît în cea mai absolută libertate...

RADU BUDEANU ■

Confesiunile doamnei Arafat

„M-am căsătorit cu o umbră!”

Ea are 29 de ani. El, 63. El este musulman, ea era creștină. Din dragoste, Souha s-a convertit la credința islamică, înainte de a se căsători cu liderul OEP (Organizația pentru Eliberarea Palestinei), omul cel mai amenințat din lume. O viață în continuă mișcare: „În fiecare seară problema mea este să aflui unde doarme el...” Aflată într-o vizită la Paris, Souha Arafat a acceptat să ridice vălul tăcerii pentru revista „ELLE”.

Prieteni apropiați îl numesc Al-Khiatir, adică Bătrînul. Indiferent de felul în care este privit Yasser Arafat — eliberator sau terorist — celebritatea liderului OEP nu se întemeiază nici pe tinerețe, nici pe frumusețe. Vestea ce s-a răspândit în urmă cu

lovit drept în inimă. Souha Tawil, 29 de ani, creștină palestiniană, născută la Ierusalim, a acceptat să-și împartă viața cu un om înconjurat de puști Kalashnikov, care nu se desparte niciodată de pistoalele sale Smith și Wesson, nu doarme de două ori în același

franceză perfectă grație studiilor sale pariziene. Rîde des, servește ceai, dar nu se atinge de dulciuri, pentru că ține regim. Discretă din necesitate, n-a dat mai mult de trei interviuri în viața sa. Este înconjurată de tatăl său, Souad, care a învățat de mult să tacă și de mama sa, Raymond, prolixă și poliglotă. O celebritate în Israel, unde este supranumită „la pasionaria” a palestinienilor. Raymond a organizat primele manifestații ale femeilor, ține conferințe în lumea întreagă (mai ales în Statele Unite), a scris o carte și a fondat o agenție de presă. În familia Tawil, politica este o afacere a femeilor. Souad nu este ceea ce se cheamă un orator și, cum soția sa vorbește patru limbi, e dificil s-o faci să tacă. Doar dacă este azvirlită în închisoare, sau cu domiciliul forțat, unde telefonul reședinței sale este tăiat ceea ce Raymondul i se întâmplă citeodată. O soră a Souhel este căsătorită cu reprezentantul OEP la Paris, iar o alta, cu reprezentantul OEP din... România. Dar, dintre toate femeile familiei sale, fiica sa Souha este cea care îl împiedică pe bătrînul Tawil să doarmă liniștit.

ELLE: Yasser Arafat a afirmat întotdeauna că va rămâne celibatar. Cum l-ați făcut să-și schimbe părerea?

Souha Arafat: Sint întrebată adesea, dar, sincer, nu știu... El spune că în islam există dreptul de a avea patru femei și că are patru femei: trei femei sint Palestine și una, eu. Îi răspund că este tot timpul ocupat cu celelalte femei.

ELLE: N-ați făcut nimic pentru a schimba situația?

S. A.: Nici n-am încercat.

M-am căsătorit cu un celibatar îndrăgostit și nu pot să-l schimb. Nu vreau. Ar fi o greșeală. Este întotdeauna o greșeală să vrei să-ți schimbi soțul, sau să crezi că o poți face.

ELLE: Când reușiți să aveți momente de intimitate?

S. A.: În nici un caz în timpul zilei. Noaptea, între ora 2 și 6 dimineața. Dar, sint multe nopți în care nu se bate în ușă — telefoane, depeșe urgente... Citeodată ne culcăm la birou.

ELLE: Unde locuiți?

S. A.: Eu locuiesc aproape tot anul la Tunis, dar nu dormim niciodată de două ori în același loc. Deseori alerg după valize, încerc să-mi amintesc în ce casă mi-am lăsat rochiile... Seara, cea mai mare problemă a mea este să aflui unde va dormi soțul meu. Dacă reușesc să-l gădesc, îl gădesc, dacă nu... cu atât mai rău pentru mine. În orice caz, rareori se întâmplă să mă culc înainte de ora 4 dimineața. Din fericire, machiajul ascunde cearcănele.

ELLE: Sînteți fericită?

S. A.: Da. Ceea ce aduce farmecul în relația noastră este elementul de permanență surpriză. Nu-mi place monotonia.

ELLE: Norocul dumneavoastră! N-ați încercat să-l „răpiți” măcar două zile într-un volaj de nuntă?

S. A.: A, nu! Este omul care trăiește doar pentru cauza lui, iar eu sint alături de el.

ELLE: V-ați gândit, cînd erați mică, la căsătorie?

S. A.: Nu cu el! Prima dată cînd am auzit vorbindu-se despre el, era în 1968. Orașul era încercuit de armatele israeliene. Aveam 4 ani, stăteam numai prin adăposturi și soldații trăgeau peste tot, căutîndu-l pe „Abu Ammar”. Este numele său de război.

(continuare în nr. următor)

Traducere și adaptare de LIANA TATOS ■

Universitatea Mării Negre

La 16 mai, se deschide la Costinești **UNIVERSITATEA MĂRII NEGRE** — un centru internațional de studii postuniversitare, care va cuprinde 30 de școli, pentru circa 1500 de cursanți din diferite țări (în primul rînd din România și din țările din regiunea Mării Negre).

Consiliul științific al Universității Mării Negre, al cărui președinte de onoare este comandantul Jacques Yves Cousteau, cuprinde, între alții, doi laureați ai Premiului NOBEL (economistul Lawrence Klein, din Philadelphia și George Emil Palade, din California), precum și președintele Clubului de la Roma, Madrid, Asociația Mondială de Științe Politice din Los Angeles, Institutului de Științe Internaționale din Luxemburg, a Institutului Internațional pentru Oceanografie din Canada, Asociației Europene pentru Învățămînt Superior al Fundației pentru Educație Internațională ș.a.

Noii membri sint:

Constantin Despotopoulos — președintele Academiei din Atena.

Victor Scopenco — rectorul Universității din Kiev.

Antonio Tracatellis — rectorul Universității din Thessalonik.

Ivan Tyulin — vice-rector al Institutului de Relații In-

ternationale din Moscova.

Ergün Togrol — profesor, responsabil al Oficiului rectorilor de la Universitatea din Istanbul.

João Manuel Gaspar Caraca — director al Serviciului de Științe din Lisabona.

Cele 30 de cursuri, fiecare

cu o durată de 2 săptămîni și realizate în colaborare cu universități și instituții de prestigiu, au o tematică extrem de diversă, mergînd de la instituții europene, management și turism, pînă la cercetare ecologică și arte.

Primele trei cursuri, care vor debuta în paiele 16 mai, sint elocvente pentru orientarea și formarea Universității Mării Negre:

Unul dintre acestea va pre-

zenta, cu lectorii și sub egida Comunității Europene — Bruxelles, procesele integrării europene. Cursul se va desfășura în limba franceză.

Cel de-al doilea curs, organizat în colaborare cu Universitatea Washington State din SUA, va prezenta (în limba engleză) probleme ale managementului micilor întreprinderi.

Al treilea curs ca va începe la 16 mai, realizat cu partici-

parea specialiștilor PHARE, este destinat turismului în aria Mării Negre.

Înscrierile pentru această primă serie se vor face pînă la 5 mai, la secretariatul Universității Mării Negre din București.

Relații și informații suplimentare privind programul detaliat al celor 30 de școli de vară se pot obține la telefoanele: 618 50 04; 312 83 27; fax: 312 83 27.

Ideea națională în SUA

O SINGURĂ LIMBĂ

Zece kongresmeni americani au elaborat un proiect de lege. Va fi adoptat?

Că limba nu este doar „principalul mijloc de comunicare între oameni”, cum se zicea pe vremea lingvisticii stalinisto-grauriste, ori „un cod”, „un sistem de semnale și semne”, cum spun s.ructuraliștii, se știe de multă vreme. N-am să mă ocup în acest scurt articol de tot ce mai înseamnă limba pentru comunitățile umane, ci am să mă opresc doar la ce înseamnă limba pentru o țară. Nu există pe glob un stat cît de cît important în care toți locuitorii să aibă o singură limbă maternă. Pe lângă populația

majoritară, care dă numele țării, mai sunt și alte grupuri etnice, cu limbi proprii. Indivizi din fiecare grup vorbesc între ei, de cele mai multe ori, în limba lor maternă. Însă cînd este vorba de a se înțelege cu membrii altor grupuri etnice ori cu populația majoritară, vorbesc limba țării, una singură, și anume limba populației majoritare. Acela e regula, aceasta e legea, scriu sau nescrisă. Că așa stau lucrurile o dovedește și ce se întâmplă acum în Statele Unite.

În acest adevărat Babilon

etnic și lingvistic, limba în care s-au înțeles toți a fost engleza (limba populației majoritare). Însă acest lucru nu este statuat din punct de vedere juridic, nu este legiferat. De unde un pericol foarte mare pentru unitatea țării. Semnale de alarmă s-au tras în mai multe rînduri. Acum, în dezbateri se află un proiect de lege întocmit de un grup de zece kongresmeni americani, în frunte cu republicanul Toby Roth, care declară engleza limbă oficială unică a Statelor Unite. Potrivit declarațiilor lui Roth, proiectul

respectiv are ca scop să evite ruptura în țară, prin divizări ca în Canada sau în fosta Iugoslavie.

„Americani — arată Toby Roth — sunt un popor care provine din toate părțile lumii, din toate grupurile etnice și toate limbile cunoscute, dar alcătuiesc un popor, o națiune, grație minunatului liant care este limba engleză”. Această poziție este susținută de Institutul „Engleza mai întâi”, care pledează pentru ca această limbă să fie declarată în mod oficială limbă unică a țării. Întrucît numai astfel, utilizînd o limbă cunoscută de toți, „se va putea servi cum se cuvine o națiune unde se vorbesc peste 100 de limbi”.

După cum era de așteptat, proiectul întâmpină rezistența unor grupuri lingvistice, în special a hispanicilor, dar ideea cea mai răspândită este că declararea în Statele Unite a limbii engleze ca limbă oficială unică este inevitabilă.

ION D. GOIA ■

Bărbați cu mai multe neveste?

MORMONII ÎN ROMÂNIA

Această sectă religioasă adusă din SUA, refuză poligamia. Dar obiceiurile și practicile de cult sînt privite cu bănuială și rezerve. Reportajul nostru încearcă să descopere adevărul.

Misionarii

Îi vezi umblînd doi cîte doi, bărbați foarte tineri, îmbrăcați auster, bărbierii și tunși proaspăt, cu aerul acela ca „scos din cutie”, cu o siguranță de sine care atrage atenția și cu ecusoane negre în piept. Sînt adesea luați drept ziariști sau funcționari ai unei firme. Ei sînt „sfînții zilelor de pe urmă”. N-ai să-i întîlnești în restaurant sau cafea și nici la plimbare fără treabă, ci mai curînd discutînd cu oamenii în cartierele sărace. 50 000 dintre ei călătoresc în toată lumea purtînd flacăra credinței aprinsă de Joseph Smith în 1924 pe continentul american.

Au venit în România cu bani economisiți de ei sau de părinții lor

În întreaga lume există 9 milioane de mormoni răspîndiți în 125 de state. Misionarii mormoni locuiesc cîte doi. Se trezesc foarte devreme, se roagă și discută probleme de

discuție pe cel care se va converti. Hunt este un pasionat jucător de fotbal american și are nostalgia sportului, dar nu-și poate permite plăcerea de a merge la un bazin de înot. Fiind în misiune timpul lui aparține celor care îl așteaptă. Practic el nu are timp personal.

Nicolae Viorel Jipa, 25 ani, stabilit în Austria de 3 ani, mormon de 2 ani, anterior de credință penticostală, părinții lui țin încă de această credință, își amintește amuzat de vremea cînd, militar fiind într-o unitate de infanterie, în București, comandantul de companie l-a silit (fără succes) să bea un pahar cu vin și să se dezică de credința lui. De doi ani Viorel s-a dezis de credința penticostală: „Cînd eram penticostal simțeam și gîndeam ca un penticostal, iar acum simt și gîndesc altfel”.

Daniel Păuna, 20 ani, bucureștean, și el misionar, regretă că într-o împrejurare în care colegii de clasă l-au hărțuit pentru sentimentele pe care le purta unei fete, și-a ieșit din fire și a dat o palmă unuia dintre ei. Este convins că în toată țara se va răspîndi credința mormonă.

În România sînt doar 46 mormoni, deocamdată în București (38) și Ploiești (8). Toți sînt tineri sub 25 ani, cu excepția șefului misiunii. Între ei sînt și cîteva fete. Majoritatea sînt americani. Locuiesc doi cîte doi și sînt întotdeauna pe drum explicînd cui vrea să asculte mesajul lor religios. Sînt răbdători și perseverenți. În Ploiești au ca loc de întîl-

nire Casa de Cultură a Sindicatelor. În București au locuri de întîlnire la Liceul Industrial nr. 23 (Mihai Bravu), la Liceul de Mecanică Fină (Popa Lazăr) și pe str. Gutenberg.

În fotografie un grup de misionari mormoni cîntînd cîntece religioase în curtea casei din str. Stoica Ludescu din Ploiești.

egiptene, caldeene, asiriene și arabe și conține integral „Evangelia veșnică după cum a fost predată de Mîntuitorul vechilor locuitori” (referință la Isus n.n.). Pentru traducerea ei profetul Joseph Smith s-a folosit de un pieptar și două pietre — Urimul și Tuminul — cunoscute și folosite de vechii profeti. Toate acestea — pietrele, pieptarul și plăcile de aur ale cărții — au fost descoperite de J. Smith pe un deal înalt, sub o piatră mare, în districtul Ontario din Statul New York, la indicațiile unui trimis al lui Dumnezeu (Moroni, fiul lui Mormon), care i s-a arătat în camera de dormit în timp ce se ruga. După ce cartea a fost tradusă, plăcile de aur au fost luate de Moroni și Joseph Smith împreună cu trei martori (care au văzut plăcile) au trecut la întemeierea bisericii. Joseph Smith a scris apoi Doctrină și Legăminte și Perla de Mare Preț, a ținut slujbe și a mărturisit credința sa reușind să-și întemeieze o familie cu 48 neveste, după care a fost omorît în închisoare.

Pentru ce au mormonii o faimă atît de deocheată?

Brigham Young, cel care i-a succedat lui Smith la conducerea turmei, afirma în scris (conform Fritz Ridenour) că Isus s-a căsătorit la Nunta din Caana, unde a transformat apa în vin, cu surorile lui Lazăr, Maria și Marta și ulterior și cu Maria Magdalena. Tinerii și inocenții misionari se desolidarizează de asemenea opinii. Unii dintre ei par să ignore chiar antecedentele poligame ale comunității iar cei care le acceptă le pun pe seama unor imperative istorice (de supraviețuire). Mulți bărbați murind, femeile rămase s-au grupat în familii în jurul bărbaților rămași în viață. Este o explicație care nu rezistă. În 1890 datorită faptului că practicarea poligamiei făcea imposibilă intrarea statului Utah (cu populație majoritară mormonă) în Uniunea

Statelor Americane, un oficial mormon interzice poligamia „prin revelație”. Cu toate acestea poligamia a continuat să fie practică în cadrul unei secte dizidente autointitulată Mormonii Fundamenta-liști (bineînțeles nerecunoscută de cultul de bază). William Rogers (fost asistent special al procurorului general al statului Utah) declara în 1967 că: „Cel puțin 30 000 de bărbați, femei și copii trăiesc acum în acest stat (Utah) în familii poligame — și numărul lor este în creștere rapidă”.

Acum ne simțim într-o familie mai mare

În România comunitatea mormonă este mică (doar 46). Iată ce ne declară domnul

dumneavoastră botezul în credința mormonă?”:

„În primul rînd am făcut economii. Dacă nu mai dau bani pe țigări și cafea am economisit foarte mult. Înainte eram dator tot timpul. Acum nu mai am datorii. Asta este prima schimbare, materială, palpabilă. Înainte eram deusolat. Acum am un scop, un țel. Acest țel este să trăiesc foarte bine acum, ca să pot duce o viață liniștită și după aceea. Acest țel mă face să fiu corect, să nu beau, să nu fumez, să nu umblu după femei, să nu păcălesc pe nimeni. Dacă înainte beam 1 litru whisky și mă răsteam la copii, acum stau și pregătesc lecțiile cu ei. Și pentru copii este extraordinar. Acum ne simțim ca într-o familie mai mare. Sîntem ființe sociale, trăim într-o aglomerație urbană, dar nu ne intră nimeni pe ușă, sau dacă intră, intră

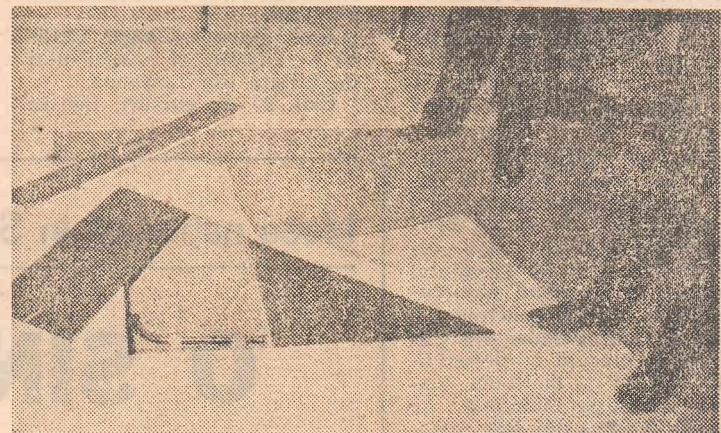

Familia Mihai Blegianu încadrată de misionari, imediat după botez. Domnul Blegianu este președintele comunității mormone din Ploiești.

limbă sau comentează pasaje din Biblie sau din Cartea lui Mormon. La ora 9,30 începe munca de teren. Această muncă durează pînă seara la 21,30. În acest timp mîنینcă pe apucate și se străduiesc să „facă” 4—5 familii. Pentru acceptarea în rîndul comunității mormone sînt necesare 6 discuții pe temele de bază ale doctrinei mormone. Aceste discuții sînt „libere” și în mod obișnuit încep și se sfîrșesc cu o rugăciune comună ținută de unul din participanți cu voce tare. Elder Hunt, 21 ani, american din Utah (orașul Sfîntul Gheorghe) crede că poate recunoaște de la prima

Urimul și Tuminul — două pietre necesare profetilor

Fondul ideologic al credinței mormonilor are la bază Cartea lui Mormon. Mormon este numele unui profet care a trăit pe continentul american (420 e.n.) și care a fost inspirat de Isus Hristos pentru scrierea cărții care îi poartă numele. Cartea „scrisă în plăci de aur” cuprinde „istoria foștilor locuitori ai acestui continent” (America). Ea a fost gravată în caractere

Pe str. Stoica Ludescu din Ploiești există o casă de rugăciune cu o sală unde este amenajat în pod de un bazin pentru botez. În acest bazin au fost botezați pînă acum aproximativ 400 bărbați, femei și copii români. Copiii se pot boteza odată cu părinții, cu condiția de a avea vîrsta minimă 8 ani și educația religioasă (cunoștințe) necesare unei adeziuni benevole și conștiente.

Mihai Blegianu, patron al unei spălătorii chimice, președintele comunității mormone din Ploiești, botezat împreună cu soția și cei doi copii, ca răspuns la întrebarea „Ce schimbări a adus în viața

cu interes. Această biserică mi-a înlesnit un cadru în care să mă întîlnesc cu niște oameni dezinteresat”.

MARIAN MARIN ■

CONSILIER ECONOMIC

„Politica de pînă acum a guvernărilor ne-a dezavantajat“

afirmă dl inginer Valeriu Licu, general manager la SC ROFEP SA

— Dle director, care este situația societății pe care o conduceți, în acest moment?

— Am traversat o perioadă grea! S-a produs mult pe stoc și această producție nerațională, să-i zic, a dus la blocaj financiar. Am stopat acest mod de a produce, fără a avea comenzi, și am început urmărirea încasărilor, am făcut presiuni și condiționări pentru încasarea facturilor emise și am demarat programe pentru realizarea de produse noi, produse care se executau pe plan mondial, dar care la noi nu se produceau încă. Blocajul financiar, practic, este depășit la ora actuală!

— Cum priviți politica economică a guvernanților de până acum?

— Această politică ne-a dezavantajat din mai multe motive. Primul lucru pe care-l face incorect guvernul este acela că nu-și controlează anumite segmente ale industriei. Și aceste segmente sunt în general cele care generează blocajul financiar, adică producția fără rațiune. Aș vrea să mai amintesc de RENEL, care este un fel de stat în

stat, în general de regiile autonome ale statului, de ROMGAZ. Apoi sunt relațiile incorecte, neprincipiale, pe care le practică cei din esalonul doi din ministere, care intervin cu tot felul de relații neprincipiale.

— Care ar fi soluția?

— Desțul de simplă! Nu ar trebui să fim apreciați numai după bilanțurile pe care le avem, ci și după produsele noi pe care fiecare le scoate pe piață! Aceasta,

după părerea mea, arată dacă cei care conduc o societate comercială sunt sau nu în stare de ceva! Altfel, înseamnă că profită de monopolul pe care-l are asupra fabricării produsului respectiv (pentru că așa a fost obișnuit!) și nu-l interesează să iasă pe piață cu produse noi!

— D-voastră cu ce produse noi veniți pe piață?

— Am realizat amestecuri de pulberi de ferite cu mase plastice — cu un ciclu de fabricație scurt. Poate nu spune mult această frază, dar cei care se pricep cunosc importanța acestui nou produs. Realizăm produse de etanșare ieftine și compatibile în foarte multe domenii. Ne bazăm în același timp pe reperele existente și profităm cât putem de faptul că avem un segment de piață al nostru! Alte repere noi ar fi un micromotor electric pentru jucării, competitiv cu cele produse de „tigri“ asiatici. De asemenea, avem o gamă largă de produse carbunoase de etanșare pentru pompele de vid, pe care deja le livrăm și le testăm pentru a le îmbunătăți cu ajutorul beneficia-

rilor noștri. Concomitent extindem gama de perii colectoare. Urmărim creșterea calității la toate produsele, la plastoferite, iar în plus, vechile noastre produse le-am ieftinit!

— ROFEP exporta foarte mult până în 1989! În special în țările membre ale CAER! Ce se întâmplă acum, la acest capitol?

— Am pătruns masiv pe piața italiană! Putem spune că în acest moment Italia este partenerul nostru numărul 1. Avem cereri pentru produsele noastre și din SUA și Turcia. Suntem în negocieri. În plus, apar o serie de țări din lumea a treia care doresc utilaje pentru producția de ferite. Oricum, nu ne-a fost chiar atât de ușor să ne adaptăm, mai ales că nu cunoaștem prețurile de pe piața mondială, nu aveam acces la informație!

— Statul nu v-a ajutat?

— Statul este o entitate! Eu nu pot să confund statul cu o suță sau o mie de indivizi! Am reușit să ne adaptăm, dar normal ar fi fost să cunoaștem aceste prețuri, numai că ele constituiau apajul fostelor case de comerț exterior și acestea nu le divulgă.

— ROFEP SA poate fi privatizată?

— Eu aș zice că cine este proprietarul poate mai puțin contează, dacă omul își la bani pentru ce muncește și ce gândește! Astfel ar fi ideal!

— Totuși, ar fi bine să existe un patron (nu statul), să existe mai mulți acționari sau se poate și așa cum este în prezent?

— Este o întrebare comple-

xă! Statul, în principiu, nici înainte nu dirija o întreprindere, dar repet, numai în principiu! Din păcate, ce se întâmplă acum se întâmplă și atunci: se amestecă tot felul de neaveniți! Oricum, statul trebuie să se amestece mai puțin, să lase libertatea de gândire și alegerea celor mai optime soluții, managerului! În privința investitorilor, lucrurile sunt mai complicate! Sunt oameni care au acumulat foarte mulți bani și acum nu știu ce să facă cu ei! Este și aceasta o expresie a crizei economice prin care trecem! O parte din acești multimilionari sunt din fosta nomenclatură, foarte pragmatică, pe care n-o interesează cine vine la putere atâta timp cât îi merge tot mai bine și care își păstrează multe relații! Aceștia sunt cei care fac mafia actuală! Putem găsi destul prin ministere! Guvernul poate fi acuzat că este incapabil să stopeze aceste fenomene! Nu vreau să cred că nu dorește acest lucru!

— Care este situația personalului d-voastră?

— În 1989 erau 1200 de angajați, în 1990 a venit moda angajărilor și numărul de personal a ajuns la 1360 iar în acest moment avem 850 de angajați!

— Care este viitorul lor?

— Într-o economie sănătoasă, producția de serie mare trebuie predată automatizării, altfel nu se poate! Iar ponderea serviciilor trebuie să crească pe ansamblul economiei! Cam acesta este viitorul!

— Vă mulțumesc!

Unde nu sint patroni, e vai de combinate

De la Călărași, arabii cumpără mai multă hîrtie decît românii

În 1989, în România, consumul de hîrtie pe cap de locuitor era de 32-34 kg, ceea ce era destul de puțin față de America, să zicem. Acum este de 14 kg, în care intră și hîrtia care se importă. Principalii beneficiari ai hîrtiei pe care o fabrică Combinatul de celuloză și hîrtie Călărași ar trebui să fie Ministerul Culturii (cu editurile sale), ne-a declarat dl. ing. Mihai Pachica, directorul general. Dar aproape nici o carte românească nu s-a tipărit pe hîrtie COMCEH SA Călărași. Editurile preferă o hîrtie mult sub calitatea celei care se fabrică aici, adusă din Republica Moldova și Ucraina, la preț de dumping. În schimb, străinii, care doresc o hîrtie de foarte bună calitate, vin și cumpără de la Călărași. Aceștia sosesc din Egipt, Iordania, Liban, Germania, Cipru etc. În 1992, mai mult de jumătate din producția combinatului a fost exportată. În 1993, tot exportul se pare că va fi speranța existenței combinatului. Poate fi privatizat combinatul? Destul de greu, la o valoare de 14 miliarde de lei, ne spune dl. director. Un studiu efectuat în cadrul programului PHARE de una din cele mai bune companii din domeniu, firma britanică PARSONS & UWHITTEMORE, lasă să se întrevadă șanse de supraviețuire.

Stau de vorbă cu dl. Nicolae Părvan, directorul general al SC SIDERCA SA Călărași.

— Dle director general, credeți că mamuții industriali de genul celui pe care-l conduceți d-voastră mai au viață lungă?

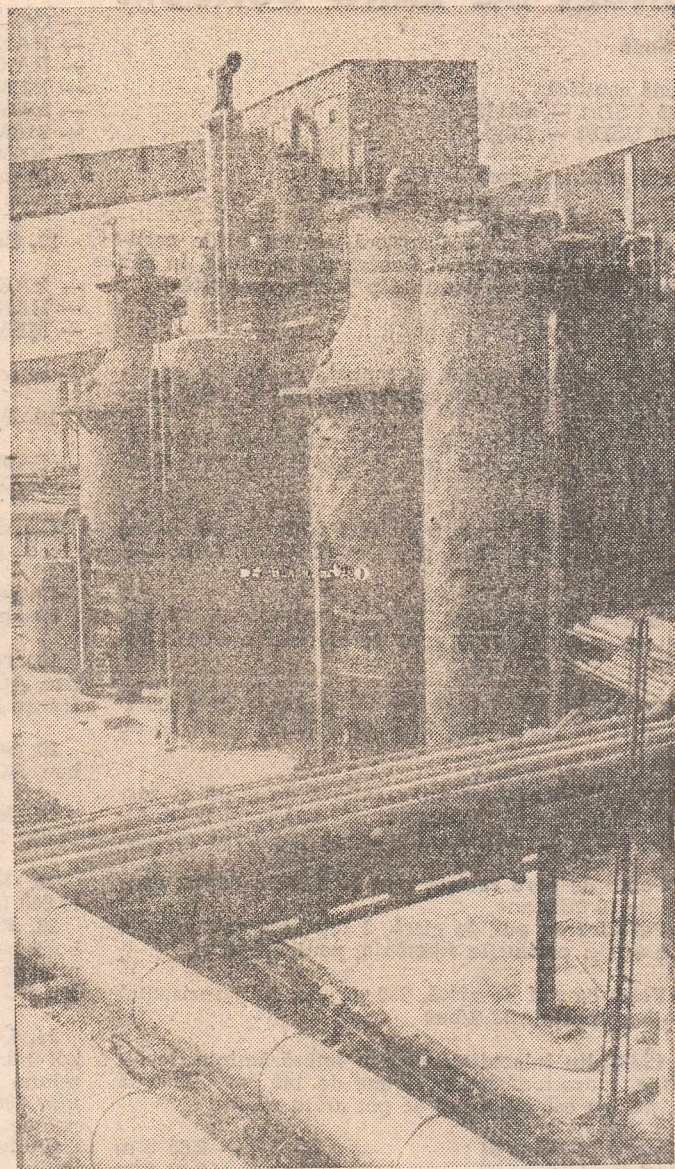
— Este foarte periculos să înlocuiești niște lozinci cu alte lozinci! Existența coloșilor poate n-a fost bine gândită, dar aceasta este realitatea și nu putem să nu ținem cont de ea.

— Ar putea fi privatizat combinatul siderurgic Călărași?

— Vrem să-l privatizăm?! Găsim soluții, putem! Nu vrem, nu găsim soluții! Combinatul are o valoare de inventar contabilă de 260 miliarde lei, dar într-o strategie de perspectivă, valoarea comercială este cu totul alta, mult mai mare! Ne-au spus-o specialiști din străinătate, cu experiență în acest domeniu! Să zicem că nu avem bani, dar avem idei! Să oferim posibilitatea unor parteneri străini să vină, dar dacă nu sîntem consecvenți cu politica de deschidere pe care o tot clamăm, și ne retragem, nu vom face nimic bun! În țările din jurul nostru, cei care au făcut societăți mixte au avut negocieri de primă mână! Studii făcute de specialiști din Vest atestă că noi, dintre toate țările din jur, avem cea mai bine echil-

pată siderurgie! Am putea deveni foarte competitivi! Noi nu ne-am luptat pentru poziția noastră. Ceho-Slovenia nu s-a sfîșit să-i reducă doar foarte puțin producția de oțel și să invadeze cit a putut de mult Germania, de exemplu. În Ungaria, după luni de zile în care asemenea unități au stat închise, guvernul a intervenit și acum funcționează! Noi, din istoria de 14 ani a Combinatului, doar în ultimii doi ani am obținut profit, este adevărat, dintr-un anumit joc al prețurilor, dar cum l-am obținut ne interesează numai pe noi! Se tot vorbește de patronat: eu sînt patron?! Să fim serioși! Eu sînt un administrator! Corect ar fi să fiu manager! Dar mi se acordă credit și să fiu apreciat numai după profitul pe care-l obținem?! Eu cred că s-a spus patron doar ca să scape guvernul de anumite răspunderi! Toată organizarea patronală este de fapt o ficțiune, nu funcționează, cum nu funcționează nici holdingul oțelului! Prea multe decizii trebuie să treacă prin prea multe aprobări! Unde este reforma?! Dar să sperăm că măcar în ultimul ceas se va trezi cine trebuie! Se va vedea că acolo unde se vrea și unde oamenii sînt lăsați să lucreze, lucrurile pot merge și bine!

— Pagina realizată de
MARIAN GHÎTEANU ■

Unul din monștrii economiei socialiste: Combinatul de hîrtie și celuloză din Călărași

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA — C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Vodcă.	Preț producător	Preț livrare
● Vodcă FIRIZA — 33 grd	260 lei	286 lei
● Vodcă SATRA — 36 grd	280 lei	308 lei
● Vodcă CLUB — 38 grd	300 lei	330 lei
● Vodcă STIBINA — 42 grd	320 lei	352 lei
● Rom PIRAT — 38 grd	300 lei	330 lei
● Rom COMOARA — 38 grd	320 lei	352 lei
● Alcool db. raf. — 87 grd	435 lei	455 lei

Caracteristici : sticle de 1/2 l, lăzi 1/18 lemn la schimb de ambalaj sau se pot vinde, v.b. 31.03.1993, permanent 3 000 sticle/sortiment, orice cantitate pe bază de comandă, livrare din depozit, AC 10 la sută, modalitate de plată : se face cu numerar sau CEC ; pentru vodcă FIRIZA și rom PIRAT, la cantități ce depășesc 8 000 sticle, AC se reduce la 7 la sută, iar la alcool dublu rafinat la 4 la sută.

2. Alcool rafinat 96 grd. import Austria, ambalat în sticle originale de 1/2 și 1 litru, cantitate de 35 000 litri, preț de 900 lei/l sau 450 lei/0,5 l exclusiv ambalajul, franco depozit Iași.

3. Lapte praf, import SUA, cantitate de 2 000 tone, în saci de hirtie a 25 kg, livrarea în 20 de zile bancare de la confirmarea acreditivului, preț de 1 325 USD/tona, CIF Constanța, acreditiv irevocabil și transferabil deschis în favoarea firmei, v.o. 3.05.1993.

4. Cartofi soi „DESIRE”, import Ungaria, cantitate de 200—500 tone, eșalonat pe bază de grafic de livrare, se iau în considerare și comenzi mai mici (min. 20 tone), perioada de livrare : 15 martie-30 aprilie 1993, preț de 110—115 lei/kg în funcție de cantitatea comandată, franco Arad — cu taxele vamale achitate, ambalaj în saci plasă, neegalizați 25—30 kg/buc.

5. Concentrate pentru păsări și animale, import China, preț de 299 USD/MT și 287 USD/MT, port Constanța, marfa se livrează numai pe bază de comandă fermă și plata unui acconto negociabil, ambalare în saci de polipropilenă de 50 kg, se acceptă și plata în lei la cursul zilei.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. Sodă

● Sodă caustică
— 315 USD/t — solidă
— 350 USD/t — fulgi

● Sodă calcinată grea — 145 USD/t
ușoară — 135 USD/t

Prețurile sint franco frontieră, se pot arăta certificate de calitate pentru fiecare tip în parte, în caz de plată în lei, să se prezinte o licență de barter.

2. Sodă

● Sodă caustică solidă, în butoaie de 400 kg, cantitate de 5 000 tone/lună, preț de 395 USD/t, FOB Constanța

● Sodă caustică fulgi, în saci de polietilenă de 50 kg., cantitate de 2 000 t/lună, preț de 331 USD/t, FOB Constanța

● Sodă calcinată ușoară în saci de hirtie de 50 kg., cantitate de 15 000 t/lună, preț de 142 USD/t, FOB Constanța

● Sodă calcinată grea, în saci de hirtie de 50 kg., cantitate de 2 000 t/lună, preț de 145 USD/t, FOB Constanța

● Sodă caustică lichidă (leșie), cantitate de 5 000 t/lună, preț de 192 USD/t, FOB Constanța, în vagon de marfă

3. Capse pentru bere cu garnitură de plută și garnitură de PVC, 1,80 lei bucata, AC 0 la sută, DAF Albița — Huși, 20 mil. buc./lună ; se pot livra mostre.

4. Capse de bere rusești, preț de 1,60 lei/capsa, cantitate de 10 milioane.

5. Puf de giscă, 2 fețe, 600 gr/buc, preț de 68 \$/buc, producție România, pentru export.

6. Veste cu puf de giscă, 250 gr/buc, cu o rezistență de — 5 gr, preț de 32 \$/buc.

7. Piele din înlocuitori pentru îmbrăcăminte, încălțăminte, marochinărie, în lățime de 140 cm, AC 0 la sută, pentru cei interesați se pot arăta mostre :

● Grabona Glenda 01	— 8,60 \$/m
● Grabona Glenda 02	— 6,10 \$/m
● Grabona Doris	— 8,06 \$/m
● Grabona D Light	— 8,06 \$/m

● Grabiol PTP 31	— 7,06 \$/m
● Grabona Polo 10	— 9,80 \$/m
● Graboplast RT	— 6,70 \$/m

8. Ciorapi damă „Speedy” din lycra 50 la sută, mătase 50 la sută, import Italia, ambalați în cutii — prezentare în duzină, termen de garanție 3 ani, v.o. 01.06.1993, cantitate totală de 5 000 perechi, preț de 800 lei, franco depozit firmă, AC 0—30 la sută, plata imediată.

9. Saci de dormit cu puf de giscă, cu o rezistență pină la — 20 gr, 900 gr/buc, preț de 81 \$/buc, franco furnizor.

10. Saci de hirtie, import CSI, de 50 kg, cantitate 15 000 000 buc, preț de 120 lei/buc, franco Iași.

11. Bocanci piele pentru vânătoare, model militar (NATO), cantitate de 40 000. piele bizon, 10 000 piele box., preț 21 USD/pereche bocanci piele bizon, 22,5 USD/pereche bocanci piele box, franco Iași, AC 0 la sută.

12. Costume de vânătoare, de vară și de iarnă, model militar (NATO), costume de vară compuse din pantalon, capelă, bluză, costume de iarnă compuse din pantalon, haină, șubă, preț de 24 USD/costum militar pentru vară, 45 USD/pantalon și haină pentru iarnă, 45 USD/șubă model militar pentru iarnă, cantitate de 1 500 costume pentru vară (cu posibilități de mărire a cantității), 20 000 costume pentru iarnă, franco Iași, AC 0 la sută.

13. Coșuri pentru flori din nuiele vopsite și naturale, 3 581 buc. 1 set, plata în dolari negociabilă ; pentru export, lista de preț și mostre se află la sediul CAT.

14. Seturi de piese de interior din alabastru

- Suport de luminare, suport de cărți, suport de ouă, suport pentru creioane, scrumiere, 700—3 500 lei
- Vaze, 1 600—2 500 lei
- Suport telefon coloane, 17 000—25 000 lei
- Veioze, 2 800—7 000 lei
- Lampadar, 18 000 lei

A.C. 0 la sută, Franco jud. Cluj, cantități la cerere, v.o. 31.03.1993.

15. Farfurii inox plate și adinci, produse în România, în seturi de 100 buc. în puni de nailon, v.o. 1 iunie 1993, cantitate totală de 4 000 buc. plate și 4 000 buc. adinci, preț de 625—650 lei pt. farfurii plate și 685—700 lei pt. farfurii adinci, AC 30 la sută, termen de livrare în 24 ore.

16. Casete audio :

— GOLDSTAR HP 60	409 lei/buc
— RAKS SX 60	428 lei/buc
— RAKS EDX 60	442 lei/buc
— MEMOREX Cr 60	660 lei/buc
— MEMOREX Me 60	693 lei/buc
— MEMOREX Cr 90	770 lei/buc
— MEMOREX Me 90	792 lei/buc

Utimele patru poziții se asigură pe bază de precomandă.

17. Casete video :

— RAKS SQ E 180	2 510 lei/buc
— RAKS AQ E 180	2 702 lei/buc
— MEMOREX HGX E 180	3 289 lei/buc

— se asigură pe bază de precomandă

18. Televizoare color :

— SAMSUNG, diag. 51 cm	240 870 lei/buc
— WALTHAM, diag. 51 cm	237 540 lei/buc

Gamă largă de jucării electronice cu telecomenzi radio cu prețuri între 8 000—13 000 lei.

Ceasuri electronice cu prețuri între 1 000—4 500 lei
Deodorant auto, preț de 650 lei/buc.

19. Televizoare SAMSUNG, diag. 54 cm, 260 000 lei/buc, AC 0 la sută, comisionul îl plătește cumpărătorul, franco București.

20. Scaune plastic colorate, import Grecia, 6 100 lei/buc, AC 0 la sută, franco depozit furnizor.

21. Mese rotunde plastic colorate, import Grecia, 16 600 lei/buc, AC 0 la sută, franco depozit furnizor.

22. Umbrele colorate pentru mese, import Grecia, 17 800 lei/buc, AC 0 la sută, franco depozit furnizor.

23. Pistoale de etichetare, 45 000 lei/buc, 1 box (20 buc), cantitate negociabilă de 42 000—43 000, se asigură role pentru etichete (1 000 de etichete), o rolă cu 750 lei, AC 0 la sută, franco Cluj.

24. Căsuțe de lemn de 15 mp (una cameră 3/3, un hol 1/3, terasă 1/3), cantitate 20 buc, 5 buc/lună, preț minim 450 000 lei (în funcție de tipul pereților) și maxim 600 000 lei, montare la beneficiar, prețul nu cuprinde transportul, AC 0 la sută, la încheierea contractului 50 la sută din valoare cu dispoziție sau cec, restul la terminarea montării, termen de livrare în patru luni de la plata avansului (pt. 20 de buc), se pot executa și modele la cererea beneficiarului.

25. Geam tras pentru construcții, calitatea B, procedeu Asahi :

- 2 mm — max. 150×180 cm, 1,6 \$/mp
- 3 mm — 160×200 cm ; 102,4 mp/ladă, 1,72 \$/mp
- 4 mm — 180×220 cm ; 99,0 mp/ladă, 2,32 \$/mp
- 5 mm — 200×250 cm ; 60,0 mp/ladă, 2,89 \$/mp
- 6 mm — 200×250 cm ; 50,0 mp/ladă, 3,40 \$/mp

Prețurile se înțeleg franco frontiera română sau franco port Constanța, inclusiv ambalajul.

26. Oțel pătrat, cu secțiunea 45×45, 50×50, 56×56, 60×60 mm, lungime de 6 m, calitate OL37, OL44 și OL52-2K, preț de 99 lei/kg pentru cantități de min. 10 tone.

27. Oțel beton, de diferite grosimi, lungime 12 m, preț de 220 \$/tonă, port Reni sau Odessa, plata numai în valută.

28. Oțel beton, conform GOST 10884 — 81, neted și striat, import CSI și România, cantitate de 10 000 MT/lună, cu diametre cuprinse între 6 și 32 mm, modul de ambalare conform negocierilor, prima livrare se va face în max. 30 de zile de la confirmarea acreditivului, rata de încărcare este de 800 MT/zi lucrătoare, preț de 232 \$/MT, FOB Galați, acreditiv irevocabil, transferabil și documentar deschis în favoarea firmei, v.o. 07.05.1993.

29. Îngrășăminte chimice, import Israel, avizate în România

- fungicide : FOLPAN 50 WP, MERPAN 50 WP, MIRAGE 45 EC
- insecticide : THIONEX 50 WP, THIONEX 35 EC, THIONEX ULV, DIAZOL 60 EC, PYRINEX 48 EC, METOMEX 90 SP, CARBODAN 35 ST
- erbicide : BENEFEX, TRIFLUREX 24 EC, PROMETREX 50 WP, TERBUTREX 50 WP, ALANEX 48 EC, SIMANEX 50 WP, LINUREX 50 WP, GLYPHOGAN 480 SL, TOLUREX 80 WP
- acaricide : MITIGAN 18.5 EC
- regulator de creștere : CYCOGAN

În cazul în care unul din produsele enumerate prezintă interes, în funcție de cantitatea solicitată se vor comunica detalii suplimentare referitoare la preț, compoziție, modalitatea de plată, modalitatea de livrare etc.

30. Marmură albă cu velatură gri și roz de Rușchța, grosime de 1 cm — 30 \$/mp, 2 cm — 40 \$/mp, 3 cm — 50 \$/mp, în dimensiuni de 40×20 sau 40×30 sau 40×40 sau 60×30, ambalată în lăzi de lemn, prețul este franco furnizor, cantități la comandă.

31. Ciment PORTLAND gri, conform BS 12/78 grad 450 (P45), import CSI, cantitate de 1 000 000 MT, ambalat în saci de hirtie cu 5—6 foi a 50 kg+/-net weight 2 la sută, livrarea primei tranșe va fi în maximum 45 de zile de la confirmarea L/C, capacitatea de încărcare este de minimum 1 000 MT/zi și maximum 40 000 MT/lună, preț de 31 USD/MT FOB Marea Neagră, plata cu acreditiv irevocabil, transferabil, confirmat și cu condiția livrării parțial admise.

CERERI:

1. Citrice, făină griu
2. Fructe congelate (căpșuni)
3. Tărâțe, cereale (grâu, porumb, orz, secară, etc)
4. Zahăr
5. Fructe uscate de pădure
6. Ciocolată de proveniență CCE
7. Sămînță floarea-soarelui mică, neagră, uscată
8. Țigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro)
9. Tablă, laminată din oțel, zincată
10. Hirtie Kraft, saci hirtie pentru ciment
11. Alcool concentrație 96 grd (cisternă)
12. Sticlă armată (indiferent de culoare), dimensiuni de 3—4—6 mm, grosime de 1800×2200 suprafață
13. Pahare whisky, 400 000 buc.
14. Granit cu suprafață slefuită
15. Țigă, 1 000 000 buc.
16. Cupru electrolitic, puritate 99,99 la sută, cantitate 10 000/lună
17. Aluminu A1 — A9 — bare sau ca reziduu
18. Cupru, zinc, alamă, plumb, CIF Hamburg sau CIF Rotterdam

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59'69 int. 21

(dl. Aristică Văduva).

„Acordarea clauzei națiunii celeii mai favorizate este o chestiune de ordin... politic!”

● **Convorbire cu dna profesor doctor în economie Nancy Hardison de la
STATE UNIVERSITY din SAN DIEGO — USA**

● **Pentru a avea succes, un om de afaceri trebuie să lucreze... 24
de ore pe zi!** ● **În România cel care va investi în Self-service-uri,
va câștiga o mulțime de bani!**

— Care sînt — în opinia dumneavoastră — trăsăturile caracteristice ale
unui om de afaceri? Ce îl distinge de
un om obișnuit?

— Omul de afaceri, bărbat sau femeie, este o persoană care trebuie să
accepte riscul sau șansa, dar în perfectă
cunoștință de cauză. Este esențial ca el să dețină un control permanent
asupra tuturor rezultatelor posibile într-o afacere. A doua caracteristică
este preferința pentru independență totală în activitate: omul de afaceri
nu-i place să lucreze pentru un alt șef, el dorește să fie propriul
său șef. În același timp, omul de afaceri trebuie oricînd să fie pregătit să
facă orice sacrificii pentru ca afacerea să înflorească. Trebuie să aibă multă
energie; dacă este posibil să lucreze... 24 de ore pe zi! Și toate acestea pentru...
un profit destul de modest!

— **Totuși se știe că oamenii de afaceri americani au profituri considerabile!**

— Acest lucru este valabil pentru foarte puțini și numai după ce au făcut
numeroase sacrificii. Majoritatea oamenilor de afaceri americani muncesc
5—10 ani pentru a obține un profit mare. Pentru acest profit mare,
probabil că au avut 10 ani de sacrificii, lipsă de bani, nu prea multă min-

care, și, evident investind totul în afacere.

— **Ce trebuie să știe un potențial
întreprinzător despre mecanismul de
elaborare a unui plan de afaceri?**

— Într-un interviu nu se poate da
un răspuns, decît foarte pe scurt, aceasta fiind tema unui curs întreg pe
care îl predau la Academia Universitară „Athenaeum”. Așadar, este esențial
ca un om de afaceri să obțină toate informațiile referitoare la costul
afacerii. Este o etapă importantă, căreia îi trebuie acordat destul de mult
timp. Aceste cunoștințe sînt absolut necesare pentru a avea succes în afacere.

— **Care sînt — în opinia dv. — domeniile prioritare în care se pot
înființa întreprinderi private mici și mijlocii în România?**

— În România sînt foarte multe posibilități de acest fel, cum ar fi: magazine de
vînzare cu amănuntul, întreprinderi mici și — în general — toate
tipurile de servicii. Foarte importante sînt și „self-service”-urile. De
exemplu, la fiecare scară de bloc să fie plasate mașini de spălat care se
operează cu monede, ca la telefon. Cred că cel care va face acest lucru va
cîștiga mulți bani! Acesta este un exem-

plu tipic de gîndire în afaceri. Principiul de bază este să mulțumești
clientul, astfel încît după aceea să vină singur să cumpere produsul sau să-ți
solicite serviciile.

— **Ce credeți că îl împiedică pe
întreprinzătorii din Occident să investească în România?**

— Prima problemă pentru inițiativa străină este dificultatea de a
schimba lei în valută, pentru a-și plăti investiția în cealaltă țară. O a
doua problemă este că, în această perioadă, în care România se acomodează
cu economia de piață, se pune în continuare un accent prea mare pe
munca de birou: se consumă prea multă hîrtie; prea multă birocrație!
Probleme deosebite sînt și cu băncile. Din păcate acestea nu se prea gîndesc
la... ce anume are nevoie clientul!

— **Ce este modelul „Mondragon”?**

— „Mondragon” este un model în afaceri. Denumirea este a unui oraș
în munții din nordul Spaniei. Acolo a apărut un număr de afaceri foarte
profitabile, aceste afaceri fiind patronate de toți cei care lucrează în
cadrul lor. Datorită faptului că acești acționari dețin o importantă cota
parte în afaceri, ei au tot interesul și lucrează din greu, obținînd profituri
considerabile. Pentru ei, succesul în afaceri reprezintă și posibilitatea
penșionării și a economiilor. În acest fel, cazul a devenit modelul „Mondragon”!

— **Cum este văzută economia românească în S.U.A.?**

— Noi credem că România are multe
posibilități de lansare. Deși este la început de drum, sînt siguri că
— în ciuda multor greutăți — vor apărea foarte multe afaceri. Cred că
acest lucru va avea loc foarte repede, deoarece românii sînt foarte
inteligenti, culți și majoritatea muncesc din greu.

— **Ce credeți că ar trebui să facă
Guvernul român pentru a determina
Administrația americană să acorde
României clauza națiunii celeii mai favorizate?**

— Această problemă nu depinde numai de Guvernul român, ci depinde în
primul rînd de Administrația Clinton. Îmi pare rău, dar nu știu, deoarece
este o chestiune de ordin politic și nu economic!

— **Care este părerea dumneavoastră
despre nivelul studenților noștri, evident
în domeniul cursului pe care îl
susțineți în prezent?**

— Din experiența mea cu studenții de la „Athenaeum”, am ajuns la
concluzia că studenții români sînt foarte
inteligenti, interesați în cunoaștere și
aș fi încîntată să le predau în continuare (tema — „Bazele înființării de
întreprinderi mici și mijlocii”). Le voi spune studenților mei că au o
concurență serioasă în România!

RALUCA VRABIE ■

Fotografie de FLORIN IONIȚA ■

Info-Market

Computerele NOTEBOOK sfidează concurența

Tip computer	Preț Bază Testat (dolari)	Procesor	„Ceas” (MHz)	Hard - drive (MB)
Compaq LTE Lite/25	2799/2799	i386SL25	25/6,2	84
Dell NL 25	1999/2178	i386SL25	25/8	60
Epson NB SL 25	3099/3298	i386SL25	25/6,25	60
Insight 386 SXL 25	1899/1899	Am386SXL25	25/6	86
NCR 3170	5399/5748	i386SL25	25/3,25	80
NEC UltraLiteSL20	2999/3268	i386SL20	20/5	80
Sharp PC 6781	2599/2898	i386SL20	20/5	80
ZDS Z-Note 325L	4299/4299	i386SL25	25/6,25	85

O chestiune de... caracter

Computerele NOTEBOOK au o seamă de
caracteristici similare ceea ce demonstrează, de fapt, constanța și
comuna preocupare a constructorilor de
computere de a găsi cele mai eficiente
metode de reducere a consumurilor de
energie electrică. Dintre aceste caracteristici
amintim: existența sistemelor de gestionare a
sus-menționatei consumuri accesibile utilizatorilor și
configurate din fabricație. Acestea permit
verificarea vitezei procesorului și funcționarea
driverului de hard disk în pe-

rioadele de repaus. Fiecare posedă sisteme de
așteptare, timp în care așa-numitul „manager de
putere” întrerupe „ceasul” procesorului și „închide”
toate subsistemele gestionate de acesta cu excepția
memoriei. Fiecare computer este capabil chiar să-și
întrerupă activitatea curentă dacă primește
semnale în acest sens dinspre porturile modem sau
seriale. Toate sînt configurate soft astfel încît să
fie capabile să dirijeze „managerul de putere”.
Toate computerele acceptă cartele modem pentru
fax sau orice alt tip de modem-uri.

Utilizatorii sînt interesați nu numai

de performanțele acestui tip ultramodern de
computere cit, mai ales, de...prețul lor.

Sîntem în măsură să prezentăm cîteva
informații concrete despre aceste sisteme preferate de mulți
soft-îști pentru calitățile lor de excepție.

Încheiem, permițîndu-ne să vă dăm,
gratuit, un sfat de...specialitate: procurați-vă
Dell NL25 este cel mai ieftin și la fel de performant
ca și liderul mondial actual ZDS Z-Note 325 L!

Muzica... bateriilor

Computerele NOTEBOOK au o caracteristică
ce le diferențiază net față de suratele lor, și
anume, pot funcționa perfect alimentate cu
baterii. Este, însă, posibil ca acest avantaj să
fie cam...păgubos, căci bateriile încorporate
nu rezistă, cu siguranță, atîta timp cît doriți
dvs. și atunci trebuie să vă înarmați cu
baterii de rezervă sau cu un alt tip de sursă
de alimentare corespunzătoare. Cum există
soluții pentru orice problemă, utilizatorii pot
scăpa de acest neajuns procurîndu-și așa
numita sursă de alimentare HOLLY GRAIL
proiectată, special, să posedă o durată de
funcționare cît mai mare.

Există, la ora actuală, opt tipuri de
computere NOTEBOOK construite pe baza
microprocesoarelor INTEL 386 SL și AMD 386
SXL. Aceste microprocesoare au puteri „miraculoase”.
Împreună cu sofisticata microelectronică
corespunzătoare, reușesc, prin accentuata
reducere a consumurilor energetice, să
prelungescă durata bateriilor.

Cele opt tipuri de computere NOTEBOOK
pe care le expunem sînt: COMPAQ-LTE
Lite/25, DELL-NL 25, EPSON-NBSL/25,
INSIGHT-386 SXL/25, NCR-3170, NEC-
ULTRALITE SL 20, SHARP-PC-6781 și
ZENITH DATA SYSTEMS-Z-NOTE 325L.

Raționalizarea... consumurilor

Microprocesoarele utilizate în realizarea
„minții” acestor computere conduc, actualmente,
în competiția celor mai moderne sisteme
microelectronice programate special pentru a
gestiona cît mai „rațional” consumurile
energetice. Această revoluție a fost posibilă
prin utilizarea unor tehnologii microelectronice
ultrasofisticate ce permit realizarea unui
înalț grad de integrare al microprocesorului,
adică, pe aceeași așchie de siliciu, să existe
exact atîtea dispozitive electronice cîte sînt
necesare pentru a se obține un control
eficient asupra subsistemelor gestionate de
microprocesor, reducîndu-se, deci, unele
inutile consumuri energetice.

Bateriile ce echipează computerele
NOTEBOOK sînt realizate într-o tehnologie
ultramodernă. Ele sînt, de fapt, acumulatori
nichel — hidrură metalică (NIMH) și au o
durată de funcționare cu circa 20... 30 la
sută mai mare decît clasicii acumulatori
nichel-cadmium. Dezavantajul acestora este de
natură economică, și anume, prețul lor, în
acest moment, dublu față de cel al „firtăților”
sus-menționate. Cum performanțele tehnice
ale acestor baterii sînt extrem de valoroase,
impedimentul economic este practic neglijat,
computerele NOTEBOOK deținînd
supremația pe piața mondială a informației.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

(adaptare după BYTE/nov. 92)

La drum cu SMART CAR, un automobil de vis

● În sfârșit, epoca „mașinilor inteligente” a început!

ÎNCA DE LA ÎNCEPUTUL deceniului, specialiștii se întrebau unde se va crea informatica anilor '90? În Japonia, unde Sony și Toshiba (asociată cu IBM) s-au lansat deja pe piața „multimedia” (la convergența informaticii cu mass media, telecomunicațiile și electronica pentru marele public)? În Europa de est sau în Israel, unde societățile americane caută să descopere programatori de geniu? În Brazilia, a cărei industrie informatică este într-o aprigă competiție cu cea nord-americană? Ei bine, nu!

În domeniul automobilului inteligent — **SMART CAR** — care concentrează tot ce este nou în informatică: multimedia, logicele (ansamblu hardware — software) inteligente portabile, groupware (noul tip de logice pentru rețele), bănci de imagini, recunoașterea formelor și a vocii, se pare că, totuși, Statele Unite domină competiția inovațiilor. Sau, cel puțin, asta este constatarea unei anchete efectuate de revista „Courrier International”, timp de peste trei luni.

Dezvoltarea „mașinilor inteligente” și punerea la punct a sistemelor de circulație asistată de calculator sunt mai mult ca cricind de actualitate, toate țările dezvoltate având în derulare costisitoare programe de cercetare pentru care lucrează cot la cot industriile automobilului și aeronauticii, companiile de informatică și de telecomunicații.

Eforturile (tehnologice și financiare) sunt dirijate atât către dezvoltarea automobilelor inteligente propriu-zise, cât și pentru punerea la punct a unor căi de rulare (șosele) capabile să asigure circulația sigură și eficientă a acestora.

Programele actuale pentru testarea soluțiilor preconizate abordează domeniul din cele mai diferite cum sunt: sistemele de informare geografică, sistemele anticolidiziune, sistemele de coordonare (supraveghere și dirijare) a traficului, șoselele „automatizate” și, bineînțeles, perfecționarea comportamentului automobilului.

Tehnologiile utilizate pentru dezvoltarea sistemelor IVHS (vehicule și infrastructuri inteligente), capabile să gestioneze circulația a milioane de autovehicule simultan, cuprind logicele informatice și de telecomunicații derivate din sistemele de control ale traficului aerian, din sistemele de navigație prin satelit sau din sistemele de prelucrare a imaginilor folosite la teleghidarea bombelor.

Un prim obiectiv al sistemelor IVHS, destinat creșterii capacității de circulație, este simplificarea problemelor de navigație rutieră ale conducătorilor auto.

Să ne imaginăm că dorim să facem o călătorie într-o regiune mai puțin cunoscută sau foarte aglomerată. Introducând datele privind destinația în calculatorul montat la bordul automobilului. Pe ecranul acestuia apare harta regiunii în care se află obiectivul călătoriei (indicat sub forma unei adrese, a unei denumiri, sau ca o opțiune). În mod automat, pe imaginea hărții de pe ecran sunt indicate: poziția punctului căutat, poziția autovehiculului propriu (care se actualizează permanent pe timpul deplasării) și ruta recomandată (cea mai scurtă sau cea mai liberă). În acest fel devine posibilă evitarea blocajelor de circulație, găsirea unui obiectiv într-o zonă necunoscută (marile aglomerații urbane sau regiuni cu o rețea complicată de drumuri), în special în perioadele de circulație dificilă (noapte, ceață), evaluarea distanțelor de parcurs, sesizarea din timp a intersecțiilor sau punctelor cu circulație dificilă.

Pentru ca acest lucru să fie posibil este necesară dezvoltarea unui sistem de informare geografică (GIS) care generează veritabile hărți vivante pe ecranul calculatorului, permițând vizualizarea datelor din ansamblul unei rețele. Sistemele de acest fel cuprind o bază de date geografice (organizate ca unități de hartă), un sistem rapid de regăsire și de transmitere a informațiilor și un sistem de reperare a poziției automobilului.

La sistemul GIS se adaugă, după caz, sisteme de informare de uz general, cum sunt sisteme de gestiune a locurilor de parcare disponibile sau alte adrese utile (spitale, stații de benzină, ateliere de reparații, obiective culturale și/sau administrative, alte puncte de interes).

Pentru punerea la punct a sistemelor GIS, în Statele Unite, încă din anul trecut, 75 de mașini Oldsmobile Tornado, echipate cu tehnologie „smart car”, sunt testate la Orlando (Florida), în cadrul unui proiect federal de 12 milioane de dolari. La Londra, conducătorii auto pot deja să se aboneze, contra unei taxe de 33 dolari pe lună, la un serviciu de informare care afișează pe o mică hartă electronică „ambuteiajele” ce se produc pe o rază de 50 de km.

Un alt obiectiv al sistemelor IVHS îl constituie siguranța circulației, în special prin dezvoltarea sistemelor anticolidiziune și de sesizare a limitelor carosabilului. Potrivit acestor sisteme, un radar amplasat frontal sesizează și semnalizează (optic și sonor) reducerea sub o limită admisibilă (funcție de viteza de deplasare și capacitatea de frinare), a distanței între automobilul propriu și un alt obstacol ce-l precede (eventual un alt automobil). Sistemele de detectare a pericolului de coliziune pot fi instalate și la posteriorul vehiculului sau în părțile laterale.

În cursul ultimilor doi ani, constructorii de automobile s-au gândit să introducă „controlori de viteză inteligenți”, capabili să adapteze viteza autovehiculului la cea a vehiculului precedent.

În același scop, de prevenire a accidentelor, sunt în curs de testare metode de semnalizare a limitelor benzilor de circulație, prin emițătoare de semnale sau marci reflectorizante radar, ce permit sesizarea apropierii periculoase de limitele carosabilului și atenționarea conducătorului vehiculului.

În Statele Unite, celebra societate de transport auto interurban **Greyhound Lines** a început să-și echipeze autobuzele cu sisteme anticolidiziune, iar în Japonia numărul automobilelor dotate cu sis-

teme de protecție radar este de circa jumătate de milion.

Obiectivul principal al proiectului „mașinilor inteligente” îl constituie însă realizarea sistemelor IVHS unitare pe mari suprafețe (la scara țărilor sau continentelor). Este adevărat că acest mare proiect prevede noi infrastructuri rutiere, echipate cu captori, camere de televiziune, radare și alte aparate destinate înregistrării modificărilor traficului rutier și transmiterea informațiilor către calculatoarele centrale ale punctelor de gestionare a traficului. Din aceste puncte, în mod automat sau prin intervenția controlorilor de trafic, se acționează asupra sistemului de reglare a circulației (stopuri, panouri de afișaj, semnale de deviere, bariere) și/sau se transmit recomandări direct vehiculelor participante la trafic.

În afara prevenirii aglomerațiilor sau blocajelor rutiere prin analiza fluidității traficului și gestionarea automată a stopurilor și semnalizărilor și redistribuirea traficului prin intermediul aparatelor de calcul al traiectoriilor cu care sunt echipate autovehiculele, IVHS este capabil să repereze vehiculele în pană și să intervină în sprijinul lor, să analizeze impactul lucrărilor efectuate în sistemul rutier, să sesizeze producerea de accidente rutiere și să decidă asupra soluțiilor de deblocare a traficului, să contabilizeze trecerea vehiculelor pe porțiunile de drum cu taxă și să factureze costul cuvenit proprietarilor vehiculelor. O ultimă facilitate avută în vedere este organizarea de „trenuri rutiere” prin care un grup de vehicule (până la 25) sunt dirijate să circule cu un tempo comun pe lungi distanțe.

Bazat pe principiul global de navigație GPS (Global Positioning System) și utilizând datele furnizate de cei 24 de sateliți ai acestuia (sistem pus la punct de americani și utilizat în scopuri militare cu ocazia războiului din Golf), IVHS prevede dezvoltarea de tehnologii inteligente necesare sistemelor de gestionare a hărților numerice, pentru radarele anticolidiziune sau pentru microprocesoarele sistemelor de teleghidare.

Un studiu efectuat anul trecut în Statele Unite a arătat că prin organizarea

traficului rutier capacitatea rețelei de drumuri existente se poate dubla, concluzie ce a convins guvernul american este mai ieftin să investească în această direcție decât pentru construcția de noi autostrăzi.

În felul acesta au fost deblocate fonduri de peste un milion de dolari pentru următorii 4—5 ani în vederea finanțării programelor de cercetare necesare punerii la punct a sistemelor IVHS. Pentru dezvoltarea de componente tehnologice inteligente au fost alocate peste 600 milioane de dolari (eșalonate pe 5 ani) iar pentru programul IVHS peste 2 milioane de dolari anual, din care finanțăm principalele acțiuni prevăzute acest an:

● testarea a 5 000 de mașini inteligente într-o zonă de cca. 800 km² din aglomerația Chicago; proiectul în valoare de 35 milioane de dolari se bazează pe utilizarea unui sistem de navigație prin satelit realizat de Motorola.

● Universitatea statului California a un proiect de 6 milioane de dolari pentru dezvoltarea „balasturilor electrificate” a rutelor speciale cu „înalt grad de ocupare”, capabile să suporte o înaltă concentrare de autovehicule.

● La Los Angeles se dezvoltă un proiect de 48 milioane de dolari pentru realizarea unui sistem de sincronizare a stopurilor cu rețele de captori plasați pe căile rutiere.

● La Long Island, New York, se dezvoltă un proiect de 30 milioane de dolari pentru supravegherea traficului utilizându-se captori pe o secțiune de autostradă de 55 km.

Comunitatea Europeană și Japonia sunt și ele angajate în procesul de dezvoltare a sistemelor IVHS, având programe de cercetare proporțional echivalente.

În cele prezentate ne-am ocupat de „autovehiculul inteligent” ca element al sistemelor de circulație modernă, urmărind ca într-un număr viitor să ne ocupăm de „sistemele inteligente” de la bordul autovehiculelor.

VLAD POPESCU

„VITEZELE NEBUNE”

● 1965 — La 14 septembrie, americanul **Bob Summers** a realizat, pe pista de la Bonneville, viteză medie de **658,663 km/oră**. Pilotul a folosit un bolid pe patru roți, denumit „**Golden Rod**” („Nuiaua de Aur”). Acesta avea forma unei țigări de foi, era lung de 9,760 metri și acționat de 4 motoare clasice supraalimentate, model Chrysler V8, (27 920 cmc, 2 430 CP.SAE), așezate în tandem. Puterea motoarelor se transmitea prin angrenaje la roți. Acest record de viteză obținut cu un autovehicul cu patru roți, cu transmiterea puterii motorului prin angrenaje la sistemul de rulare, a depășit cu 1% recordul lui Donald Campbell.

● 1965 — La 25 septembrie, **Walt Arfons** (fratele lui **Art Arfons**) a realizat pe pista de la Bonneville viteză medie de **806 km/oră**. Pilotul a folosit autovehiculul „**Wingfoot Express**”, cu patru roți, lung de 8,53 metri, 2 948 kg, propulsat de 15 fuzee cu carburant solid, care numai pentru 25 de secunde

putea realiza 30 000 CP. Recordul nu a fost omologat.

● 1966 — La 14 noiembrie, **Art Arfons** a încercat, pe pista de la Bonneville, să-și ia revanșa. Dar el a pierdut controlul mașinii și a executat un spectaculos tonou, după care s-a prăbușit la pământ. Bolidul „**Green Monster**”, echipat cu un motor reactiv de aviație de 27 000 CP, s-a făcut țandări. **Art Arfons** a rămas în viață.

● 1970 — La 23 octombrie, americanul **Gary Gabelich** a realizat pe pista de la Bonneville viteză medie de **1 014,294 km/oră**. Pilotul a folosit un bolid pe patru roți, botezat „**The Blue Flame**”, construit de **Dick Keller**. Acest bolid avea forma unei țigări de foi, cu lungimea de 11,61 metri și o greutate de 2 944,5 kg. Era acționat de un motor-rachetă, având drept carburant gazul natural lichid (LNG) în amestec cu peroxid de hidrogen (H₂O₂), heliu lichid și nitrogen. Principalele rezervoare conțineau 640 litri de peroxid de hidrogen

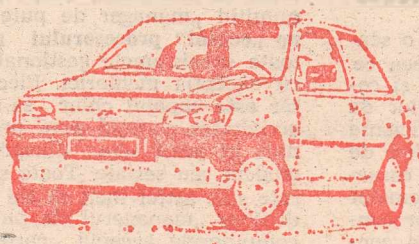
presurizat și 225 litri de heliu lichid. Motorul poate realiza 50 000 cai putere!!

● 1979 — La 17 decembrie, pe o temperatură de minus 6 grade Celsius, cășcadorul american **Stan Barret** a realizat pe pista fostului lac Muroc (California) dar numai într-un singur sens al pistei, o viteză de **1 190,122 km/oră**. Ținând seama de altitudinea de 672 metri a lacului Muroc și de temperatura scăzută viteza realizată a depășit cu 18 km bariera sonică, adică cu 1% viteza sunetului, atingând **Mach 1,01**. Viteza realizată nu a fost omologată, deoarece nu reprezenta media de viteză a două încercări făcute în cele două sensuri ale pistei, la o distanță de o oră între o încercare și alta.

● Firma **Goodyear** a anunțat că este capabilă să livreze anvelope care să reziste până la o viteză de **1 600 km/oră**. Deci, bătălia pentru cel mai rapid om din lume „pe patru roți” continuă.

ADRIAN BRUTARU

CINEVA ARE ÎNTOTDEAUNA GRIJĂ DE

VOLANUL NEGRU

Copiii — un frecvent pericol în circulație!

Inspectoratul General al Poliției, Direcția Circulație, ne informează că, principalele cauze ale producerii accidentelor rutiere, în care sînt implicați copiii, sînt de supraveghere de către părinți (pentru copiii pînă în 6 ani), cit și propria lor rudență (pentru copiii între 6—14 ani). Evident, vinovații nu sînt numai ei, ci și lucătorii auto, care, prin conduită preventivă și respectarea indicatoarelor, ar putea evita aceste tragice întimplări.

În ultimele trei luni au avut loc 166 de accidente rutiere, în care au fost implicați copii, soldate cu 23 de minori decedați și 146 răniți grav. Conform datelor stației ale Inspectoratului General al Poliției, Direcția Circulație, copiii se sîcîează ocu 4 între principalele cauze care au produs cele 1496 de accidente ce au avut în 1993, pînă în prezent, soldate cu 415 morți și 1394 răniți grav.

Avem, din păcate, de-a face și cu o culpă comună, deoarece la baza acestui fenomen rutier stau și cauze de ordin social: lipsa spațiilor de joacă și nivelul de trai, care nu permite părinților să ofere copiilor un mod organizat de a-și petrece timpul liber. Deseori îi lasă nesupravegheați, pe stradă, pentru a putea să-și facă de treburi!

Și în această vacanță de primăvară s-a constatat o creștere a numărului de accidente în care au fost implicați minori. Pe 20 aprilie, o simplă zi de vacanță, au avut loc 9 accidente ale căror victime au fost copii între 2 ani și jumătate și 12 ani. Iată câteva exemple:

UN COPIL DE 7 ANI SE JUCA PE CAROSABIL...

La ora 15,45, în municipiul Slatina, Vlad, în vîrstă de 40 de ani, șofer profesional la Direcția Generală pentru Agricultură, conducînd autoturismul Dacia 1310 1-OT-408, proprietate a amintitei, a accidentat grav pe micuța Mîndrușel Andreea, în vîrstă de 7 ani, care se juca pe suprafața carosabilului. După cum a rezultat din primele cercetări, cauzele acestui tragic eveniment au fost neatenția la volan și mai ales viteza excesivă. Despre vina părinților nu înțelegem să mai vorbim.

PENTRU MICUȚII ALEXANDRU ȘI ARISTITA, VIAȚA S-A ÎNCHEIAT... ÎN SPITAL!

La ora 17, în municipiul Galați, Eremia, în vîrstă de 8 ani, și Dumitru, în vîrstă de 7 ani, antrenanți în joacă, au pășit pe suprafața carosabilă, unde au fost accidentați de către Dumitrescu Adrian, 37 de ani, aflat la volanul mașinii Dacia 1310. Consecințele au fost tragice:

Alexandru este internat în stare de comă, Aristita — cu multiple leziuni corporale. Pentru cei doi micuți, binemeritata vacanță s-a încheiat, în mod tragic, în spital.

DE LA DOI ANI, ELENA ȘERBAN A RĂMAS ORFANĂ!

Acest tragic eveniment rutier a avut loc în ziua de Florii, la ora 17,45, în comuna Tărtășești, jud. Dimbovița. După un weekend la părinți, soții Șerban Petrică, de 28 de ani, și Florentina, de 26 de ani, împreună cu fiica lor Elena, în vîrstă de 2 ani, pornesc înapoi spre București. Așa cum a rezultat din primele cercetări, datorită neatenției la volan, dar și lipsei de experiență, Șerban Petrică a intrat, imprudent, pe podul de peste pîrîul Ilfovăț. Consecința: s-a lovit cu toată forța de balustrada podului, după care a ricoșat și mașina s-a răsturnat de la aproximativ 14 metri în albia râului. Soții Șerban au decedat pe loc. Micuța Elena, după intervențiile chirurgicale la care a fost supusă, se află în prezent în afara oricărui pericol, dar... orfană!

„Zmeii” volanului sînt și lași

În ultima vreme s-a înregistrat un număr considerabil de cazuri, în care conducătorii auto, uneori comițînd chiar omoruri, părăsesc cu lășitate locul faptei lor oribile!

Ca exemplu, numai în perioada 1—25 aprilie au avut loc 26 astfel de accidente, în care au murit 8 persoane decedate, 16 rănite și 2 ușor. Cîțiva dintre autorii acestor accidente sînt: Sandu Nicolae, de 40 ani, din județul Argeș, Adam Adrian, de 43 de ani, din jud. Sibiu, Bărbulescu Ilie, de 39 de ani, din jud. Brăila, Petre, de 26 de ani, din județul Iași, Cazacu Gheorghe, de 22 de ani, din jud. Olt, cit și cetățeni străini, care se află în țară pe teritoriul României: Muski Eduard, de 30 de ani, din Republica Moldova, Mayerbinil Mahammad, cetățean iranian cu domiciliul în Iran, și Mudalip Uzum, de 34 de ani, turc.

Servăm că vîrsta acestor infractori este relativ mică (între 22 și 43 de ani). În fața organelor de poliție de ce au pîșit locul faptei, majoritatea invocă... frie de fapt, cauzele fugii lor se dovedesc a fi totuși altele: conducere sub influența alcoolului, a unei mașini furate sau fără permis de conducere, sau grave defecțiuni tehnice ale autovehiculului pe care îl conduc!

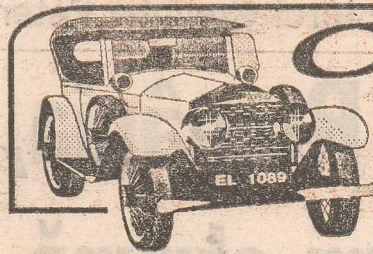
LIPSA DE EXPERIENȚĂ POATE UCIDE!

Este cazul cetățeanului italian Segameglio Giovanni, născut în 1944 (49 de ani), care, pe data de 25 aprilie, a intrat în țară cu autotrenul tir, proprietate personală. Pe 27 aprilie, la ora 4 dimineața, pe raza comunei Lubașu de Jos, din jud. Bihor, a fost găsit accidentat mortal. Lingurar Alexandru, de 43 de ani. Din primele cercetări a rezultat că este victima unui accident de circulație produs de un autovehicul de gabarit mare, al cărui șofer a pîșit locul faptei. Evident că s-a format o echipă operativă și, în jurul orei 9, autotrenul, Segameglio Giovanni, a fost identificat și reținut. Aflăm cu stupefație că acesta era posesor al permisului de conducere din data de 15.04.1993, deci numai cu 12 zile înaintea producerii tragicului accident!

4 INFRAȚIUNI ÎNTR-UN ACCIDENT RUTIER!

În București, zona stației de metrou Mihai Bravu (Balta Albă), a fost accidentat mortal Ionescu Alexandru, de 52 de ani, din București, de către un autor... care a pîșit locul accidentului! Din declarațiile martorilor, mașina era o Lada Samara de culoare albă. Într-adevăr, a fost prins cetățeanul Slipenski Eduard, din Republica Moldova, la volanul acestui autovehicul. S-a constatat că, prin fuga sa (care ea însăși constituie o gravă infracțiune), a vrut să ascundă faptul că era sub influența băturilor alcoolice, fără permis de conducere și cu mașina neînmatriculată (cu număr fals). Iată 4 grave încălcări ale legii, la care ne permitem să mai adăugăm o întrebare: cum o fi reușit să treacă granița acest cetățean al Republicii Moldova?

RALUCA VRABIE ■

Omul și
mașina
lui

Caius Traian Dragomir

Domnul CAIUS TRAIAN DRAGOMIR, senator F.S.N., președintele Comisiei pentru sănătate, ecologie și sport din cadrul Senatului României, are în proprietate un autoturism Dacia 1310, de culoare albă, fabricat în anul 1992. Domnia sa nu posedă, pînă în prezent, permis de conducere. Pentru a-l obține, domnul senator nu va face apel la „serviciul pilelor”, sperînd ca, în urma unei pregătiri fără cusur, să treacă, din prima încercare toate probele. Deoarece nu dorește să pună în pericol viața oamenilor, dl. Dragomir acordă o mare atenție examenului de obținere a carnetului de conducător auto.

Mașina domnului Caius Dragomir este condusă, deocamdată, de către un vecin binevoitor, sau, mai nou, de către fiul domniei sale, dl. Paul Victor Dragomir, student la Facultatea de Medicină Generală (anul 3 de studiu), care, de curînd, a fost „uns” în „funcția” de șofer, fără să fie ajutat de cineva cunosător în „problemă”. După obținerea permisului de conducere, dl. Dragomir ar prefera totuși, cînd ar fi posibil, să ocupe locul din dreapta șoferului. Nu s-ar simți deloc deranjat dacă la volan ar fi instalată o femeie drăguță, care să știe să conducă bine, cu care să poată comunica și de la care să poată afla lucruri noi despre viață sau despre altele... „Cînd eram un mare „consumator de taxi”, spune

domnia sa, preferam ca la volan să fie o șoferiță, deoarece era mai blindă și vorbea mai frumos decît colegii ei.”

Fiind medic de profesie, dl. senator consideră că nu vor fi „cazuri dificile” în viitoarea sa „colaborare” cu mașina; o să ia la timp toate măsurile preventive pentru a nu-l lăsa vreodată „căruța-n drum”. Domnia sa speră că în viitor să formeze, cu mașina sa, un cuplu cit mai serios, cit mai trainic și cit mai performant.

„Mașina nu mă interesează, deloc, din punct de vedere afectiv. Trebuie să se înceteze odată să se spună că autoturismul este un lux. Cine vrea să o transforme în lux nu are decît să o facă. Sper ca într-un viitor apropiat, tot românul să poată să-și cumpere mașină. Pentru mine, care am o viață foarte activă, mașina este o mare necesitate”, conchide dl. senator Caius Dragomir.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ ■

Consumul excesiv de combustibil

Cantitatea de combustibil consumată de către un autoturism depinde de un număr mare de factori, printre care principalii ar fi: calitatea combustibilului folosit, stilul de conducere a autoturismului, starea tehnică a motorului și a transmisiei. Bona funcționare a instalației de alimentare și de aprindere, rezistențele la înaintare și încărcătura automobilului.

Calitatea combustibilului folosit este un prim factor care poate reduce sau majora consumul. Utilizarea unor benzine sau motorine cu cifre octanice respectiv cetanice, indicate, dar cu impurități și apă, conduce de regulă la creșterea consumului de carburant. Existența calaminei în motor, determinată de folosirea unui combustibil necorespunzător, atrage după sine înrăutățirea transportului de căldură spre exterior și poate constitui puncte incandescente permanente, favorizînd arderea detonantă. Remedierea se face utilizînd numai combustibilul recomandat fiecărui tip de automobil, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil se va proceda la reglarea aprinderii în funcție de noile condiții.

Stilul de conducere al autoturismului este unul dintre factorii principali care influențează consumul de combustibil. S-a constatat experimental că un automobil condus necorespunzător poate spori consumul de carburant cu 40—50 la sută.

Pornirea motorului necesită cîteva pregătiri preliminare, întrucît nereușita primei porniri duce, datorită încercărilor repetate, la un consum inutil de combustibil. Pentru preîntîmpinarea acestui neajuns este necesar ca, periodic, să se verifice starea bateriei de acumulare a legăturilor acestora cu instalațiile de pornire și aprindere, a existenței în rezervor a combustibilului etc. Nu este indicat a se „pompa” benzina prin apăsări repetate ale pedalei de accelerație, nici de a se turna benzina în camera de amestec a carburatorului sau de a se porni automobilul prin tractare, deoarece toate provoacă risipă de combustibil.

Pornirea din loc a autoturismului trebuie făcută ușor, fără bruscări și demarări rapide sau treceri de la o

treaptă de viteză la alta într-un timp foarte scurt, toate acestea ducînd la uzuri anormale ale transmisiei și anvelopelor și bineînțeles la un consum excesiv de combustibil.

Este necesar ca, încă în perioada de inițiere în „arta conducerii” să se formeze unele deprinderi corecte, cum ar fi: conducerea cu viteză moderată și, pe cit se poate, stabilizată, la valori apropiate de viteză economică.

Starea tehnică a motorului și a transmisiei influențează de asemenea substanțial consumul de combustibil. Astfel, cînd compresia este redusă la unul sau mai mulți cilindri, cînd distribuția sau aprinderea este incorect reglată, apar în motor frecări mai mari decît cele normale datorită jocurilor prea mici, a unei ungeri insuficiente sau a utilizării unor lubrifianti necorespunzători, ori a unui filtru de aer colmatat sau a unei tobe de eșapament infundate, corodate sau netanșate.

Funcționarea defectuoasă a instalației de alimentare poate fi cauzată de: existența scurgerilor de combustibil pe la îmbinările conductelor sau ale furtunurilor, existența scurgerilor pe la membrana pompei de alimentare, apariția unor scurgeri în interiorul carburatorului determinate de netanșeitatea pompei de sprîț (de accelerație), sau de decalibrarea unor jigloare, fisurarea plutitorului ori defectarea cuiului poantou care astfel, pot modifica nivelul benzinei în camera de nivel constant al carburatorului, reglaje necorespunzătoare ale carburantului.

Rezistențele mari la înaintarea autoturismului sînt datorate: utilizării unor pneuri necorespunzătoare sau insuficient umflate, existența unor geometrii incorecte indeosebi la trenul anterior (defecțiunea este însoțită de uzura excesivă a anvelopelor), stringeri cu valori prea mari la rulmenții roților, instalației de frinare incorect reglate, transportarea de bagaje pe pavilionul autoturismului, rularea cu vînt puternic din față sau pe carosabile cu „imbrăcămintă” de calitate proastă ori acoperite cu zăpadă sau cu profile în rampe accentuate.

CRISTIAN BUZĂȘ ■

NEAVOASTRĂ

EZENTANȚELE

SIROM

ă vă așteaptă!

The Rowland Company — Directorul executiv Peter Rae, pare convins :

„Am venit în România, am speranțe mari, afacerile merg strună, sînt tare fericit”

SINTEM O COMPANIE de „public relations” și ajutam firmele să dobîndească o bună imagine. O imagine proastă poate fi rezultatul unui accident sau al unei proaste planificări; una bună nu se obține niciodată din întâmplare.

Ne-am apropiat de România prin intermediul programului PHARE și am cîștigat licitația la care au participat încă alte cinci firme. Am început efectiv pe 7 decembrie. Avem cinci direcții: una, și cea mai importantă probabil, este îmbunătățirea imaginii României în străinătate. A doua este găsirea de investitori în programul de privatizare, investitori care trebuie să fie instituționali, adică bănci sau case de finanțe. A treia ar

fi găsirea de investitori interesați în „joint-ventures” sau activități productive în cooperare cu firme românești. A patra este consultanță în privința dotării Agenției Naționale de Privatizare. Al cincilea element este pregătirea personalului ANP-ului. La început am făcut căutări, ne-am familiarizat cu România, cu ce are ea de oferit, am aflat ce are ea diferit față de celelalte țări est-europene — pentru că fiecare vrea să atragă investitori străini. La asta am lucrat pînă la începutul lui decembrie. Am realizat o nouă broșură pentru Agenția Națională de Privatizare și ARD, precum și o scurtă prezentare video de 15—20 minute a acestor două instituții. O bandă video cu declarațiile investitorilor care sînt deja în România de genul „Am venit în România, am speranțe mari, toate vor fi satisfăcute, afacerile merg strună, sînt tare fericit”. Am introdus scrisori de știri pentru ANP și ARD. Ne concentrăm asupra a 4 țări: Marea Britanie, Franța, Germania și Italia pentru că au cel mai mare potențial de investiție în România. Olanda ar fi a 5-a țară ca posibilități, pentru că deja ei au investit mult. În cele 4 țări am realizat seminarii care au ca țintă diferite sectoare industriale. Vom avea și seminarii de o zi în care timp de 3 ore nu se va discuta decît despre o problemă. Apoi vom invita acești oameni în România să vadă la fața locului. Apoi ar mai fi și relațiile media-internaționale. Vom încerca să găsim aspectele pozitive ale situației de acum din România. Imaginea României după revoluție nu a fost una din cele mai bune: numai „copii ai străzii”, mineri în București... Asta din cauză că nici măcar nu s-a încercat să se spună altceva. Revoluția a fost un lucru foarte bun. E adevărat

că minerii au venit în București dar asta e ceva de domeniul trecutului. Există multe lucruri, multe „story-uri” care se pot realiza despre România, despre forța de muncă foarte specializată, despre fabricile de avioane. Iată, de exemplu, faptul că acea companie americană cumpără 11 avioane fabricate în România, cît de bună poate fi povestea. După un timp vom putea contrabalansa aspectele negative, vom forma o nouă imagine despre România. Ea a fost pe prima pagină în 1989. Apoi televiziunea străină a pătruns acolo unde nu avea voce înainte de 1989 și (asta s-a întîmplat cu toate țările din Est) a arătat toate aspectele negative. Aceasta a produs o impresie nefavorabilă comunismului. Oricum e o diferență filosofică între capitalism și comunism, dar dacă ar fi cîștigat comunismul, îmi și imaginez ziariștii din Est venind în țările vest-europene și arătînd oamenii dormind pe străzi. Despre țările din est s-au spus o droaie de lucruri rele: că industria e înapoiată, că e poluare, că oamenii sînt săraci, că sînt orfani etc. Acestea au fost singurele informații. Acum, după ce am vizitat România de 10 ori, după ce ANP și ARD ne-au ajutat atît de mult (iar unul din colegii mei e român deși trăiește de 10 ani în vest), am văzut multe aspecte pozitive ale vieții în România și tot ce avem de făcut este să le relevăm. România are o poziție geografică foarte bună, are porturile la Marea Neagră, posibilitatea de comunicare Rhin-Dunăre, o populație extrem de instruită și, de asemenea, resurse naturale. Iar dacă vom compara România cu țări mai bine cunoscute în vest, Polonia, Ceho-Slovacia, Ungaria, în foarte multe privințe România este mai atrăgătoare. Germania de Est •

deja prea scumpă pentru cei care vor să facă afaceri acolo. Mai trebuie să spargem barierele lipsei de informație în C.E. În vară vor fi discuții despre cultura României, despre turism (potențialul stațiunilor de schi și al celor de pe malul Mării Negre). O altă idee este de a invita, în cursul anului 1993, în jur de 20 de ziariști mari din Europa de Vest în România. Telul este ca ei să viziteze țara, să vadă orașele, să discute cu diferite companii sau cu oficialități.

Noi am fost „angajați” din decembrie 1992 pînă în decembrie 1993 pentru o sumă de circa un milion de dolari. Vreau să subliniez — pentru că a apărut într-un ziar românesc ideea că aceștia ar fi banii poporului român și că se risipesc în loc de a fi cheițiți pentru lucruri mai importante — că sînt banii C.E. și au fost dați României pentru acest scop precis.

Deci avem oameni în oficiile noastre din Paris, Frankfurt, Milano și Londra, care lucrează la acest proiect. Am început cercetări în aceste 4 țări, făcute cu oameni de afaceri și ziariști, privind atitudinea generală față de România. Eu cred că acest proces va dura 5—7, poate 10 ani. Iar noi avem angajament doar pentru un an. Sper că vom lucra mai mulți ani cu România.

Majoritatea afacerilor noastre se desfășoară pe plan internațional. Printre clienții noștri se numără: MARS, IBM, NOKIA, Bursa din Londra, Omron, PROCTER & GAMBLE etc.

Primim din partea domnului Joshua Greene, reprezentantul FMI în România

Am fost șocat să descopăr că revista dumneavoastră a schimbat aproape complet declarațiile pe care le-am făcut domnului Octavian Nuță în timpul interviului. Sînt surprins în mod deosebit, deoarece, ca de obicei, am dat o evaluare pozitivă a situației și perspectivelor României. În consecință, mi-ar face plăcere să corectez un număr de afirmații incorecte din articolul pe care l-ați tipărit.

1. Nu există condiții în privința modului în care România... sau orice altă țară... poate folosi banii încasați din împrumuturile stand-by ale F.M.I. Totuși, România, ca și alte țări care primesc asistența F.M.I., trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru a extrage bani de la F.M.I.

2. Nu am făcut vreo caracterizare privind măsurile luate de guvernul Văcăroiu.

3. Deși România ar găsi folositor să se dedice problemelor întreprinderilor care produc pierderi, și orice decizie în pri-

vința închiderii întreprinderilor trebuie luată de guvern, care desigur va lua măsuri pentru a atenua consecințele sociale ale unei astfel de acțiuni.

4. În acest an Fondul Proprietății de Stat își va asuma controlul majorității întreprinderilor proprietate de stat ale României. Chestiunea controversată privind marile întreprinderi este dacă împrumuturile bancare făcute de un grup de circa 100 de întreprinderi mari cu pierderi ar trebui transferate de la bănci unei agenții speciale independente, posibil legate de Fondul Proprietății de Stat. Guvernul nu a făcut vreo declarație oficială în privința acestei propuneri.

5. Chestiunea controversată privind perspectivele României este cum să-și depășească problemele curente pentru a-și realiza perspectivele, în mod clar favorabile, pe termen mediu și lung.

Aș aprecia dacă ați putea publica această notă de corectare, pentru a minimaliza prejudiciile pe care articolul anterior incorect le-ar fi putut produce.

Cu sinceritate,

JOSHUA GREENE

ROTHMANS — cifra de afaceri

Dintr-o regretabilă eroare, care nu este, totuși, imputabilă redacției, în FLACĂRA nr. 15—16, la pagina 32, cifra de afaceri anuală a firmei ROTHMANS a apărut ca fiind de 2,2 milioane de lire sterline. În realitate — cum lesne se poate imagina, avînd în vedere mărimea și prestigiul firmei ROTHMANS — cifra de afaceri anuală este de 2,2 MILIARDE de lire sterline. Facem cuvenita rectificare.

Primiți echipamentele de (radio) telefonie NOKIA prin: BIRTA — S.A. — Distribuitor autorizat TELEFONICA ROMÂNIA

Sediul din București: Bdul. 1 Mai nr. 79, sector 1

Tel: 018.600.600 (inclusiv pentru apeluri din București)

NOKIA 150 — 471g/1,5W/12V/omologat la 16 Martie 1993.

NOKIA 520 — 2,00kg/7,15-15W/12V sau 220V/preț aprox. 1.600 mii lei.

Caracteristici sumare:

- Rază de operare în sistem portabil 50km.
- Memorie 97 numere de telefon stocabile, cu apel rapid.
- Se pot folosi în autovehicule, racordabile la fax sau robot.
- Display LSD — 16 caractere, afișare durată convorbire, însumare.
- Posibilități de limitare a convorbirilor, pînă la blocare, pentru apeluri către anumite posturi telefonice sau pentru persoane neautorizate.
- Fișele tehnice, de peste 240 pagini, vă așteaptă să le consultați!

Domnul Birta Ioan, administratorul societății, ne declara că este fericit să poată aduce în țară aparate telefonice de birou, cu posibilități de montare pe mașină sau portabile, ultimele realizări pe plan mondial.

„Am convins reprezentanții NOKIA, în țară și în Norvegia, că România merită produse de calitate datorită nivelului tehnologic general și de cultură (inclusiv tehnică) existent aici. Avem spații reduse de vânzare pentru că banii îi investim în cea mai bună afacere. Aceasta este și o dovadă a noastră”.

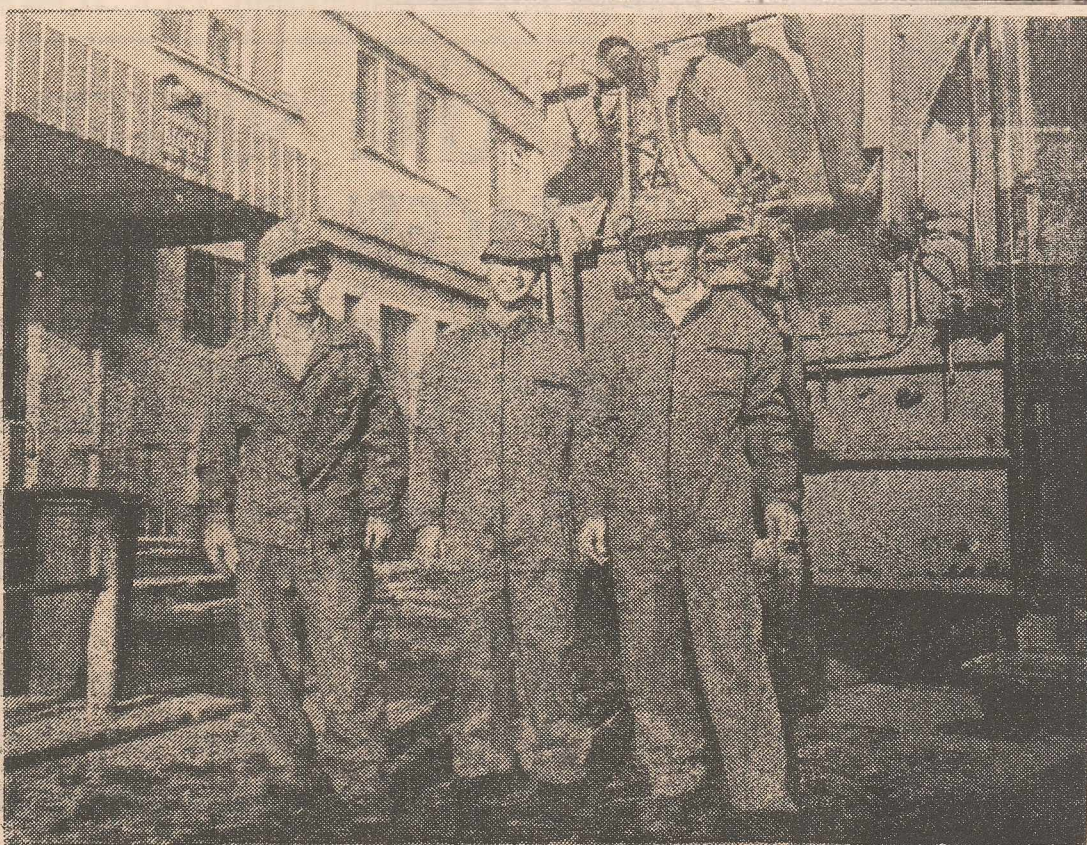
Servicii de salubritate la nivel occidental

De multă vreme, pentru tot românul, gunoierul este un individ mizerabil, țigan indeobște, ce-și face treaba de mîntuială, lăsînd în urma lui indignare și tomberoane răsturnate. Dar poate fi și altfel!

În noiembrie 1992, se încheia, cu succes, îndelungatul proces birocratic de geneză a firmei ROSAL CLUJ S.R.L. Filiala București, prima societate comercială, particulară, de salubritate din Capitală.

Cine este „sufletul” acestei firme? Dl. Silviu Prigoană, 41 ani un ardelean gospodăruș și întreprinzător. „Ideea noastră datează din '90, cînd a luat naștere, la Cluj, firma-mamă. Acolo, am reușit să punem la punct salubritatea orașului. În București, ne-am prezentat cu „portofelul” burdușit și cu dorința de a-l „cosmetiza” rapid și eficient. În 1992, am prezentat un amplu studiu de fezabilitate dlui director al Filialei Dej a Băncii DACIA FELIX, Vasile

Curta, ce s-a dovedit extrem de receptiv, acceptînd ideea noastră și aprobîndu-ne un împrumut de 60 de milioane de lei, pentru trei ani, cu dobînda de 70 la sută. Toți banii i-am folosit pentru a ne utila. Am cumpărat la mînă a doua, cinci autogunoiere marca LIAZ, (ce ale RASUB), din Germania. De fapt, mașinile sînt fabricate în Cehia (șasiul), iar dispozitivul de compactare este montat de nemți. O autogunoieră nou-nouță costă 42.000 de dolari S.U.A., adică, în „banii” de acum, circa 30 milioane. Am achiziționat, de asemenea, și buldozere, tomberoane, echipamente moderne pentru muncitorii noștri, birouri, echipamente de birotică: calculator, telefon, fax etc. Firma are, în acest moment, 20 de angajați: șoferi, muncitori necalificați, încălzitori-descărcători, personal „TESA”: administrator, directori de sector, toți dovedindu-se, pînă în prezent, buni profesioniști, con-

Salopete curate, fețe surizătoare. Deci se poate și așa!

științioși, de încredere.

Cum ne câștigăm clienții? Foarte simplu, bătînd din poartă în poartă, dotați cu contracte de diverse tipuri și durate: trei, cinci luni sau perioade mai lungi. Tariful nostru este de 50 lei/persoană lunar adică, circa... 10 cenți. Că lucrăm ieftin este o realitate. De exemplu, în Germania, tariful pentru acest gen de prestație este de... 43-47 DM/persoană. Nu obligăm pe

nimeni să ne angajeze, dar le oferim servicii, zicem noi, de nivel occidental. În prezent, deservim asociații de locatari din sectoarele doi și trei, în total, 70.000, dar asigurăm și completa salubritate a comunităților Dobroiești și Fundeni. Deocamdată, cu cele cinci autogunoiere, nu sîntem un concurent redutabil pentru RASUB, ce posedă cel puțin două sute de mașini și aproape 2.000 de angajați, deser-

vind tot restul orașului. Noi sîntem, însă, ambițioși și harnici. Mai mult, activitatea noastră se desfășoară științific, eu îmi petrec o bună parte a timpului în fața computerului, trasînd grafice pentru a ajuta șoferii să evite traficul greu și să îmbunătățească programele de colectare. Cei ce ne solicită serviciile ne pot găsi la telefonul: 628 15 84.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Inspekțiile efectuate de abilitații Oficiilor Județene pentru Protecția Consumatorilor au evidențiat, din nou, „abateri” de la cele mai elementare norme legale. Astfel:

● La SC SIMIONESCU DOMEX S.R.L. s-a interzis comercializarea produselor: alune „Ceres” și muștar import Rusia, Turcia, pentru termene de valabilitate expirate.

● La CONSUMCOOP Moreni s-a oprit comercializarea produsului Bitter Festival (19 sticle, fabricat de IVPS Brașov) pentru termen de valabilitate expirat.

● La SC VALAHIA S.A. Restaurant Tîrgoviște s-au oprit temporar de la comercializare produsele: vinuri și băuturi alcoolice de la Murfatlar, Dealul Mare, Focșani, deoarece nu au fost afișate prețurile.

● La SC LIDIA S.N.C. Moreni s-a interzis, temporar, de la comercializare margarină (15 kg) import Iugoslavia, pentru practici abuzive prin „olosiirea de mijloace de măsurare neverificate și termene de valabilitate expirate.

● La CONSUMCOOP Magazinul Fusea s-au oprit de la comercializare produsele: napolitane (262 pachete), esență rom (23 buc.), esență lămîie (24 buc.), provenite de la Panificație Alexandria și SC Crînguri Găiești, pentru termene de valabilitate expirate.

● La SC MONTANA S.C.S. Rășinari s-a interzis, tempo-

rar, comercializarea produsului: suc orange (168 sticle), îmbuteliat în sticle necorespunzător spălate și capsate. De asemenea, depozitarea era făcută în condiții improprii.

● La SC DONALT Rimnicu-Sărat s-a oprit, temporar, comercializarea produselor: cafea Alvorada (19 pungi) și ness (64 cutii) care nu sînt însoțite de documente de certificare a calității.

● În comuna Brolești, în urma acțiunii de supraveghere pe piață a calității produselor, s-a constatat: halva import Turcia, cu termen de valabilitate expirat în data de 10.12.1991 (conform marcajului de pe etichetă), iar conform fax-ului de la producător la data de 28.02.1993. S-a interzis și s-a retras de pe piață cantitatea de 138 pachete.

● La S.C. RAHMAN IMPEX S.R.L., județul Galați, s-a interzis, temporar, comercializarea unor sortimente de bomboane și napolitane import Turcia în valoare de aproximativ 50.000 lei, cu marcajul incomplet, preluate de la firma S.C. ZOZAN Ltd. București, fără certificate de calitate.

● La Depozitul Alimentar COMMIXT Urziceni, s-a interzis și amendat activitatea de vindere a produsului Ket-chup, avînd valabilitatea expirată.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cît timp amenziile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative”, aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare, se pot „dezvolta” nestîngîrit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

UN MINUT PENTRU FIECARE

● Grupul de salvare al Societății „HORTICOLA” S.A. Piatra Neamț: Cazul este cît se poate de grav (și de interesant, în același timp). Dar nu ne-au plăcut și nu ne plac scrisorile semnate de „un grup de tovarăși și pretini”. Fiecare dintre noi trebuie să-și asume, acolo unde se află, un minim de risc. Pe cont propriu. Și asta este prețul mult trimbăteii libertății, la care faceți exactă referire.

● Șoiman Aurel, com. Vulcan, str. Laterală Sud, județul Brașov: Dacă v-ați adresat dlui președinte Ion Iliescu, încă din primăvara lui 1992, și nu ați primit nici un răspuns, nu e din vina noastră! Nu sîntem unul dintre consilierii domniei sale. Și nici nu dorim să fim! Dacă, pe vremea răposatului, serviciul de audiențe și scrisori „funcționa” ceva mai acut, iar nu e vina noastră. Ar trebui să vă mușcați, totuși, virful pixului, cînd faceți asemenea afirmații. Numai băieții cu ochii în patru știu cît de verificată și decelată era corespondența! S-a schimbat ceva?

● Beldean Ioan, str. Zorilor nr. 1, bl. 280, ap. 160, Alba Iulia: Nu răspundem, în scris, la corespondență. Numai prin intermediul revistei. V-am trimis, cu reală plăcere, un exemplar din suplimentul „Sănătatea sosește din cosmos”, dar nu vă putem satisface doleanța, din lipsă de supliment... Sănătatea nu vine numai din cosmos, dle Beldean, ci și de la vecinii de palier sau din parlament, care ne pun la încercare nervii...

● Ciprian Horia Savu (32 ani, inginer), Cluj-Napoca: Ne bucură sincer respectul dvs. față de revista noastră „centenară”. Sigur, dle inginer, ne interesează în mod special și provincial! Așteptăm colaborarea dvs., cu interes.

● Vărădean Iulian, loc. Săvirșin (str. Hălăliș nr. 11), județul Arad: Aveți perfectă dreptate, foști activiști și securiști și-au găsit de lucru.

Ca o „ciupercărie”. Varianta ce o alegeți, însă, pentru CASA POPORULUI, nu credem că este cea mai bună.
DORIN SALAJAN ■

Am primit la redacție

Către REDACȚIA REVISTEI FLACĂRA

În legătură cu articolul publicat în revista dvs. nr. 12, din 24-30.III.1993, intitulat „NE VOM FACE SINGURI DREPTATE”, vă comunicăm următoarele:

1. Îngrădirea posibilităților de sustragere a tipăriturilor din întreprinderea noastră ne preocupă de mai mulți ani și am luat unele măsuri, printre care amintim:

— angajarea unei societăți particulare specializată în domeniul pazei, fiind folosiți oameni cu pregătire în domeniu
— au fost puse sub control toate intrările din RAI — Imprimeria „Coresi”, inclusiv în zilele cînd fabrica nu lucrează
— au fost blocate cu ziduri și grilaje mai multe locuri, prin care am considerat că persoane rău intenționate sustrag tipărituri din întreprindere
— s-a desființat contractul de muncă la zeci de salariați prinși cu tipărituri, ce voiau să le scoată pe poartă fără aprobare
— un număr relativ mare de persoane au fost deferite poliției pentru cercetare

2. În prezent, căutăm și alte soluții de a pune mai bine sub control expedierea producției, către RODIPET și alți beneficiari, reorganizînd sistemul de expediție, lucrare care costă întreprinderea noastră milioane de lei, urmînd ca în circa 2 luni această măsură să fie finalizată.

Vă asigurăm că semnalizările apărute în revista Flacăra sînt în atenția noastră, întrucît sîntem direct interesați să menținem raporturi bune cu clientela noastră.

DIRECTOR GENERAL,
ing. Al. Constantin

INFORMARE

Între 1.05-4.07'93, în favoarea Asociației Umanitare „Frăția Bunei Întrajutorări”, în fiecare sîmbătă și duminică, sub egida Societății „Bio Deceneu”, specializată în tratamente naturiste și bioenergetice la Casa de Cultură „N. Bălcescu”, Str. 11 Iunie nr. 41 (tel. 623 43 45) se deschide un ciclu de conferințe cu taxa de intrare benevolă, ÎNȚEBRI ÎN TERAPIILE DE AUTOVIN-DECARE cu prelegeri din următoarele domenii: **scroterapie, acupunctură, dietoterapie, radiestezie, pulsoterapie, bioterapie, urinerapie, fitoterapie.**

Conferențiarii sînt specialiști, practicieni și publiciști din aceste domenii.

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

RODICA CALCIU —
București

VOI AVEA VREODATĂ COPIL? CUM STAU CU SĂNĂTATEA? IMI VOI SCHIMBA LOCUL DE MUNCĂ?

Ziua de naștere vă arată o fire împăciuitoare, modestă. Existența vă este stăpânită de probleme de sănătate. Caracterul dumneavoastră pozitiv vă asigură totuși o viață fericită. În 1993, din punct de vedere spiritual, sunteți în pericol de a fi indusă în eroare de falși prieteni. În anul acesta veți avea parte de o lecție aspră de viață. Zilele norocoase din lună sînt 30 și 12. Iată și răspunsurile la întrebările puse.

1. Trebuie să efectuați analizele de fertilitate. În caz că aveți o afecțiune, vă puteți reface capacitatea de procreare printr-un regim bazat pe sucuri și legume crude, indispensabil refacerii vitalității.

2. Sănătatea dv. depinde de un consult efectuat de specialiștii de la Societatea de Radiestezie, București, telefon: 617 75 97; 618 08 28. Dacă doriți un nume: Dna Vasilica Ciupea — bioenergoterapeut.

3. Privitor la schimbarea locului de muncă: 1993 se anunță un an greu cu decepții și blocaje în activitatea dv. Dar aveți șanse de a călători în străinătate. În 1994 veți schimba locul de muncă și domiciliul, veți avea câștiguri financiare; 1995: riscuri și conflicte; 1996 la fel ca 1994; 1997: schimbări în bine sau rău la locul de muncă; 1998: consum excesiv de energie; 1999: tulburări sentimentale, dar noroc la bani. Anul 2000 identic cu 1997.

VIORICA ILEA —
București

DORESC SĂ-MI CUNOSC VIITORUL PE URMĂTORII 3-5 ANI. CE POT FACE PENTRU A SCĂPA DE BOLILE DE CARE SUFĂR.

Sunteți fermă, cinstită, loială, se poate conta pe dumneavoastră. Destinul: „Sacrificiu și pătimire” și misiunea de a vă sacrifica pentru familia dv., sau pentru o idee. Mărturisiți milă pentru durerile altora. Sacrificiul prin căsnicie vă aduce un ajutor din afară, cînd veți avea nevoie, indicînd o purificare prin suferință.

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

- Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?
- Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?
- Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?
- Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?
- Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?
- Aveți necazuri sau incertitudini în dragoste?

Anul 1993 vă va aduce necazul de a fi înșelată de prieteni. Zilele norocoase sînt: 12 și 30. Prin altă metodă aflăm ce destin v-au hărăzit aștele: armonie, și o puternică conștiință a omului ca ființă socială. Relația cu domiciliul: Loc echilibrat cu o largă deschidere spirituală. Vă dăm și o prognoză a șanselor dv. probabile pînă în anul 2000. În 1993 schimbări în bine sau în rău. Oricum, un an de schimbări, nervozitate — posibile încercări cu familia, dar promovare profesională. 1994 — câștiguri financiare, schimbarea locului de muncă; 1995 veți fi coruptă de structurile puterii, agravarea bolii dv. și probabil maladiei intestinale; 1996 — ruptură cu partenerii dv. de afaceri profitabile; 1997 — divergențe trecătoare — armonie în familie; 1998 — decepții, nervozitate, stres, tensiuni cu cei din jur, șanse de voiaj în străinătate; 1999 — revine situația din 1996; 2000 — echilibru precar, dar șanse profesionale, câștiguri, aveți entuziasm dar risc de boli în gît și risc de afecțiuni psihice.

ELENA MOLDOVEANU —
București

CE ȘANSE AM PENTRU ÎNAVUȚIRE?

Ziua de naștere indică: „Echilibru între motor și frînă: Tac și diplomatie. Viața înconjurată de prietenii interesate. Stabilitate în serviciu.

Destinul material: Cine sunteți? Fiind sub influența lui Venus, aveți farmec, iubiți natura, armonia, veselia. Aveți nevoie de tandrețe și afecțiune, sunteți rafinată, din păcate și influențabilă și puțin ambițioasă. Calculul matematic arată că dispuneți de puternice capacități magice și magnetice, pe care trebuie să le folosiți numai în scopuri bune pentru a vă ajuta semenii. Anul 1993 indică o șansă de excepție: veți trăi o reînnoire a eului dv. Sănătatea va fi deplină. Va trebui să faceți un efort de voință pentru a vă instrui în problemele spirituale — de credință, pentru a vă purifica de defectele dv. de caracter, cerînd ajutor de la Dumnezeu. Veți fi mulțumită și dotată cu clarviziune și percepție în mod deosebit în acest an, astfel încît, prin efort spiritual, veți obține o renaștere și o nouă înțelegere a lumii. Zilele norocoase ale lunii: 13 și 31.

În legătură cu dorința dv.

de îmbogățire. Mult noroc în 1994. Asemenea ocazii favorabile pentru ascensiuni financiare vor mai apărea în 2001, 1994 este pentru dv. an favorabil profesiei și schimbărilor în plan profesional. 1995 ocrotește comuniunile matrimoniale și călătoriile. 1996 vă acordă șanse sporite în afaceri; 1997: riscuri și conflicte; 1998 — la fel ca în 1995; 1999 — posibilă avansare în plan social, un serviciu mai bun; 2000 — schimbare în bine sau mai rău, cu deplasări, nervozitate, schimbare în profesie.

CRETU LILIANA —
(Buliga nume de fată)

DACĂ VOI AVEA UN COPIL VREODATĂ? CUM STAU CU SĂNĂTATEA? DACĂ AM SAU VOI AVEA CURIND PROBLEME DE SĂNĂTATE VOI CONTINUA MARIAJUL CU ACTUALUL MEU SOȚ?

Ziua de naștere arată predispoziții pentru cercetări științifice, mai ales la studii astronomice. Viața: calmă, senină. Aveți entuziasm cu tendința de a vă duce viața în exteriorul căminului. Calități de conducător, agresivă și războinică uneori. Nu vă place rolul de subalternă, nu dați randament. Aveți șansa succesului în final, dar trebuie să faceți concesii în societate și în cuplu. Anul 1993: succese pe plan spiritual, ce se vor obține numai prin corectitudine și echilibru din care trebuie să faceți o deviză. Zilele norocoase din lună: 2 și 13. Și acum răspunsuri la întrebările dv.: 1993 — este un an pe care-l consacrați afacerilor, cu șanse mari în profesie și câștiguri financiare neașteptate; 1994 — este un an de pregătire a unei schimbări în viață, care se va produce în 1995 — un an de succes — cu tensiuni nervoase; 1996 — an cu riscul unui divorț; echilibru psihic amenințat de stres; 1997 — este anul favorabil pentru a avea un copil. În 1993 o sănătate în general bună; 1994 — afaceri bune — tensiuni în familie; 1995 — câștiguri financiare și schimbarea activității. 1996 — nervozitate cu neglijențe în viața personală. 1997 — la fel ca situația din 1993. 1998 — veți avea un echilibru precar, dar în mod sigur acum veți avea un copil; 1999 — decepții și blocaje cu emoții, nervozitate, stres, rapor-

turi tensionate cu cei din jur, iar anul 2000 va aduce o schimbare în bine sau rău — cu nervozitate excesivă. V-am răspuns deci cînd veți avea un copil și anii defavorabili sănătății dv. În legătură cu mariajul dv. nu pot răspunde deoarece nu mi-ați indicat datele soțului. Pentru tratament vă recomand a consulta Societatea Română de Radiestezie tel. 617 75 97 și 618 08 28 care vă poate da și alte date foarte interesante. 4. Automobilul dv. nr. 9 — B — 13920 este o mașină cum nu se poate mai bună pentru călătorii de afaceri. Aveți grijă totuși să verificați dacă ați închis portierele, și nu lăsați obiecte sau documente de valoare înăuntru. Calculele arată că hoții vă dau tir-coale.

CRISTEA GHEORGHE —
deputat PNT-cd

IN CE MOMENT VOI AVEA OCAZIA SĂ VĂD RELANSAREA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI?

1. Analiza generală a șanselor dv arată astfel: Ziua de naștere indică: generozitate, devotament, viață fără avuție dar fericită, spirit autoritar, binevoitor. Sunteți sensibil, pacifist, vă exprimați mai bine prin scris. Sunteți drept, cinstit, loial, se poate conta pe dv. Familist responsabil, metodic, stabiliți planuri detaliate. Reușiți prin precizie, metodă, spirit de observație. Va trebui totuși să faceți mereu concesii. Destinul spiritual: de remarcate capacitatea dv. magică și magnetică, pe care trebuie să le folosiți numai în scopuri

bune, constituind astfel o adevărată magie albă. Ajutorul dat celorlalți va fi chiar „mîntuirea” dv. Aveți norocul de evoluție benefică. Vă revine sarcina de a da celorlalți din înțelepciunea dv., deoarece destinul vă este favorabil pentru elaborarea de reforme spre folosul semenilor.

Zilele norocoase din lună sînt 11 și 29. Viitorul: anul 1993 arată decepții și blocaje, stres, călătorii. Este începutul unui nou ciclu și e momentul de a lua însă o decizie profesională care va avea succes. Relația cu domiciliul: ambianța dinamică însuflă locatarilor multă energie, curaj și hotărîre în acțiuni. Există pericolul de a fi călcat de hoți. Protejați-vă cu mai multă eficiență! Relația cu autoturismul dv.: Mașina dv. vă poate implica în anumite incidente de circulație. Evitați orele de aglomerație, cînd plecați în week-end, la mare sau la munte, îndeosebi în sezonul estival. Răspuns la întrebarea principală: veți avea ocazia să vedeți relansarea economică a României, în mod sigur, în jurul anului 2000. Anul maxim al crizei economice: 1996. Contextul mondial va influența puternic țara. În 1996 va avea loc al 3-lea război mondial și războiul cel mic al religiei, astfel că, după pacea „cele 12 scaune”, România va ieși întărită ca mentor spiritual și religios pe plan mondial. Valorile adevărate, spirituale și teritoriale ale României vor fi recunoscute total de abia după al 3-lea război mondial în condițiile renasterii religioase a poporului român și vindecării lui de comunism, lucru care este acum departe de a fi realizat.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de fată), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C”.

ul unui om (ne)obisnuit

Un Institut Național de Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fizică Aplicată

„Deși posed calități paranormale recunoscute, nu practic bioenergoterapia... Doresc să reunesc toți marii specialiști români într-o modernă școală națională de psihotronică.”

Raul Dumitrescu este, primul rînd, un om de odestie exemplară. Dis-noastră a stat sub ul afirmației domniei „Noi, oamenii, nu fa-miracole”, deși tocmai a-nea „zvônuri” mi l-au în cale pe acest împăti-l iubirii aproapei. u trebuie să uităm, nici pă, că omul este incun-a creației divine. Cine nu operă pecetea Creatoru-be ființa lui trăiește ca atăcit al Universului. Le-sublime și necruțătoare armoniei divine îi vor a-aminte mai devreme sau tirziu. Cum am descope-am puteri... paranorma-ul a pornit în urmă au ani, cînd am aflat că r de o boală necruțătoa-rtuțiile medicinii clasice u lăsat... „rece” și, atunci, m gîndit că, pentru a vindeca, trebuie să-mi mb, definitiv, modul de ă. Treptat, treptat, am inat din alimentație car-

nea, piinea, zahărul, lactatele, ouăle etc. și am devenit ve-getarian, apoi naturist, m-am curățit, m-am purificat... și, în același timp, m-am ru-gat fierbinte și am cre-zut. Între timp, am citit mult despre practicile yoga, despre terapia naturistă, pa-rapsihologie și am învățat multe... Am înțeles că nici măcar 10 la sută din capaci-tatea noastră cerebrală nu știm, nu putem să o utilizăm, și am început să mă „antre-nez” pentru a pătrunde în tainele subconștientului, a-l face să determine, în mod deliberat, conștientul. Dacă am reușit? Poate... Ce re-prezintă diplomele și atesta-tele mele de maestru extra-sens categorie internațională (eliberat de Asociația Inter-națională a Extrasenzitivilor — Centrul Medico-Educațio-nal — AUM)? O recunoaș-tere formală. Da, posed cali-tăți paranormale, la fel ca alți foarte mulți oameni. Dar, vreau să înțelegi, neapărat,

că nu sînt bioenergoterapeut. Ce „lungime” are cîmpul meu bioenergetic? Cît dorește eu, căci puterea gîndului este ne-limitată. De ce nu vindec su-ferinții prin această metodă? Pentru că sînt conștient că nu este permis a se face ne-

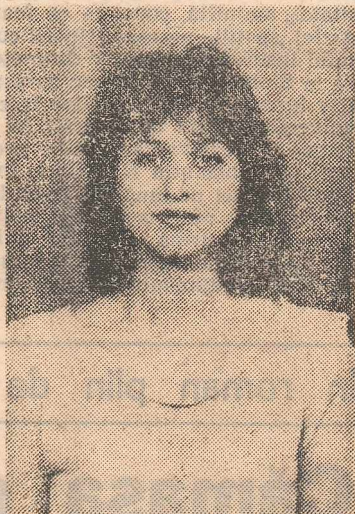
goț cu harul lui Dumnezeu fără a fi pedepsit, așa cum se cuvine. Eu am un alt princi-piu. Vreau să îi ajut pe seme-nii mei să se autovindece, ast-fel determinîndu-i, poate, să renunțe la serviciile scump-plătite ale unor eventuali șarlatani. Ce recomand cel-lor suferinzi? Întîi, pur-tăm o discuție liberă, o pre-zentare în urma căreia în-tocmesc „portretul” bolnavu-lui, mă apropii, sufletește, de el, încep să-l cunosc. Apoi, completez o fișă de observa-ție. Primele exerciții vor fi de respirație. Îi învăț cum să respire corect... Apoi, urmează exercițiile de relaxare după metoda Schultz, pe o muzică liniștitoare... Totul are la bază sacroterapia. Și recomand, încă, și cura de ulei sau apă moartă acidă, con-centrare, gimnastică după a-numite metode, relaxare, drojdie de bere (cît două a-lune, zilnic), înlăturarea con-stipației, scindura de odihnă, liftul stomacului, dietoterapie,

hrană vie, netrecută prin foc și mestecată îndelung, înce-perea mesei cu o salată, res-pirație corectă, relaxare... Si-gur, schimbarea radicală a modului de viață necesită timp și multă, multă voință de autocunoaștere, de auto-depășire.

Visul meu este însă acela de a întemeia un Institut Național de Parapsihologie, Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fi-zică Aplicată — România fiind singura țară euro-peană lipsită, în prezent, de un asemenea institut, care să reunească pe toți adevăra-ții cercetători în domeniul psihotronicii, domeniu în care știința și-a declinat, a-deseori, puterea. Vor lucra cot la cot: fizicieni, psihologi, psihiatri, medici...

Slobozia

Vindecări în energie cosmică

Nicoleta Ducuță este o tî-ră de 23 de ani și locuiește în municipiul Slobozia. Este scută în Zimnicea și de că este posesoarea unor ter-nice însușiri de vinde- prin bioenergie. Primii „cienți” i-au fost proprii rînti, care scăpau de dure-de gât, de urechi, în mo-mentul în care micuța Nico-a își așeza mînuțele pe urile dureroase. Părihti-dus-o la consult în Bucu-ți, iar medicii le-au spus: „omnule, astea sînt lucruri e încă la noi nu sînt per-se!” Copilul trebuie ținut ă prea multă publicitate ntru că va fi interpretat fel decît e normal și decît ă țineți prin spitale...”. La școală își vindeca pro-orii și colegii, dar erau și i cei care afirmau că ar fi rba de o dereglare psihică! Acum, dna Nicoleta Du-ță își exercită beneficiile ușiri bioenergetice în ca-ul filialei Ialomîța a Aso-ției de binefacere de me-ină naturistă „TOTUL INTRU SĂNĂTATE”. Ca-etul este situat în hotelul tenia din Slobozia și lu-ează cu doctorul Tigeliu un.

te în tratarea hipertensiunii arteriale, a bolilor reumatis-male, a diferitelor nevroze. Se fac serii de cîte 10 sedin-țe, cu pauză între fiecare se-rie, pauză care poate dura de la 2 săptămîni până la 2 luni, funcție de afecțiunea care este tratată. O serie de 10 se-dințe costă 4500 lei, dar cei cu probleme sociale, cu ve-nituri mici, beneficiază de tratamente gratuite. Pacien-ții sînt sfătuiți să vină cu fișe de externare sau cu acte din care să rezulte diagnosticul care le-a fost pus de alți me-dici. Efecte foarte puternice au pasele bioenergetice în se-ria a doua de tratament.

Dna Nicoleta Ducuță a fost testată de specialistul în bioenergie al Asociației, dl Ion Riti. Testul se repetă tri-mestrial și i se acordă un a-testat pentru a-și continua activitatea.

Pacienții trebuie să parti-cipe și ei cu interiorul lor su-fletesc. Înainte, în timpul și după tratament sînt interzise tutunul, alcoolul, cafeaua. Copiii sînt cei care pri-mesc cel mai bine bioener-gia, și nu întâmplător, afirmă dna Ducuță, deoarece ei sînt curății, sînt puri, fără gînduri, fără intenții rele. Referitor la eventuala auto-sugestie a pacienților, ea este exclusă.

MARIAN. GHIȚEANU ■

Acolo unde speranțele oamenilor se termină, începe acțiunea miraculoasă a biopuncturii inginerului Ioan Micu, din Baia Mare

● Principiul Undei Modulatorie, vechi de mii de ani,
e adaptat la metode noi, moderne

O zi pămîntie și ploioasă de primăvară ne aduce în ca-binetul medical al inginerului IOAN MICU din Baia Mare.

— Domnule inginer, de cînd vă ocupați de vindecarea oa-menilor suferinzi?

— Legal și oficial mă ocup din anul 1990, dar preocupă-rile mele în acest sens se confundă cu viața mea, cu durată ei.

— Să înțelegem că vocația pentru terapeutică a subsumat-o pe cea de tehnolog în construcția de mașini?

— Dacă ați înțeles așa ceva, ați înțeles foarte bine.

— Adică?... — Vedeți dvs., pasiunea dintotdeauna pe care am avu-t-o a fost să elimin din om bolile, să fac orice numai să țin mereu aprinsă flacăra speranțelor și a încrederii oa-menilor către viață și sănăta-te deplină.

— Cîte persoane ați tratat?

— De cînd mă ocup, în mod legal, de vindecarea se-menilor mei, am izbutit să tratez un număr de peste zece mii de oameni, iar efec-tele tratamentelor au dus la vindecarea sau ameliorarea bolilor în proporție de 90 la sută.

— Pacienții dumneavoastră provin numai din țară, sau și din afara hotarelor?

— Am pacienți și din exte-rior — sînt mulți cetățeni străini care au părăsit cabi-netul meu cu sănătatea redo-bîndită. Îmi mulțumesc prin scrisori.

— Domnule inginer, cum priviți dumneavoastră OMUL în tripla dumneavoastră cali-tate de inginer, medic și bio-log?

— În primul rînd eu pri-vesc omul ca om, dar nu de sus în jos, ci de la egal la egal, de la om la om și acolo unde semenul meu acuză du-rere eu constat o lipsă vitală de energie. Sau, altminteri spus, este vorba de un circuit defect care trebuie eliminat.

— Cu ce anume, domnule inginer, ați revoluționat me-dicina, ce proceduri vă apar-țin în exclusivitate?

— Biopunctura este dome-niul prin care pot sări în a-ajutorul celor care mi-l cer. Eu aplic principiul vechi de mii de ani cu metode noi, moderne, adaptate lumii de astăzi, la nivelul cunoașterii științifice, moderne. Informa-tica, dublată de credință în Unda Modulatorie, îmi oferă puterea de a vedea durerea din trupul unui om, dar, mai ales, îmi acordă marea șansă de a reda celui suferind în-crederea de a trăi și de a fi de folos în continuare seme-nilor săi.

— Deci, la dumneavoastră, domnule inginer, aici în acest cabinet, cei răpuși fizic și moral, de răul atîtor boli, unele cumplit de grele, pri-mesc prin ședințele de trata-ment încrederea și garanția însănătoșirii lui?

— Cabinetul meu este un spațiu deocamdată insufi-cient, dar în ciuda acestui fapt, oamenii vin aici în nu-măr foarte mare, vor să fie sănătoși, să nu mai sufere, să trăiască sănătoși. De fapt, ce nu face omul pentru sănăta-te? Face orice, nu?

— Există în fața dumnea-voastră și greutăți în practi-care terapiei?

— În primul rînd, n-am condiții normale pentru des-

fășurarea activității, mă re-fer la un spațiu adecvat. Aici mă înghesui pur și simplu cu aparatură și oameni. Nemții ne-au comandat cîteva mii de biostimulatori — aș putea oferi de lucru multor tineri, dar unde să mă desfasor în-tr-un spațiu atît de mic? Ni-meni nu te ajută și nici nu caută să te ajute.

— Domnule inginer, pentru activitatea dumneavoastră te-rapeutică și practică, sîntem informați, foruri științifice din străinătate v-au acordat mai multe titluri.

— Fiind autorul Biopunc-turii, am prezentat pe larg a-ceastă teorie la cel de al 21-lea Congres Mondial de Medicină Tradițională de la Malaga, Spania, iar rezultatul cercetărilor mele a fost una-nim apreciat. De aceea am fost onorat cu titlul de Con-ferențiar de Onoare al celui Congres și Cavalier al Crucii de Malta.

Tot ca urmare a cercetări-lor mele și a aplicațiilor bio-puncturii pe scară largă am fost declarat Conferențiar de Onoare de OPEN INTER-NATIONAL UNIVERSITY FOR COMPLEMENTARY MEDICINES, etc.

— Și acum o ultimă între-bare, domnule inginer. Baza teoretică a cercetărilor dumneavoastră în Biopunc-tură s-a concretizat într-o in-venție. Despre ce anume este vorba?

— Invenția, al cărui princi-pal autor sînt, este „Biosti-mulatorul electrostatic indi-vidual”. Acest aparat stă la baza tratamentului pe care îl practic.

PETRU LEȘIU ■

La repetiție s-au scos... pistoalele

• Despre fața văzută și nevăzută a Festivalului Internațional de muzică ușoară București '93

Ca orice festival, și București '93 a început cu mult înaltea primei zile de concurs. Interpreții au sosit unul câte unul, cu Taronul ori alte companii (vedetele), au fost așteptați, aplaudați, cazați, „depuși”, mai apoi, la Sala Palatului, pentru repetiții, care au beneficiat, în marea lor majoritate, de strigătele mașiniștilor, sau gălăgia spectatorilor de ocazie. Singura „mină de fier” ce l-a mai susținut pe Constantin Duțu, producătorul și directorul festivalului, a fost maestrul Oleg Danovschi. El a cerut evacuarea sălii. La replica: „Eu sint Oleg Danovschi, dumneata cine ești?” Horia Moculescu a rămas mut precum zodia în care este născut (Pește).

Oricum, pe 24 aprilie, la ora 19.30, festivalul a început cu cel care avea să fie chinul nostru, al tuturor: Gabriel Cotabiță. Pe parcursul a trei seri, s-a chinuit să ne arate cât poate fi de spontan. Gafele mentale!

„...impusca!”
Dumitrescu și-a zis că nu poate pierde ocazia — festival internațional! — și a apărut pe scenă așa cum e, adică în... luna a șaptea! Juriul nu s-a lăsat impresionat, ba din contră... Notele au fost de la 1 (performanță atinsă de D. Gyorfi și Doru Căpălescu) la 10 (Barbu Dumitrescu și Mona Roșoga).

Pauzele au fost mai dese decât cele gândite de organi-

Și la „București '93” fanii și-au făcut simțită prezența...

zatori, spectatorii „scurgându-se” spre holuri la fiecare repriză de balet.

Oricum, am constatat încă o dată că nu avem „voci”.

Străinii au interpretat piese românești, care nu le-au nvenit mai deloc. Jennifer Bush a evacuat sala de repetiții, neacceptând fotografiile nici înainte, nici în timpul concertului. Shirley Bassey nici măcar nu s-a gândit să se întâlnească cu presa. Cei de la London Beat au fost O.K.: comunicativi și cu adevărat spontani. Ne-au declarat că le-au plăcut românțele și modul „nebunesc” în care se circula pe străzile și șoselele românești. În timpul evoluției lor (la repetiții) s-au scos și pistoalele. Un domn de dimensiuni considerabile, cu un pistol adevărat, a amenințat un body-guard.

Compania Cobla, ce s-a ocupat de securitate, l-a imobilizat, a intervenit și poliția, totul încheindu-se în coadă de pește.

Și, cum totul e bine cind se sfârșește cu bine, cel mai minunat moment a fost, desigur, cocktailul oferit de domnul Constantin Duțu după închiderea festivalului. Interpreții au cîntat împreună „Let it be”, iar domnul Duțu a făcut câteva afirmații interesante, cum ar fi aceea că a fost sâmbotă din prima zi de festival (fără să dea nume), sau aceea că festivalul l-a costat câteva sute de mii de dolari.

Concluzia finală a fost: „Festivalul ne-a arătat că se poate ceva...”.

Mă rog...

MIHAI NEGUȚ ■

BODYGUARD— Un succes cinematografic în România!

În sfârșit renumitul „thriller romantic” Bodyguard rulează la cinematografele din România!

Regizat de Mick Jackson și scris de Lawrence Kasdan, filmul redă o neașteptată poveste de dragoste dintre superstarul Rachel Marron (Whitney Houston) și protectorul său Frank Farmer (Kevin Costner), un bodyguard desăvârșit, aderind la cele mai stricte standarde impuse de meserie. Odată cu acceptarea rolului de protector al actriței Rachel, împotriva unui fan obsedat, Farmer pătrunde într-o lume plină de fast. Iată ce spunea Whitney într-un interviu, referitor la personajul pe care l-a interpretat: „Rachel este celebră, puternică, foarte bogată și răsfățată. Și-a ales calea știind exact ceea ce vrea să facă și cum trebuie făcut. Uneori poate că este crudă, dar eu o înțeleg: cînd ai atîta putere și glorie și oamenii îți stau la picioare, vrei ca totul să continue”.

Whitney Houston, una dintre cele mai cunoscute interprete de muzică pop din lume, își face debutul în film cu „Bodyguard”. În timpul

turnării filmului și-a impus o disciplină severă, trezindu-se în fiecare dimineață la ora 5, pentru ca la 6 să poată fi în formă.

Celebru actor Kevin Costner a jucat în unele dintre cele mai mari succese de casă din ultimii zece ani printre care controversatul JFK, Robin Hood, The Untouchables, în Field of Dreams, cit și în Dances with Wolves, film distins cu 7 Oscaruri. Așadar, alături de Whitney Houston, starul Kevin Costner asigură filmului

Bodyguard o ținută actoricească de o mare valoare și personalitate.

Acest film a fost nominalizat la Premiul Oscar pentru cel mai bun cîntec original („Run to you” și „Whole New World”). Este o producție „Tig Productions” în colaborare cu Kasdan Pictures, 1992. Din nou grație companiei Guild Film România dispunem de un mare succes cinematografic difuzat prin Româniafilm.

RALUCA VRABIE ■

AGENDA CULTURALĂ

■ ■ COLOCVIU: Pe 6 mai, la Piatra Neamț va avea loc colocviul despre mass-media Gala Ideilor Incomode, cu tema „A IV-a putere în stat”.

■ ■ OPERA: Pe 11 mai, Opera Națională din Chișinău prezenta spectacolul de operă Turandot, la Opera Națională din București. În perioada 6 mai — 1 iunie va avea loc la Timișoara Festivalul Internațional de Operă și Balet. Este pentru prima dată de cînd, în țara noastră un festival este dedicat exclusivitatei genului (cu participarea tuturor operelor din țară — în număr de 5). Directorul festivalului este dl Virgil Posdirectorul Operei din Timișoara.

■ ■ EXPOZIȚII: Pe 5 mai, la Biblioteca Ion Neculce din București va avea loc expoziția de carte „George Coșbuc — operă împlinită în lumina adevărului”. În perioada 7—17 mai la Craiova va fi organizată Expoziția de pictură a lui Gheorghe Burlacu, la Galeriile de Artă TRADEM. Pe 10 mai, Muzeul de Artă din Brașov, va avea loc expoziția „Imagini belgiene în arta plastică și fotografică”. În perioada 10—31 mai va fi organizată expoziția de pictură „Flori”, a Veronicăi Zăgrăvu, la Muzeul de Artă din Pitești. Pe data de 11 mai, va avea loc la Muzeul Luptei pentru Independență din Giurgiu expoziția „Din istoria monarhiei constituționale în România”.

■ ■ FESTIVALURI — CONCURS: În perioada 12—16 mai va avea loc la Buzău Festivalul-concurs „Mihaela Runcanu”. În perioada 7—9 mai, la Teatrul Popular din Călărași se va desfășura Festivalul-concurs de interpretare a muzicii ușoare românești „Flori de mai”. În perioada 7—9 mai, la Centrul Cultural din Slobozia, va avea loc ediția a II-a a Festivalului concurs de interpretare a liedului, „Ionel Perlea”.

RALUCA VRABIE ■

E posibilă o universitate fără bibliotecă? Da: la Buzău!

Că în Buzău a luat ființă o instituție particulară de învățământ superior, Universitatea DACIA, e un lucru bun, cu cât sunt mai multe posibilități pentru tineri de a se instrui, cu atât mai bine. Cine cercetează însă mai atent activitatea în Universitatea amintită, constată că foarte multe nu sunt în ordine. Astfel, spațiile necesare ținării cursurilor și seminariilor sunt de totuși insuficiente, lipsesc cabinetele de practică pentru studenții de la Stomatologie, lipsesc cursurile și alte materiale de studiu. Dar lucrul cel mai strigător la cer este lipsa unei biblioteci, o universitate fără bibliotecă! Ar mai fi de spus că în loc să s ocupe de rezolvarea acestor probleme stringente, dl. director general Constantin Niculescu, încadrat cu frumosul salariu de 140.000 de lei pe lună, își vede de propriile interese. În timp, muritorii de rînd trebuie să plătească sume mari de bani pentru a putea urma cursurile Universității, fiica dlui Niculescu și alte rude ale Domniei sale sunt scutite de taxe. Oare Ministerul Învățămîntului nu are nimic de spus?

DAN STROIE ■

Un roman plin de „răutate”

Cămașa de forță

În colecția Purgatoriu a Editurii NEMIRA din București, a apărut recent romanul Cămașa de forță, semnat de tînărul și înzestratul autor Leonard Oprea. După apariția primelor două volume (Domenii interzise — povestiri și nuvele fantastice și Radiografia clipei — schițe și povestiri, carte interzisă vreme de șase ani de cenzura ceaușistă), iată apărînd pe piață un roman care, sintem convingiți, va stîrni atît aprecierea cititorilor, cit și a criticii de specialitate.

În ciuda vîrstei, Leonard Oprea se anunță a fi un profund și fin analist, un exersat observator al tipologiei umane. Prin personajul său central — Inochentie Damian — autorul pare a realiza o introspecție în „odiseea” regisirii și a întoarcerii în șine. Bine conturate sînt și alte personaje (Clavdia, dna Cruceriu supranumită „odalisca” medicul psihiatru, Caraiman, Arpegia etc.) Puțină răutate psiho-socială, puțină otrăvă adunată pe fundul sufletului iluminează personajele din chiar interioarele conștiinței lor.

În ciuda unor observații uneori specioase, cartea de-aia nu e un profund parfum al vieții. O undă poetică o străbate de la un capăt la altul, insinuîndu-se, ca păcatul în poalele femeii, autorul aluneacă într-un erotism învă-

lurilor. Firește, experiența uneori un gust de migdal.

Punct și de la capăt. Autorul este un cerebral bir temperaturat. Acele crize de structurare interioară, bir jucate, bine regizate, acea chetărie cu sine însuși, acea dedublare a ființei introvertite și extravertite, aceea rodere la rădăcina ființei, această vătăleală sănătoasă prin toate crizele existențiale fac de autor un prozator de mare chiar dacă aflat abia la treia carte. Vă propunem să-l urmăriți cu încrederea respectului cuvenit unei profesii în care te simți (și chiar ești) rege și sclav în egală măsură.

DORIN SALAJAN ■

MICKEY ROURKE

la porțile infernului!

Titlul rămâne valabil indiferent de rolul pe care l-a interpretat vreodată într-un film. Un demon cu chip de inger sau un inger cu chip demonic, fizionomia lui poate sugera la fel de bine raul și lădă și nu poți ști niciodată dacă ce se vede pe chip e neapărat și înăuntrul lui pentru că el traversează subtil și repetat granița dintre cele două extreme. Oricum foarte greu de prins într-o schiță. Alan Parker (Angel Heart) l-a definit a fi „tulburător și naiv, caustic și ingenuu. Scopul lui nu e să reflecteze ci să incite. Mickey e un romantic”. La Hollywood e numit „The Bad Boy” pentru că refuză să facă jocul ce se numește System Star deoarece îi repugnă. Adevărul e că în genul provocator, de mult nu s-a comportat atât de bine cineva: se întâmplă de multe ori să apară la o serată și o barbă de 3 zile, cu părul albit, jeansii rupți și duhul a alcool! Înșă e modălitatea lui de a demonstra acestei „frumoase” lumi că nu se va conforma practicilor ei: „Oamenii de cinema sint cei care m-au dezgustat de cinema. E mai multă afacere de-

cit artă”. Rezultatul: o reputație de nonconformist, dacă nu chiar anticonformist, care, ce-i drept, i se potrivește de minune, dar îl și enervează eiteodată. Se comportă de o anumite manieră, cu siguranță nu ca cea a celorlalți și în nici un caz cea pe care o aștepti de la un actor „cumin-te”. Dar, pentru el, esențialul este să fii onest și sincer cu tine însuși pentru că nu trăiești decit o singură dată”.

E totodată conștient de faptul că a acționat cum nu trebuie uneori și a comis erori. Dar în fond, tot ceea ce contează e să-ți urmezi drumul și să încerci să nu te abați de la conduita propusă. Și apropo de drum, e de notorietate pasiunea lui Mickey pentru motocicletă și aprecierea vieții prin prisma acestui hobby ca fiind o „aventură sălbatică”.

Anul trecut, considerind cariera sa cinematografică la ananghie (din 1986 a cunoscut eșec după eșec), decide să-și facă debutul ca boxeur profesionist, asta ca să se defuleze revenind la una din primele lui iubiri. Și astfel află că el, înainte de a fi actor, pe vremea când încă mai

trăia la Miami, făcea box amator în echipa lui Angelo Dundee, managerul marelui Mohamad Ali. Și era înzestrat! Judecați singuri: a susținut douăsprezece meciuri și le-a câștigat pe toate! Ghinionul însă a făcut imposibilă avansarea la profesioniști: o comotie cerebrală a pus capăt speranțelor sale sportive. Și astfel Philip André Rourke (rebotezat „Mickey” de mama sa pentru că era un bebeluș atât de plâpind încit îl asemăna cu un șoricel) s-a îndreptat către meseria de actor. Instalat la New York a urmat cursurile de artă dramatică la Actors Studio, celebră școală a lui Elia Kazan și care a dat cel mai mare număr de legende ale cinemaului american: James Dean, Marlon Brando și mai aproape de noi Robert De Niro. A muncit timp de 5 ani, timp necesar pentru el de a-și dezvoltat o tehnică cu care se simte bine, pentru că părerea lui este, în ciuda oricăror păreri ale altora sau a acțiunilor lui ce contravin acestei afirmații, că „important este să fii un bun actor”. Astăzi însă declară ostentativ, fără nici un respect pentru aceas-

tă meserie:

„Orice imbecil poate fi actor, orice imbecil poate deveni star de cinema fără să fie obligatoriu un mare actor. Cum, atunci, vrei ca eu să iau această profesie în serios? Apreciez libertatea pe care ea mi-o dă: sint bine plătit, am timp pentru mine, nu trebuie să mă scol în fiecare dimineață pentru a merge la serviciu... Dau tot ceea ce mi se cere, tot ce am, dar știu că e o mică parte din mine care s-a distanțat de această meserie. Ca și cum, pe drum, aș fi pierdut un lucru, un amănunt ce contează totuși...”. Pentru ce continuă el să joace oare? Răspunsul său e acesta: „Cred că o fac în continuare pentru că nu vreau să abandonez. Am abandonat boxul, am abandonat și alte lucruri. Nu mai vreau să abandonez ceea

ce am întreprins. Și pe urmă ce altceva aș putea face?” Și totuși, când e în fața unei camere Mickey pipăie fericirea. Se dăruiește efectiv și-l simți că se transformă. Poate face roluri splendide cum e cel din Angel Heart și de la care, din păcate, nu a mai cunoscut un succes triumfător. Ultimul său film Harley Davidson and The Marlboro Man (unde împarte afișul cu Don Johnson) nu e întocmai o culme a talentului său dar e de pe-acum intrat în legendă. Comediant instinctiv și cu sensibilitate exacerbată, îndrăgostit de Harley Davidson și de vieți mistuitoare în toate sensurile posibile, afirmă că nu e interesat decit de roluri controversate și de personaje contradictorii. Păi ce, te poți cu Mickey Rourke?!

Bon Jovi sincer, serios, dar mai ales foarte tătic deja!

7 EXTRA: Ce te-a îndemnat să crezi noile tale cintece?

Bon Jovi: În primul rind agia evoluției unui cîntec de fază de inspirație la cea finală. Sau de la partitură pînă la reprezentarea live. Și pe urmă, cînd știi că tu ești cel care le interpretează și că ele mișcă pe cineva, asta este pentru tine cea mai mare recompensă. Știi că prin cîntecele tale ești iubit și că oricare ar fi drumul tău, cineva te iubește. Cred că acest lucru e adevărată sursă de inspirație pentru noile piese: să menții acest sentiment ce ți se poartă. Din contră, dacă aș fi cîntat numai reluări sau dacă aș fi fost vocalul, deci executantul unui alt grup, ar fi fost cu totul diferit. Pentru mine, compoziția e cea mai importantă.

— Ce e cu manuscrisul ăsta pe masă, pregătești un rol?

— Nu (ride). E un scenariu pe care mi l-a dat Emilio Estevez în timpul Jomug Guns. Se numește Romeo's Bleeding.

— Interesant titlu...

— Cînd l-am citit, m-a a-

tras imediat. Vreau să compun muzica filmului.

— Vrei să scrii banda originală?

— Da. Abia am început să-l citesc și am deja capul plin de idei. Iubesc într-adevăr acest titlu, și e foarte bine că se întîmplă așa, compun mai lejer. Gary Oldman va fi starul filmului, e unul din actorii mei favoriți. Și-n cazul acesta am un motiv în plus și chef să scriu pentru acest film.

— Să compui e o treabă foarte diferită de ceea ce faci tu de obicei?

— Da, pentru că trebuie realmente să trăiești piesele, chiar dacă textele sint fictive, dar aici e vorba de a transpune o poveste în muzică.

— Ești un fan de cinema?

— Ador să merg la cinema și vorbesc foarte serios! Și apoi, grație lui Emilio Estevez, care primește o mulțime de filme, pot, între două interviuri, să le urmăresc acasă, de exemplu acum văd Malcolm „X”.

— E simpatic...

— Încă nu am văzut finalul dar printre interviuri mă

mai uit și la el... Trebuie neapărat să văd și The Grying Game pe care se pare că toată lumea îl apreciază. Mama îl găsește cam vulgar. Dar dacă mamei nu i-a plăcut, trebuie să fie genial (ride). Recent am văzut Hoffa.

— Și cum îl găsești?

— Jack Nicholson e un zeu, e într-adevăr genial. Am mai văzut Scent Of Woman în care joacă Al Pacino. E un actor senzational. Știe să convingă, mai ales în monologul de la sfîrșit. The Godfather e de altfel pentru mine cel mai bun film al tuturor timpurilor. Da, Pacino e actorul meu preferat.

— Ți-ar plăcea să faci cinema?

— Pentru divertisment, da. La început eram interesat de un rol în Blaze Of Glory, dar m-am răzgîndit. În fond, eu cînt, nu știu să joc comedie. Dar mă tentează să încerc. Mi-ar plăcea să-mi demonstrez că pot s-o fac. Dar știu că nu voi fi niciodată un actor adevărat. Nu pot să pretind că aș fi ca un rol extraordinar de bine.

— Mai e puțin și vei deveni tată? Ce simți?

— Super, de-a dreptul super. Mă entuziasmează. Sint deja pregătit să-l fac pe-al doilea! Cu acest copil, sint că viața mea se trezește și îmi vine să strig lumii întregi bucuria și satisfacția mea (ride).

— Te îngrijorează ceva?

— Nu, nimic în afară de sănătatea copilului. Am prevăzut totul (ride), chiar cum o să-i dau una peste fund de cum o să apară. Îl voi onora ca și soția mea numindu-l „Majestatea Voastră”. E pentru prima dată cînd aștept ceva cu atîta nerăbdare, sint cu adevărat fericit.

— Soția ta de cît timp e însărcinată?

— De 6 luni. Deja ni-l imaginăm, e foarte pasionant.

— Crezi că o să fie fată sau băiat?

— Nu știu. Vreau doar să fie sănătos. Mi-am dorit o ecografie, să-l admir înima, gura, minulele și piciorușele. N-am crezut niciodată că aceste detalii pot fi atît de importante. E incredibil! Doctorii m-au întrebat dacă vreau să aflu sexul copilului dar-am răspuns că prefer să rămîin surpriză. Dar ei știu

deja, chiar și surorile!

— Crezi că faptul că vei deveni tată va influența muzica ta?

— Nu cred, și dacă va fi cazul, sper să nu fie o schimbare în sens negativ, ca la alte persoane. De exemplu, Kurt Cobain pozează pentru reviste cu copilul. Dar Nikki Sixx de la Mötley Crue are mulți copii, Sebastian Back de la Skid Row are și el și asta nu i-a influențat, sper ca și eu să mă comport normal.

— Ai deja un prenume pregătit.

— Nu, pentru că n-am avut încă timpul să mă gîndesc. Împreună cu soția mea, pregătesc sosirea micuțului. Am cumpărat un pătuț, jucării și alte fleacuri. Soția mea e extraordinară pentru că ea se gîndește la toate, lucru de care eu sint incapabil, dar e firesc pentru că e primul meu copil. E altceva decît să te gîndești să cumperi un Ferrari sau ceva asemănător. Dar într-o zi, o să cumpăr și o mașină pentru copilul meu (ride).

Formidabil și înduioșător, nu? Și mai ziceați că Bon Jovi e așa și pe dincolo!

FM
96,1 MHz

radio
CONTACT

Topuri — Radio Contact

TOP 30 — ediția 17

• TOP SLOW & BLUES

1. MICK JAGGER — Angel In My Heart
2. FREDDIE MERCURY — In My Defence
3. DEPECHE MODE — One Caress

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. EXTREME — Tragic-Comic
2. GEF HARISON — I Was Born To Be A Rolling Stone
3. LEVEL 42 — Leaving Me Now

• TOP 30

1. ACE OF BASE — All That She Wants
2. THE BELOVED — Sweet Harmony
3. DEPECHE MODE — I Feel You

Să vezi și să nu crezi: idolul sexului slab își iubește nevasta!

Richard Gere: „Mă excită femeile puternice și independente ca Cindy Crawford”

Richard Gere — bogat, faimos și căsătorit cu una dintre femeile cele mai frumoase din lume, manechinul Cindy Crawford — reprezintă imaginea posibilei fericiri la Hollywood. După enormul succes cu filmul *Pretty Woman*, Richard Gere revine pe ecran cu *Sommersby*, unde are ca parteneră pe Jodie Foster.

— Ce părere aveți despre dvs. la 42 de ani și cu două succese cinematografice?

— Părul alb este rezultatul vârstei mele și nu am nici o intenție să renunț la el. În ceea ce privește succesele cinematografice, mă simt mulțumit până la un anumit punct. Am multe alte lucruri la care mă gândesc.

— De exemplu...

— De exemplu, budismul, meditația spirituală, cauza Tibetului — sugrumat de răpitorii chinezi, și America Centrală. Fac parte dintr-un grup care are ca scop ajutarea populației oprimată din zonele menționate. De asemenea, angrenarea mea politică în favoarea Partidului Democrat, lupta pentru mediul ambiant și muzica, adevărata mea pasiune.

— Și cum procedați pentru a împăca toate aceste preocupări umanitare cu complicitatea lume a Hollywoodului?

— Pentru mine este foarte ușor. Mi-am rezolvat de puțin timp conflictele interne, în

prezent simțindu-mă într-o pace deplină, cu privire la imaginea mea ca stea de cinema. Caut să joc în filme după urma cărora să mă îmbogățesc și-mi urmez drumul.

— Ce v-a oferit, în termeni artistici, filmul *Pretty Woman*?

— Multe. A fost primul meu rol ușor pe care l-am interpretat în toată cariera, care mi-a dat posibilitatea să-mi folosesc toată ironia de care sunt capabil. *Pretty Woman* are multe asemănări cu comedile din anii '30-'40, este o fabulă care se sprijină în mod substanțial pe fascinația visului. Filmul spune spectatorului că a visa este un drept și că totul este posibil dacă nu ne împiedicăm de rațiune.

— Ce v-a impresionat cel mai mult din scenariul filmului *Sommersby*?

— Scenariul acestui film mi-a plăcut din mai multe motive. În primul rând, pentru că mi-a amintit un mare adevăr: și anume că fiecare dintre noi avem mii de personalități în interiorul nostru, iar datorită mea ca actor este de a le scoate la lumină, una câte una. Și în al doilea rând, pentru că este o splendidă baladă poetică și tragică, baladă care vorbește de idealuri, minciuni și căutarea propriei identități într-o țară devastată de război.

— Și dumneavoastră sunteți în căutarea propriei identități?

— Regizorul de teatru, polonezul Grotowski, zicea că un actor, în decursul carierei sale, printre nenumăratele personaje existente, caută unul anume. Eu, totuși, absorb toate personajele, dar continui să rămân eu însumi.

— V-ați apropiat de budism cu mulți ani în urmă și sunteți prieten cu Dalai Lama. Nu v-ați gândit niciodată să turnați un film despre Tibet?

— Am finanțat mai multe filme documentare despre Tibet, dar ciudat lucru, nu am găsit nici un scenariu care să poată fi transpus pe ecran. La Hollywood, există puține întâmplări de acest gen.

— Ce părere aveți despre Bernardo Bertolucci care realizează un film despre Buda?

— Mi se pare minunat, Bernardo este prietenul meu și mi-a dat să citesc scenariul înainte de a începe filmările, pentru a-i da unele sugestii. I l-am arătat și unuia dintre profesorii mei care acum interpretează unul din rolurile principale.

— În *Occident*, interesul pentru culturile orientale este din ce în ce mai mare. Care este motivul?

— Motivul e simplu. Oamenii suferă și vor să fie fericiți. Structura socială în

care trăim nu ne îngăduie să ne acceptăm suferința, nici nu ne pune la îndemână instrumentele necesare ca s-o depășim.

— Sunteți căsătorit cu Cindy Crawford, unul dintre manechinele cele mai apreciate, care câștigă milioane de dolari pentru fiecare pas pe care-l face. Cum priviți succesul și independența soției dumneavoastră?

— Cu mare pasiune. Mă

excită femeile puternice și independente. Și Cindy așa este.

— Și cum de reușiți să fiți fericit în căsătorie, să duceți o existență pașnică și să practicați meditația transcendentă într-o ambianță atât de „malignă” precum aceea de la Hollywood?

— Secretul este să nu dai cinematografului mai mare importanță decât o are.

Traducere și adaptare de ALEXANDRU LINCU ■
(după interviul publicat în revista spaniolă *Tiempo* din 15 febr. 1993)

Michael Jackson în pericol de devastare fizică

Deși MICHAEL JACKSON susține că albirea pielii sale ar datoră unei boli de piele, se pare că adevărul este cu totul altul. Dieta și cura urmate de MICHAEL la sfatul unui „guru” indian SADHANNA KHALSA cu siguranță nu i-au prilit, MICHAEL fiind în ultima perioadă cu sănătatea din ce în ce mai fragilă.

Prin această transformare, cântărețul cel mai bogat și popular din lume plătește 13 ani de intervenții chirurgicale plastice. Efectele colaterale foarte vizibile s-au putut revela pentru prima oară, odată cu apariția lui MICHAEL sub lumina violentă a reflectoarelor.

În timpul aparițiilor sale din ce în ce mai rare, starul încearcă să-și ascundă devastarea prin anumite trucuri, câteva fiind deja cunoscute: șuvițe lungi de păr lăsate pe obraz, celebrii săi ochelari de soare negri.

Când este, totuși, constrins să iasă descoperit, MICHAEL are o slăbire evidentă a reacțiilor; neliniștit de distrugerea propriului său chip, megastarul a încetat aproape de a mai minca, făcând uz de medicamente experimentale, ce ar trebui să-l modifice tohusul țesuturilor sale chinuite.

EVELINA MAZILU ■

La Toya Jackson adoră șerpii

● *Doarme cu ei în pat!!*

Presa a relatat pe larg, pe parcursul anilor, nenumăratele ciudătenii ale celebrului Michael Jackson. Se pare că nici sora lui, nu se lasă mai prejos. În Statele Unite, interpreta de muzică rock și dansatoare La Toya Jackson, a devenit la fel de faimoasă. De curând, a scris o carte de „Memorii”, care a produs senzație. Cu această ocazie, s-a aflat că soții Jackson își snopeau copiii în băți!

Frumoasă, cu un trup mult învidiat de manechine, La Toya este de-a dreptul fascinantă de șerpi. Din păcate, de când adună în casă tiritoare de toate formele și mărimile, căsnicia ei este în pericol.

Nu dorm în aceeași cameră cu Jack, a declarat La Toya. În patul meu am doi șerpi: un pyton din Birmania și un boa constrictor. Îi prefer soțului, căci șerpii sunt afectuoși și dragălași, mult mai simpatici decât Jack.

„M-am măritat, a continuat sora lui Michael, deoarece mă temeam de familia mea. M-au amenințat cu răpirea și voiau să mă interneze într-o instituție „specială”. Atunci, din două rele l-am ales pe Jack, impresarul meu. Mi-a promis să mă protejeze și așa a procedat.”

Jack este cel care i-a descoperit talentul și care a lansat-o, ghidându-i pașii și făcând din ea o vedetă mondială a rock-ului.

La Toya recunoaște că nu își iubește soțul: „Nu îl iubesc, dar a fost și a rămas gentleman. Ca impresar e formidabil. Îl apreciez mult. Ca soț, în schimb, e departe de a se apropia de idealul meu masculin. Sint dezolată”.

Deși măritată, La Toya se consideră „o femeie liberă”. Dar ca să ajungă la ea, admiratorii vor fi nevoiți să treacă peste trupul unui pyton și al unui șarpe boa!

RALUCA VRABIE ■

Louis Malle: DAMAGE

● *Tatăl și fiul la concurență în același pat*

Recentul film al regizorului francez Louis Malle, *DAMAGE*, stârnește polemici, dar, mai ales, stârnește curiozitatea spectatorilor, fapt ce a dus la un impresionant box-office. Deja se poate spune cu certitudine că *DAMAGE* este o reușită. Filmul a fost construit pe baza romanului *Josephine Hart* și este vorbit în limba engleză, pentru a penetra mai eficient pe piața mondială.

La un plicticos cocktail, dr. Stephen Fleming, un diplomat englez cu toate tipicurile corespunzătoare, stabilește un contact vizual arzător cu o femeie, care nu este alta decât amanta... fiului său! Ajunge rapid în patul ei și este atât de „prins”, încât e gata să-și lase baltă cariera politică și chiar să-și părăsească soția. După ce ea mătură-

sește că propriul ei frate s-a sinucis din dragoste pentru ea, frumoasa duplicitară e dispusă, cu efortul subînțeles, să îl primească mereu, la fel de iubitoare, pe Stephen.

Anna Barton, amanta, e convingător interpretată de actrița franceză Juliette Binoche, iar soția înșelată e jucată de Miranda Richardson, nominalizată pentru premiul Oscar — cea mai bună actriță într-un rol secundar, pentru interpretarea rolului Ingrid din „Damage”. Dr. Stephen Fleming e jucat de faimosul actor Jeremy Irons.

Renumitul regizor Louis Malle a fost numit președintele juriului prestigiosului Festival al filmului de la Cannes din acest an.

ADA NICOARA ■

Comisarul Cattani revine!

Am fost în URSS în timpul revoluției din Tadjikistan

Chiar dacă nu mai apare în CARACATIȚA, ne aducem aminte întotdeauna cu plăcere de MICHELE PLACIDO. El ne povestește o întâmplare îngrozitoare prin care a trecut

(urmare din numărul trecut)

Tadjikistanul este cel mai mic stat al fostei Uniuni Sovietice. Are numai 8 milioane de locuitori, în mare parte musulmani care s-au ridicat împotriva Moscovei cerându-și independența. În timpul ciocnirilor au fost zeci de morți și de răniți.

Echipa lui Michele Placido, condusă de regizorul Vladimir Bortko, a alesese această zonă răvășită de conflicte la granița cu Afganistanul fiindcă filmul era bazat pe in-

timplări din războiul ruso-afgan care luase sfârșit cu un an în urmă. Placido interpreta rolul unui căpitan parașutist rus care moare salvând civili nevinovați. „Mă gândesc cu groază că realitatea ar fi putut să întrecă ficțiunea cinematografică”, mărturisește Placido, „și cu adevărat am riscat să mor într-un război de ale cărui cauze habar n-aveam la început”.

Placido are încă vocea gîtuită de emoție. Și totuși reușește să reconstituie dramatica înălțare a evenimentelor.

„Sosisem în Uniunea Sovietică în urmă cu două săptămîni”, spune el, „ca să încep lucrul la un film regizat de Vladimir Bortko, o producție foarte importantă, finanțată chiar și de guvern, prin care rușii hotărâseră să dezvăluie ororile războiului din Afganistan. În totuși tot e un film autocritic, ca filmele americane despre Vietnam. Aveam rolul principal, acela al unui ofițer rus cu față umană, fiindcă sunt cunoscut în URSS datorită Ca-

Michele Placido în „Caracatița” care l-a împus în lumea întregă

racatiței care a cunoscut un mare succes și aici. Odată sosit la Moscova, m-am întâlnit și cu ceilalți membri ai echipei și împreună am zburat la Dușanbe, capitala Tadjikistanului. Acolo am fost găzduiți într-o casă de țară, pentru că trebuia să filmăm scene de război care se desfășurau pe cîmpuri. Trebuia să spun că din prima zi am observat o mișcare neobișnuită de tancuri, iar zidurile erau pline de inscripții care însemnau la o revoluție islamică împotriva Moscovei. Apoi, a avut loc o demonstrație populară la care au participat mii de persoane. Eram îngrijorat, deoarece în Italia auzisem despre revolte care izbucneau în diverse state ale URSS care își cereau autonomia. Am întrebat dacă e

vreun pericol. Mi s-a răspuns că poliția ține situația sub control. Dar nu eram liniștit.

Întîmplările s-au desfășurat cu mare repeziciune. În dimineața zilei de luni 12 februarie, în timp ce mă îmbrăcam, am auzit împușcături dinspre oraș. Ce-i cu asta? am întrebat eu. Nu știu, mi-a răspuns cineva, dar i-am citit în ochi adevărul: erau primele semne ale revoltei. Cu fiecare clipă care trecea împușcăturile sporeau în intensitate. Apoi am auzit că zînd și bombe și zgomotul elicopterelor. Puțin după aceea am auzit un zgomot greu de șenile și am văzut sosind un tanc. Turela s-a deschis și a apărut un ofițer rus.

(va urma)

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE COLORATE (2)

● *Legende vorbesc despre miraculoasele lor însușiri*

Un „smarald” albastru : ACVAMARINUL

Varietatea albastră a beriliului — cea verde fiind smaraldul — este cunoscută sub denumirea de acvamarin. Superstiția a atribuit acestei gemeni puteri miraculoase, fiind considerată amuletă, mai cu seamă a celor născuți în luna octombrie. **Piatră a dragostei** — se spunea — el atrăgea afecțiunea celui iubit, își schimba culoarea în mina celui necredincios și asigura o căsnicie perfectă. Iar dacă ne ducem cu gîndul la lumea minunată a basmelor, aflăm că odinioară piticii și spiriduşii puteau fi chemați în ajutor din adîncurile pădurilor numai de cei care frecau un cristal de acvamarin miraculos.

Medicina empirică considera că apa în care a fost introdus un acvamarin tămăduiește bolile de ochi, larin-

gita și inflamațiile ganglionare.

Piatra roșie a dragostei: RUBINUL

Trăgîndu-și numele din latinescul *ruber* — roșu, de la culoarea sa, „ca singele”, ca „focul”, ca „vinul”, rubinul este una dintre gemele cu cele mai multe semnificații simbolice, fiind înconjurată de variate credințe și legende. Astfel, a fost considerat odinioară drept **piatră puterii divine**, a vieții și dragostei clocotitoare, dătătoare de curaj și inteligență, tămăduitoare tuturor bolilor, coșmarurilor și melancoliei. Există, de asemenea, credința că această piatră are și darul miraculos de a opri descompunerea trupului și de aceea pe pieptul morților se pune un rubin. Era considerată piatră favorabilă celor născuți în luna iulie.

Simbolul credinței : SAFIRUL

În lumea gemelor, culoarea albastră ne poartă cu gîndul, în primul rînd, la safir, piatră care timp de secole a scripuit în inelele dogilor Veneției, serênissima cetate stăpînată a întinsului apelor, în semn de continuă logodnă cu marea, a cărei culoare o înfrumusețea. O legendă orientală spune că safirul a luat naștere din niște ochi frumoși, asemenea unor flori de lotus, care au căzut în apă.

Astăzi, cele mai pure safire pot atinge la bursa pietrelor prețioase prețuri care le pot egala pe cele ale diamantelor. Remarcabil în comportarea safirelor față de lumină este în primul rînd diminuirea pînă la pierdere a strălucirii în lumină artificială, iar

în al doilea rînd, datorită unor fenomene specifice de reflexie, schimbarea nuanței prin mișcarea pietrei. Aceste proprietăți, după cum era și de așteptat, au dat naștere la superstiții și la legende, considerîndu-se că fenomenul este produs de o influență astrală.

Socotită piatră favorabilă mai ales celor născuți în luna aprilie, safirul înfrumusețește înțelepciunea și curătenia, simbolul credinței și al dragostei, ferindu-l totodată pe cel care-l purta de calomnii și de ispite. **Piatră monahală**, a castității, safirul era recomandat ca gema ocrotitoare de minia divină și atrăgătoare a spiritelor bune. În evul mediu și chiar mai spre zilele noastre, se considera că safirul are și o seamă de virtuți terapeutice, vindecînd melancolia și ferindu-l de accidente pe cel care-l purta.

Nestemata prieteniei : TOPAZUL

O altă gemă frecvent folosită în bijuterie este topazul. Avînd o culoare gălbuie, topazele pot prezenta, totuși, o gamă variată de nuanțe cum ar fi: incolor, fumuriu, verde, brun, violet, albastru sau roz (cele mai scumpe). Scrierile și transparența sa au făcut ca această piatră prețioasă să fie prezentă adesea în podoabele imperiale. Credința populară îl considera **piatră aducătoare de noroc**, mai ales pentru cei născuți în luna noiembrie, dar cu condiția să fie purtată în montură de aur. De asemeni, topazul era socotit **gema prieteniei**, avînd în același timp darul să combată minia, demența și să oprească hemoragiile.

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA ■

Concursul Internațional de Gimnastică — Ploiești 1993

- „Gimnastica feminină din România este cea mai bună din lume”!
- Organizarea concursului a lăsat de dorit!

Concursul de la Ploiești s-a dovedit a fi un eveniment sportiv de nivel valoric mondial. Au participat peste 150 de sportivi din 24 de țări. Organizatorii — „Federația Română de Gimnastică” și firma Advertising Integrated Systems, respectiv domnii Adrian Stoica (secretar general al Federației) și Iulian Bolozan (director general al AIS).

Iată câteva impresii de la fața locului:

- Sala arhiplină • căldură mare datorată lipsei mijloacelor de aerisire • Băuturile răcoritoare (gen fost-Brifcor) au dispărut imediat, ca și biscuiții sau alte produse alimentare • În fața publicului se bea Coca-Cola de către organizatori, juriu etc. În primele rînduri ale tribunei oficiale — prefectul Județului Prahova, Nicolae Bălănoiu • Vedeta concursului a fost, evident, Lavinia • La fiecare evoluție a ei fanii strigau „Milo! Milo!” • Primește chiar un premiu în valoare de 75.000 de lei de la unul dintre sponsori! • Organizarea... — rezultatele probelor comunicate tirziu • notele anunțate doar în limba română • Multe dintre aparatele necesare concurenților au lipsit (de ex. saltelele de aterizare) • Spațiul de desfășurare al concursului — foarte strîmt • În ceea ce privește juriul, s-au făcut probabil unele mici greșeli, datorate se pare introducerii noului cod de arbitraj •

Turnul Babel sau conferința de presă organizată la acest concurs!

S-a vorbit în italiană, germană, engleză și... română! Dar... totuși, noroc că s-a vorbit, deoarece dl. Iulian Bolozan, director general al A.I.S. sugerase ziariștilor ca această conferință de presă să dureze... 15 minute. În plus, la un moment dat își exprimase regretul inexistenței unei legi a cenzurii (sperăm că în glumă)!

Conferința de presă a fost susținută de dl. Ermanno Badieri (cetățean italian), reprezentant al „Federației Europene de Gimnastică”. La conferință a participat și un ziarist olandez.

Întrebările revistei noastre:

- Care credeți că este nivelul acestui concurs?
- Eu am mai asistat și în alte date la concursul de la Ploiești, dar anul acesta a fost de un înalt nivel la care sincer, nu mă așteptam. Țările participante au fost multe, și de o mare valoare.
- Care considerați că este nivelul gimnastelor române?
- Eu nu am nici un fel de dubiu că gimnastica feminină din România este cea mai bună din lume. Eu cred că acest lucru va continua pentru că am în vedere transformările care au loc în ultimii ani în țările din Est. Am asistat la antrenamentele de dinainte de concurs și am ajuns să cred că și în anii care vor urma, gimnastica română va fi la cel mai înalt nivel.
- Ce sportiv vi s-a părut reprezentativ în acest concurs?
- Evident, Lavinia Miloșovici!
- Credeți că în anii următori ar fi indicat ca acest concurs să se desfășoare tot la Ploiești?
- În primul rînd sînt sigur că aici a existat un maxim efort și bunăvoință din partea organizatorilor. Știm însă că aveți și la București o sală de sport care cuprinde mult mai multe locuri pentru spectatori. Evident că această schimbare ar comporta riscuri, dar nu numai de dumneavoastră depinde dacă doriți să vi le asumați!

RALUCA VRABIE ■

BĂIEȚI, INDIVIDUAL COMPUS: 30 APRILIE — Locul I: Rustem Șaripov (UKR), Locul II: Alexandr Kolivanov (RUS), Locul III: Dimitri Vasilenko (RUS).

FETE, INDIVIDUAL COMPUS: 1 MAI — Locul I: Lavinia Miloșovici (ROM), Locul II: Ludmila Stovchataya (UKR), Locul III: Daniela Mărănducă (ROM).

FINALELE PE APARATE. BĂIEȚI — 2 MAI. Cal cu minere, Locul I: Eric

Pousade (FR); Sol, Locul I: Vasilenko Dimitri (RUS); Inele, Locul I: Rustam Șaripov (UKR); Sărituri, Locul I: Cristian Leric (ROM); Paralele, Locul I: Rustam Șaripov (UKR); Bară fixă, Locul I: Rustam Șaripov (UKR). **FETE** — Sărituri, Locul I: Lavinia Miloșovici (ROM); Paralele, Locul I: Lavinia Miloșovici; Bîrnă, Locul I: Lavinia Miloșovici; Sol, Locul I: Rusam Ludmila (RUS).

FOTBAL, DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

• La exact o lună de zile pînă la meciul de la Kosice al reprezentativei noastre, campionatul Diviziei naționale și-a derulat etapa cu numărul 26 • Cu o singură excepție gazdele și-au impus legea, fiind consemnate și trei rezultate de egalitate. Dintre acestea, două vor avea, probabil, o importanță majoră în configurația finală a clasamentului • Este vorba de partidele F.C. Petrolul — Electroputere și Rapid — „Poli” Timișoara, în care s-a înregistrat de altfel același scor (2—2). Ploieștenii ajung astfel la —8 (alături de F.C. Selena) la „adevăr”. „Poli” la —5, iar giuleștenii nu reușesc desprinderea de studenții craioveni, în cursa pentru un loc în Cupa UEFA • Celălalt meci nedecis, Gloria —

F.C. Inter (0—0) • După unele sincope (în fața reșitelor, respectiv „rapidistilor”), Steaua (1—0 cu Sportul Studențesc) și Dinamo (3—0 la Galați, cu Oțelul) continuă lupta pentru titlu, un pronostic privind laureata fiind greu de dat • După „dubla” din Cupa României și ratarea calificării în semifinale, F.C. Brașov s-a răzbunat pe Dacia Unirea cu un sec 3—0 • În derbyul disperării, F.C. Selena — Progresul 2—1 • C.S.M. Reșița „moare” frumos cedînd cu un scor similar în fața studenților clujești • Victorie la limită (3—2) și în Bănie în disputa Universitatea — F.C. Farul • Pe primele locuri: 1. Steaua (44 p), 2. Dinamo (43 p), 3. Universitatea (32 p), 4. Rapid (32 p), 5. Gloria (28 p), iar în

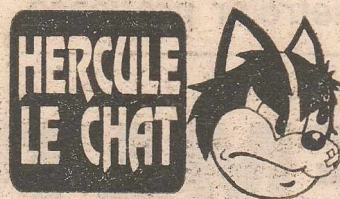
subsol: 14. „Poli” (21 p), 15. Progresul (19 p), 16. Petrolul (18 p), 17. F.C. Selena (18 p), 18. C.S.M. Reșița (13 p). • Din etapa viitoare (9 mai) reținem: „Poli” — Steaua, Dinamo — Petrolul, Progresul — Universitatea și Dacia Unirea — Rapid. • Săptămîna trecută au avut loc numeroase întîlniri în grupele preliminare C.M.: Portugalia — Scoția 5—0, Elveția — Italia 1—0 (1); Anglia — Olanda 2—2, Norvegia — Turcia 3—1, Polonia — San Marino 1—0 (2); Spania — Irlanda de Nord 3—1, Irlanda — Danemarca 1—1 (3); Cehoslovacia — Țara Galilor 1—1 (4); Rusia — Ungaria 3—0 (5); Bulgaria — Finlanda 2—0, Franța — Suedia 2—1 (6). (P.L. Dumitrescu).

Paralele inegale

• PROFET ÎN ȚARA ALTAUIA. În turneul final al Campionatului european al cluburilor la baschet masculin, așa-numitul „Final four”, cei mai buni jucători au fost, ca o curiozitate, de altă naționalitate decît cea a echipei în care au evoluat. Astfel de la PAOK Salonic s-a remarcat grecul... de origine iugoslavă Branislav Prelevici, principalul marcător al competiției, pentru Treviso (Italia) a jucat cel mai bine croatul Tony Kukoc, iar formația franceză Limoges l-a avut ca principal realizator pe americanul Michael Young. Situația tinde să se generalizeze în mai toate disciplinele de echipă... • CANDIDATURA. Tenismanul american John McEnroe, în final de carieră, și-a depus candidatura la postul de căpitan-nejucător al echipei SUA de „Cupa Davis”, făcînd o declarație în acest sens în „Los Angeles Times”. După cum se știe, SUA au fost învinse în martie de Australia, ceea ce l-a determinat pe McEnroe să declare: „Păstrarea lui Tom Gorman la cîrmă formației noastre ar fi o gîmă enormă”, adăugînd că temerile în ce-l privește, el avînd reputația unui turbulent, nu sînt justificate. Pe scaunul de căpitan-nejucător mă pot stăpîni, e altceva decît cînd ești în teren”. • PREMIERĂ. Pentru prima dată după război, la o competiție oficială va apărea selecționata de fotbal a Republicii Ceha, fără fostă „stăruță”, Slovacia. „Evenimentul” se va produce la Universiada de vară de la Buffalo (SUA), ce se va desfășura între 8 și 18 iulie. Pe de altă parte, organizatorii au anunțat că Jocurile mondiale universitare vor fi un succes deplin, atît din punct de vedere al participării (peste 100 de țări și-au trimis inscrierile), cît și financiar, reușindu-se cooptarea unui sponsor puternic (o cunoscută marcă de băuturi răcoritoare), care a și vărsat 4 milioane de dolari.

• DE LA RĂZBOI, LA GOLF. Uzina militară din localitatea chineză Xinxing, din provincia Sichuan, se află în curs de reprofilare, renunțînd la producția de armament. Utilajele, care pînă în prezent produceau lansatoare de rachete, au fost fie înlocuite, fie reprofile pentru fabricarea de... crosse de golf. Cum ar veni, lansatoare de altfel de rachete. • FĂRĂ BOX. Fostul campion mondial de box la toate categoriile, americanul Mike Tyson, care, după cum se știe, ispășește o pedeapsă cu închisoarea de 6 ani pentru un viol, a fost recent vedeta populației emisiunii a Canalului NBC „Dateline”. Cea mai spectaculoasă declarație a lui Tyson a fost că nici un moment în timpul reclusiunii nu s-a gîndit la box, ba, mai mult: „Nu visez nimic din lumea exterioară. Cînd dorm, în visele mele nu apare decît închisoarea”. Pe de altă parte, Tyson a negat convertirea sa la islamism anunțată de presă, afirmație confirmată și de avocatul său, Alan Beshowitz. • TRANSFER. Prietenul lui Gică Popescu de la Philips Eindhoven, atacantul brazilian Romário, va fi transferat, după toate probabilitățile, la sfîrșitul actualului sezon, la echipa lui Belodedict FC Valencia. Singura problemă în suspensie este, ca de obicei, cea a banilor. În timp ce clubul olandez solicită 7 milioane de dolari pentru transfer, spaniolii sînt de acord cu „numai” 4 milioane, sumă ce pare chiar prea mare în viziunea președintelui Arturo Tuzon. În schimb, Romário și-a exprimat intenția de a părăsi Eindhoven pentru Valencia, declarația fiind făcută cu prilejul participării echipei olandeze la jubileul organizat în Spania în onoarea fostului campion mondial, argentinianul Mario Kempes.

TEODORA OPREA ■

In sfîrșit
s-a reglementat

Aveți, așa, o stare ninoasă, o ținem care va să zică, creanga cu legile, așa că semnalăm națiunii năucite de digitația pe abacuri pentru a calcula prețurile (că bani pentru minicalculatoare...) reglementarea, în sfîrșit, a instituției de drept de-i zice popular în lumea fotbalului trînteală. În sfîrșit, e pe față! Nu se mai umblă cu mîtușă de la Iași care primește din Oltenița banii pentru un meci aranjat la Reșița, acum se merge pe contracte, „legea părților”, cum se zice. Ați văzut și dumneavoastră negru pe alb contractul încheiat între Olimpia Satu Mare și o altă echipă din Divizia A, prin care în schimbul unui jucător se dădeau nu numai oarece bani, ci și 4 puncte de la alte echipe din județ. Totul scris și parafat! Acum, vedeți d-voastră, toată treaba asta nu exprimă decît faptul că s-a ajuns în asemenea hal cu corupția în fotbal, încît o astfel

de tranzacție pare firească. Și poate fi trecut pe hîrtie. Iar onor federația la și ea măsuri: o drastică penalizare cu 4 puncte. Precum în contract, care, după cît se pare, a fost modelul inspirator.

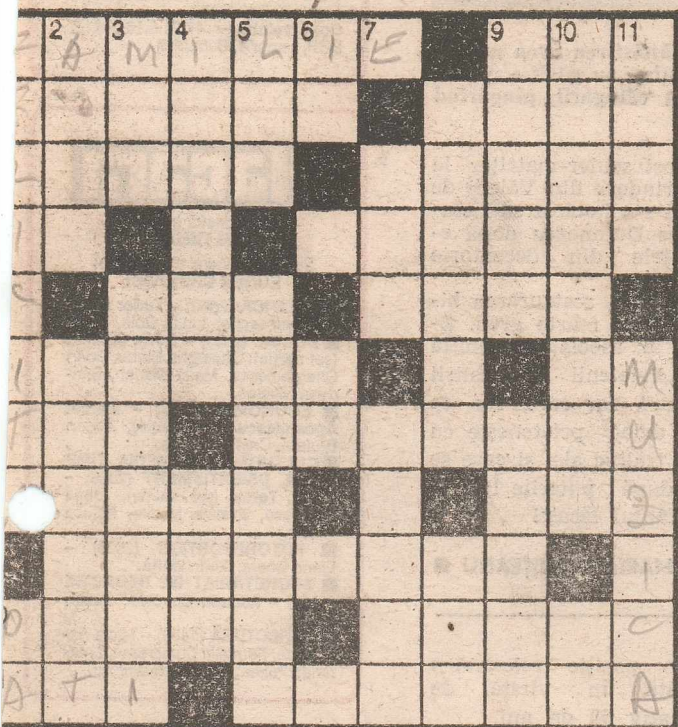
Păzea! Graur și-a tras rubrică!

Simpaticul televizionist Dumitru Graur, care, știe toată lumea, este totuși o ființă umană, a ieșit la bătaie în presa scrisă, după ce a terminat-o p-a vorbită, anunțînd națiunea că va avea o rubrică permanentă. Unde? În ziarul condus de cel care a fost prima țintă în decembrie '89 în sportul național „Scuipat viteză”, „Vremea”. Aicișă, dl. Graur se războiește cu cei care îi vinează perlele de cultură, dînd și oarece nume. Da? Știți cum îi face? Rău de tot! Curajos băiat! Dar nu într-atît de curajos încît să-i reproșeze ceva noului coleg de ziar, senatorul Corneliu Vadim Tudor, și el cu rubrică în „Vremea”. După cum știe tot națlul, masivul senator dă săptămînal de pămînt în „România mare” cu Dumitru Graur, dar acesta, lată, face și înghite. Ce vă spun eu, curajos băiat! Ha-zul este altul, însă. Observați, boieri dumneavoastră, cum se regroupează băieții de caracter!

Antologie REBUS

1976

Bun, bun...

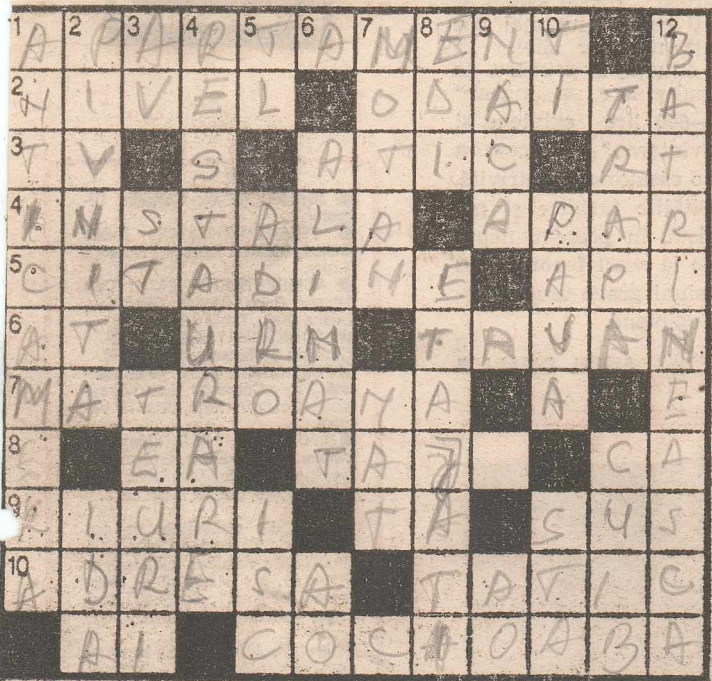
ORIZONTAL: 1) Bunul nostru comun — Un bun al nostru. 2) ...și străbunul nostru — Bună de tă. 3) Te pune pe calea bună — Bine legat. 4) O bucată de vreme — Comparativ pentru o gheață. 5) E între una și alta! — Bun de gătit. 6) Își revenea, plin de mindrie, cite bun — Finalul unui joc! — Tăiați pe din două! — Ni de gură. 8) Face bine inimă rea — Candoare! 9) Venit odinioară (pl.). 10) Măcar de-un parezgamplu — De bună credință (fem.). 11) Bunătăți de ultimă a! — Bine făcut.

urmată de urări de bine (inf.) — Rămas bun. 2) — Porneste cu urări de „Drum bun” și „Bun rămas” — Replica tare a unui bun de gură. 3) Părdat peste cap! — Certificat de bună purtare (pl.). 4) Văzut cu ochi buni — Centru în Flandra! 5) Poamă bună — Aranjat cu mult bun gust. 6) BON... APARTE! — Grăsime bună de gătit. 7) Bun de tăiat — Stringe bine o mină spartă. 8) Cu bune maniere — Bun de papagal. 9) E o bună-tate — Inconjoară Capul Bunei Speranțe. 10) A face mai bine — Lecui! 11) Bună de gură — Insoțește jocul și voia bună.

VERTICAL: 1) Explozie

MIREL GABOR ■

Locativă

ORIZONTAL: 1) Locuință la bloc, formată din mai multe camere. 2) Etaj — Cameră mică. 3) Abreviere pentru „televiziune” — Etaj scund situat imediat sub acoperiș — Curte! 4) A se muta într-o nouă locuință — Venea cu

sacaua pe la casele oamenilor. 5) Locuiesc la oraș (fem.) — Prefix pentru „albine”. 6) Apartamentul 15! — Specie de frasin — Plafonul unei încăperi. 7) Soția stăpînului casei. 8) La geam! — Orna-ment arhitectural în formă

de lujer — În fața casei! 9) Ape curgătoare — Apartament central! — La etaj. 10) Date care indică domiciliul unei persoane (pl.) — Stilul casei (dim.). 11) Acareturi pe margini! — Casă mică și să-răcăcioasă.

VERTICAL: 1) Cameră de așteptare. 2) Camera de la subsol — Inima zidarului! 3) Puțin avariata... la tavan! — Sus la streșină! — Rîgle pentru planșetele arhitecților. 4) Repararea unei case de valoare. 5) Tel! — Localitate din Italia — Corp de giscă!

Dictionar: URN, ADRO, NACA.

MIHAI ZGURBA ■

Dezlegările careurilor din nr. 17

Pe departe: PISCOT; CORT; ENTOMOLOGIE; STOMATOLOGI; TEME; ICURI; ERATA; OM; DL; ECATOMBA; A; ASU; ECO; RIN; CARI; ATITAT; ANIMALITATE; RT; ADEVARAT; IARNA; ELICE.

Buchet de mal: STINJENEI; I; TONITZA; ARS; AP; T; IRIS; A; NOD; ETC; OZN; EROS; AIAM; O; SATEN; SFIOS; SC; MUSETEL; U; RIFT; A; AC; TINARA; INR; PIATRA; SADI; CALE; SERBAN.

ANECDOTE DIN TOATĂ LUMEA

● La serviciul personal al unei întreprinderi, unui tînăr i se fac formele de angajare.

— Văd că schimbați cam des locul de muncă. Cît timp ați stat la ultima întreprindere unde ați fost încadrat? — Nu știu să vă spun precis pentru că nu am avut ceasul la mînă!

● Un tîp intră într-un restaurant și ia loc la o masă. Ospătarul își face apariția și fără să-l întrebe ceva, îi pune pe masă o farfurie cu ciorbă. Tipul se uită mirat la ospătar și-l întreabă: — Nu există mîncare la alegere?

— Ba da — răspunde acesta — dar totdeauna aveți de ales între asta sau nimic.

● Seara, pe la ora zece, soția intră în camera copilului și-i spune soțului care, așezat lângă patul micuțului îl

povestește acestuia un basm. — Au bătut vecinii în pereți că-i deranjezi. Vorbește mai încet, te rog!

— Ei, asta-i bună! Dacă vorbesc mai încet, adoarme copilul înainte ca eu să termin povestea.

● — Ei, John, acum că s-au încheiat lecțiile de tactică, spune ce-ai priceput din ele?

— Tactica este atunci cînd ai terminat gloanțele, dar continui să tragi ca și cum nu s-ar fi întimplat nimic.

● O persoană indiscretă îi mărturisește unui umorist că are urechile neobișnuit de mari, la care acesta, după un moment de reflecție, îi răspunde:

— Închipuiți-vă dumnea-voastră, urechile mele și mințea dumată: ce măgar minunat ar închipui împreună!

● În timpul războaielor napoleoniene, un tînăr subofiter întreabă pe un vechi soldat:

— Ce trebuie făcut pentru a ajunge cît mai repede colonel?

— Să faci totul ca să fii ucis — dar să nu reușești.

● Doi tineri căsătoriți primesc prietenii într-un apartament modern, pe care l-au achiziționat de curînd. La un moment dat, unul dintre oaspeți ascultă atent, căci aude un zgomot care i se pare ciudat.

— De necrezut! Abia v-ați mutat și aveți șoareci? — Întrebă el.

— Nu, nu sînt șoareci; sînt vecinii care mîncă pîine prăjită.

● La un cinematograful din centrul Capitalei rula un film de succes. Un oltean intră și la bilete de la casă. Peste două minute vine din nou și mai cere un bilet. Apoi, tot așa, la intervale scurte de timp. Casiera, exasperată, îi spune:

— Ce faci dom'le? Vii așa pe rînd? Dacă sîntei în grup, luați toate biletele odată.

— Nu, fir-ar să fie — răspunde olteanul, da' e unul la ușa care mi le tot rupe.

● Un optimist întreabă pe un vînzător de bilete de loto:

— Cît se poate cîștiga cu un asemenea loz?

— Un milion.

— Perfect. E exact ce-mi trebuie. Dă-mi, te rog, un loz. Ah, da' încă ceva; în ce zi e tragerea?

— Miercuri.

— A! Atunci nu mai lau, spune omul cu aer contrariat. E prea tirziu. De milionul acesta eu am nevoie luni.

● Vrînd să dăruiască soției un cal, soțul se duce la un tîrg, unde alegea l se oprește asupra unui cal superb, dar care pare greu de stăpînit.

— Crezi, întreabă soțul, că o femeie poate să stăpînească un asemenea cal năruș?

— Poate, răspunde negustorul, dar n-aș vrea să fiu bărbatul unei asemenea femei, capabile de o asemenea performanță.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRĂȘOVEANU ■

FLASH

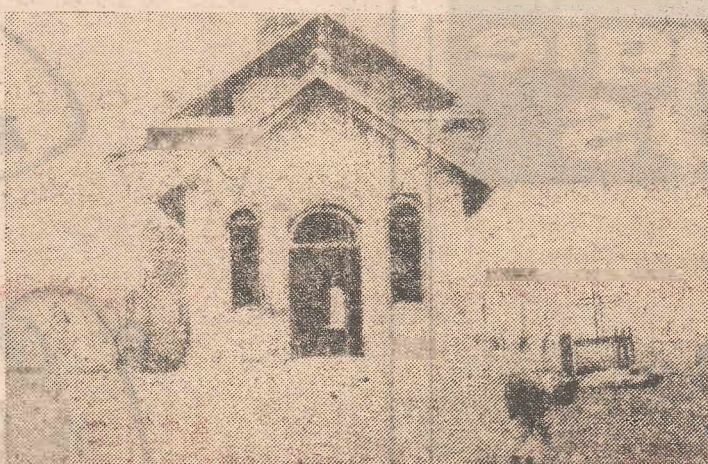
Demolată de comuniști,
jefuită de securiști,

O mănăstire renaște din propria-i cenușă

La doi kilometri de comuna Balaciu din județul Ialomița renaște o mănăstire, în ciuda vremurilor potrivnice care au desființat-o și a vremurilor grele prin care trecem astăzi. În 1822 boierul Neacșu Pitișteanu, împreună cu soția sa Ecaterina, înalță mănăstirea Adormirea Maicii Domnului. În Vinerea Paștilor a anului 1959, securiști plini de zel și de furie terorizează călugării, îi tund, le rad bărbile și îi alungă. Chiliile sunt transformate în fermă avicolă. La plecare, securiștii au luat tot ce se putea lua: de la animale și păsări până la sfintele icoane ale bisericii, icoane, veșminte. Pământul a fost luat de IAS și CAP. Din frumoasa biserică mai rămă-

sese o blată rugină.

După 1989, ceea ce mai rămăsese din biserică trece în programul de restaurări al Direcției monumentelor și siturilor istorice. Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române hotărăște reînființarea mănăstirii. Preafericitul Patriarh Teoctist îi trimite aici pe părintele Teofil Bădea, de la mănăstirea Craiova, din Prahova. Părintele stareț Teofil este tânăr, absolvent al facultății de teologie și a venit la Pitișteanu pe 27 august 1991. Când a sosit aici, a locuit, împreună cu alți câțiva frați, într-un bordei. S-a zbatut să construiască chiliile, grajdurile pentru animale și să facă cât de cât viața trăibilă în acest loc al lui Dumnezeu.

Sfântul lăcaș într-o fotografie din 1938. Mănăstirea avea nevoie încă de atunci de reparații urgente. „Soluția” au găsit-o comuniștii, care au demolat clădirea, arestind călugării, pingăriind odoarele.

Este mult de muncă și la cele patru hectare de curte și șase hectare de teren arabil, dar nimeni nu se plânge. Dintr-o corană din județul Suceava a fost adusă o bisericuță din lemn în care se țin slujbele.

Printre cei care vor să se călugărească sunt și tineri. Fratele Valentin are 17 ani, este din județul Prahova, iar hotărârea de a lua drumul mănăstirii a fost stabilită de mult, din copilărie. Speră ca peste câțiva ani să fie călugărit. Muncește mult. Iordache Laurențiu are 32 de

ani, a fost souler-mătriter la o întreprindere din Văleni de Munte și s-a hotărât să-l slujească pe Dumnezeu după evenimentele din decembrie 1989.

Lucrările la restaurarea bisericii merg foarte greu. Există și o asociație numită chiar „Prietenii mănăstirii Pitișteanu”, dar care nu se poartă deloc prietenește cu cei care trăiesc aici și care se luptă, după puterile lor, să înalțe sfântul lăcaș!

MARIAN GHÎTEANU ■

Mormintele misterioase din China

O femeie aproape vie după 2100 de ani!

În aprilie 1972, în suburbia estică a orașului Changsha din China, arheologii chinezi au scos la iveală un mormânt cu o vechime de peste 2100 de ani, datînd din timpul dinastiei Han. Se aflau acolo numeroase obiecte intacte, deosebit de valoroase; dar ceea ce a uimit cel mai mult a fost corpul unei femei, atît de bine conservat, încît țesuturile nu și pierduseră elasticitatea, iar chipul ei părea viu.

La sfîrșitul anului 1971, s-a deschis aici șantierul unui sanatoriu. În timpul excavațiilor s-a observat că peste tot pămîntul era ocră cu puncte albe și se întărea pe măsură ce se avansa în profunzime. Cîțiva tineri au început să foreze terenul cu o bară de oțel și, la un moment dat, prin orificiul deschis, a răbufnit un gaz cu miros greu. Un fumător și-a aprins

un chibrit și în acel moment s-a auzit o bubuitură: gazul a luat foc, împrăștiînd flăcări albastre. Cei de la muzeul provinciei Hunan au venit imediat la fața locului. După ce a examinat terenul, un specialist în descoperirea „comorilor” a afirmat cu con-

vingere că aceea este o „grotă de foc”, adică un mormînt din dinastia Han.

În timp ce se desfăcea capacul sicriului interior, s-a răspîndit un miros urît, acru, greu de suportat. Plini de nerăbdare și speranță, arheologii au dat la o parte capacul sicriului și atunci a apărut minunea care a uimit o lume întreagă: s-a văzut mai întîi o cuvertură intactă, din mătase brodată în culori vii, apoi o mătase groasă, înfășurată în 20 de straturi, sub care era un bandaj din 9 fișii de mătase. Învîlită în toate aceste mătăsuri, stătea întin-

să într-o poziție relaxată o aristocrată în vîrstă de aproximativ 50 de ani.

Corpul măsura 1,545 m, minile erau înleștate pe un săculeț cu arome, îmbibat într-un lichid de culoarea ceaiului. Se păstrase atît de bine, încît după mai bine de 2000 de ani arăta așa cum fusese în timpul vieții, minune nemaiîntîlnită în lumea întreagă.

Cheia acestei conservări perfecte o constituie etanșeitatea și adîncimea considerabilă (20 m) a înhumării.

CLAUDIA STROE ■

Căsătorită la opt ani

În Egipt există bărbați trecuți de 50 de ani care se căsătoresc cu fete. Deși Parlamentul țării a stabilit vîrstă minimă de căsătorie (16 ani, pentru băieți și 15 ani pentru fete), cadul nu o recunoaște, el ghidîndu-se numai după prevederile Coranului, care nu precizează o vîrstă pentru a se forma o familie, permițînd, totodată, unui musulman să aibă pînă la patru neveste. În lumea credincioșilor lui Alah căsătoria se oficiază și se înregistrează de cadu (judecă-

tor musulman), care eliberează și „certificatul de căsătorie”. Doar o treime din mirese se încadrează sau depășesc vîrsta prevăzută de lege, o treime au în jur de 12 ani, iar o altă treime între 8 și 10 ani!

Se citează cazul unei copile de 8 ani, Nadia, care s-a măritat cu un egiptean în vîrstă de 50 de ani. Așa cum se menționează, acesta este un caz din multe altele. Bătrînul soț a fost arestat de poliție, dar la scurt timp a fost

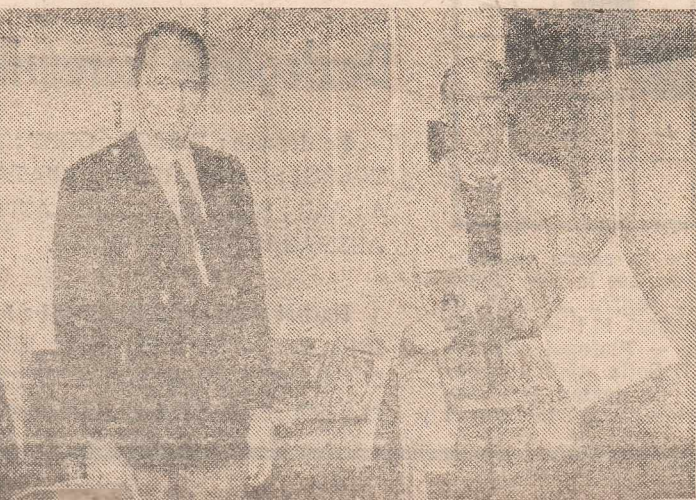
eliberat, deoarece a prezentat organelor de ordine actul de căsătorie. Aceste legături, adevărate tragedii pentru fete, se datoresc faptului că unii părinți, foarte săraci și cu mulți copii, nu mai pot face față nevoilor zilei. În această situație ei primesc, de la viitorul ginere, un „mohar” de 500—600 lire egiptene și „binecuvîntarea” acestora pentru o căsătorie nepotrivită. Autoritățile juridice și poliția asistă, în prezent, neputincioase la acest fenomen, cu repercusiuni grave asupra societății egiptene.

AUREL DIANU ■

ASA Quality Show

Într-o economie în tranziție, în care se vorbește foarte mult despre orice, mai puțin despre un concept esențial — Calitatea — iată că ASA CO. Ltd., o societate mixtă româno-americană, cu activități în domeniile inginerie (inclusiv controlul și asigurarea calității), construcții, comerț și publicitate, a organizat a treia ediție a expoziției ASA QUALITY SHOW dedicată prezentării celor mai noi echipamente de măsură și control pentru produse electrice și electronice și a încercat deja pregătirile pentru a patra ediție, de fapt un Salon Național al Calității (6—10 decembrie 1994).

La a treia ediție ASA CO. Ltd. a oferit, în urma unui concurs, primul Premiu de Excelență (o icoană românească pe lemn și 500.000 lei pentru publicitatea produsului premiat) S.C. CEFIN pentru „Mini-mașină de măsurare în trei coordonate”. În fotografie: Alexandru Aposteanu, președintele ASA CO. Ltd., și Ulm Spineanu, director CEFIN.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5688/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos):
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.6 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola.
■ SOCIAL (2559) — Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brindusa Nicolae.

■ ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Adrian Brutaru, Cristian Buzas.

■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.

■ FOTOREPORTERII (2529) — Elena Ghera, Florin Ionită.

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.

■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu,

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Basarabiei

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oțeanu.

■ FINANCIAR (2143): Avidă Belca, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.

■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Serban.

■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).

■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.

■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milian Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

De două ori 5 mai
înseamnă 10 Mai ?